პრეზიდენტი

„ზოგიერთი პოლიტიკური ჯგუფის გაუაზრებელი მოქმედება საფრთხეს უქმნის საქართველოს ეკონომიკის მომავალს“

– განაცხადა 3 მარტს საქართველოს პრეზიდენტთან ედუარდ შევარდნაძესთან შეხვედრისას საერთაშორისო სავალუტო ფონდის მისიის ხელმძღვანელმა პაულო ნეუჰაუსმა.

სტუმარმა ქვეყნის ხელმძღვანელს გააცნო ფონდის მისიის მიერ გაწეული სამუშაოს შედეგები და აღნიშნა, რომ გარკვეული პოლიტიკური ძალები როგორც პარლამენტში, ასევე მის გარეთაც, ეწინააღმდეგებიან საქართველოს მთავრობის ეკონომიკურ პოლიტიკას. „ეს შეეხება, როგორც ენერგეტიკაში ტარიფების შემცირების საკითხს, ასევე კანონპროექტს მინიმალური ხელფასის გაზრდის თაობაზე. არანაკლებ სახიფათოა ამ ეტაპზე აჭარის წარმომადგენელთა ინიციატივა თავისუფალი ეკონომიკური ზონის შემოღების შესახებაც,“ – განაცხადა პაულო ნეუჰაუსმა. მისივე მოსაზრებით, აუცილებელია მაკროეკონომიკური სტაბილურობის შენარჩუნება და საგადასახადო კოდექსის გამარტივება.

საქართველოს პრეზიდენტმა გაიზიარა სავალუტო ფონდის მისიის ხელმძღვანელის შენიშვნები და განაცხადა, რომ პარლამენტთან მუშაობაში მართლაც შეიქმნა გარკვეული პრობლემები. ეს გამოწვეულია პარლამენტის არჩევნების მოახლოებით და სახელმწიფოებრივი აზროვნების დეფიციტით.

იხ. მე-3 გვ.

სახელმწიფო მინისტრი

ჭიათურის მანგანუმით ჩეხეთის კომპანია დაინტერესდა

4 მარტს სახელმწიფო მინისტრმა ავთანდილ ჯორბენაძემ ჩეხეთის ჰოლდინგური კომპანია „ქოლტიე ვოდის“ პრეზიდენტი იანიჩეკ ოტოკანი მიიღო.

კომპანია „ქოლტიე ვოდის“ საქმიანობის მიზანი ჩეხეთისა და სლოვაკეთის მეტალურგიული კომბინატების ნედლეულით მომარაგებაა. როგორც სტუმარმა განაცხადა, იმის გათვალისწინებით, რომ ჭიათურის მანგანუმი რეგიონში ერთ-ერთი ყველაზე მაღალხარისხიანი ნედლეულია, კომპანია დაინტერესებულია ქართველ კოლეგებთან თანამშრომლობით. ჩეხეთის მხარე დაინტერესებულია ჭიათურის მანგანუმის ჩეხეთისა და სლოვაკეთის ბაზრებზე ექსპორტირებით.

სახელმწიფო მინისტრმა განაცხადა, რომ ამჟამად ჭიათურის მანგანუმზე საკმაოდ დიდი მოთხოვნილებაა როგორც უკრაინის, ასევე რუსეთის ბაზრებზე. ავთანდილ ჯორბენაძემ აღნიშნა, რომ შესაბამისი კონსულტაციების შემდეგ შესაძლებელია მხარეებისათვის სასურველი გადაწყვეტილების მიღება.

საქინფორმი.

პროკურატურა

დააკავეს მინისტრის ყოფილი მოადგილე

ამ გაჭირვებულ ყოფაში ჩვენი მოსახლეობა არცერთ დარგს არ გაუმწარებია ისე, როგორც სათბობ-ენერგეტიკას. არადა, როგორც ფაქტები ცხადყოფენ, სრულიად თავისუფლად შეიძლებოდა ამ დარგის აღმავლობის მიღწევაც და საბიუჯეტო დავალებების შესრულებაც. თუმცა, ვინ გაცლიდა...

გუშინ საქართველოს გენერალურ პროკურატურაში დააკავეს სათბობ-ენერგეტიკის მინისტრის ყოფილი მოადგილე, „საქგაზის“ ასევე ყოფილი გენერალური დირექტორი გურამ ჩიჩუა, რომელმაც შემოსავლების დამალვით ქვეყნის ბიუჯეტი 546.819 ლარით აზარალა. ბრალდებული მოათავსეს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დროებითი დაკავების საკანში. დღეს მთაწმინდა-კრწანისის რაიონული სასამართლო განიხილავს პროკურატურის შუამდგომლობას გურამ ჩიჩუასათვის აღმკვეთი ღონისძიების შეფარდების შესახებ.

როგორც პროკურატურაში განაცხადეს, გურამ ჩიჩუა მარტო არ მოქმედებდა და შეიძლება მას რამდენიმე სხვა დიდი თანამდებობის პირიც მიჰყვეს. ყოველივე ამის შესახებ უფრო ვრცლად ჩვენი გაზეთის ხვალინდელ ნომერში მოგითხრობთ.

ბადრი იაშვილი.

„დილა ამ გაზეთის გადაშლით დაიწყეთ...“

„საქართველოს რესპუბლიკა“ ინტერნეტში: http://www.open.ge/sakartvelos-respublika

ჩვენს გაზეთს კითხულობენ აშშ-ში, გერმანიაში, რუსეთში, ჰოლანდიაში, საფრანგეთში, უკრაინაში, ისრაელში და სხვა ქვეყნებში.

შპს „საქართველოს რკინიგზა“
The Georgian Railway Ltd

საქართველოს რესპუბლიკა

სნსკ
საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაცია
Georgian International Oil Corporation

გაზეთი დაარსებულია 1918 წლის 25 ივლისს, აღდგენილია 1990 წელს. №59 (4438) ოთხშაბათი, 5 მარტი, 2003 წელი. ფასი 50 თეთრი.

„კვლავინდებურად მტკიცედ დარწმუნებული ვარ, რომ საარსებო მინიმუმისა და მინიმალური ხელფასის გათანაბრებისაკენ უნდა გვიაროთ არა ეკონომიკაზე ძალადობით, არა შოკური მეთოდებით, არამედ თანდათანობით“

საქართველოს პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის 3 მარტის რადიოინტერვიუ

— ბატონო პრეზიდენტო, უწინარესად დავიწყებთ იმით, რომ დღეს 3 მარტია — დედის დღე... ჟურნალისტის ნატო ონიანის თხოვნით ამ თემაზე საუბრით დაიწყო თავისი ტრადიციული ორშაბათის რადიოინტერვიუ საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ:

იხ. მე-2 გვ.

შხამის 60 წვეთი

„... რომე კაცმა თავსა ივნოს“,

ანუ ხომ „გავარილ ია ტებე, არკადი, ნე ნადა“...

ჩაუვარდა, აშკარად ჩაუვარდა ცილისწამებით, ჭორით, ბალღამით, ინტრიგებითა თუ სხვა მრავალი მანკიერებით ფართო საზოგადოებისთვის სკანდალურად ცნობილ „60 წუთს“ ერთ-ერთი ბოლო პოლიტიკური შეკვეთა — წინასაარჩევნო ბატალიების სტარტზე ლაფი შეესხა, მაყურებელთა თვალში როგორმე დაემცირებინა გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“, რომელიც, საჭიროებისას, მუდამ აშკარად და პრინციპულად ილაშქრებდა ამ გესლის მნთხეველი, ადამიანის უფლებებისა და ღირსების დაუსაბუთებლად და უცერემონიოდ შემლახველ-შემბღალავი სატელევიზიო პროგრამის წინააღმდეგ.

თუმცა, ხაზგასმით უნდა ითქვას, რომ მხოლოდ ამის გამო გაღიზიანება და პირადი შურისძიება (ეს ჩვენთვის არც დაუმალავს რედაქციაში შემოპარულ მის ემისარს), არ ყოფილა ამ გადაცემის მომზადების მთავარი მიზეზი. უმთავრესი, როგორც ვთქვით, იყო პოლიტიკური შეკვეთა — როგორმე სახელი გაეტეხათ „საქართველოს რესპუბლიკისთვის“, გაზეთისთვის, რომელიც საქვეყნო საკითხებისა თუ პრობლემებისადმი სწორი სახელმწიფოებრივი მიდგომით, უანგარო პრინციპულობითა თუ მიზანსწრაფულობით მუდამ, როგორც იტყვიან, ყელში ეჩხირებოდა მათ, ვინც აფინანსებს და ამგვარ შეკვეთებსაც აძლევს მთლიანად „რუსთავი-2“-ს და, კერძოდ, მის სკანდალურ „60 წუთს“, რომლის ბოლო აშკარად მდარე ხარისხის პროვოკაციული გადაცემა 2 მარტს გავიდა ეთერში.

ჯერჯერობით იქ ნათქვამი ყველა ცილისწამებისა და სიცრუის გამაბათილებელი პასუხებისგან თავს შევიკავებთ (თუ რატომ, ამას ქვემოთ მოგახსენებთ) და ერთსღა აღვნიშნავთ ხაზგასმით:

ყველაფერი, რაც იქ ითქვა, ისეთივე სიმართლეა, როგორც პროგრამის ხელმძღვანელის აკაკი გოგიჩაიშვილის ნათქვამი, რომ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ზოგიერთი თანამშრომელი, კერძოდ, ლეილა კოშკაძე, ამ გაზეთს საბჭოთა პერიოდიდან შემორჩა, მაგრამ საბჭოთა პროპაგანდისტად დარჩენა არ სურს.

რომ იტყვიან, ისე დაგიმშვენდათ ეგ ბავშვობიდანვე თითშეყოფილი ცხვირი თქვენც, მოქირქილე აკაკი გოგიჩაიშვილო, და იმასაც, ვინც ამგვარი ინფორმაცია მოგაწოდათ, როგორც ეს მართალია.

იხ. მე-3 გვ.

დაჯილდოება

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულება

2003 წლის 2 მარტი ქ. თბილისი

რევაზ ხითარიშვილის ღირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

სტუდენტი ახალგაზრდობის აღზრდა-განათლებასა და მათ მაღალკვალიფიციურ სპეციალისტებად ჩამოყალიბებაში შეტანილი პირადი დიდი წვლილისათვის, ნაყოფიერი სამეცნიერო, პედაგოგიური და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის საქართველოს სახელმწიფო ზოოტექნიკურ-სავეტერინარო უნივერსიტეტის ახალციხის ფილიალის დირექტორი, ვეტერინარიის მეცნიერებათა კანდიდატი, დოცენტი **რევაზ ხითარიშვილი** დაჯილდოვდეს ღირსების ორდენით.

ედუარდ შევარდნაძე.

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულება

2003 წლის 2 მარტი ქ. თბილისი

სოლომონ დემურხანაშვილის და რევაზ კვერენჩხილაძის ღირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

ქართული მწერლობის განვითარებაში შეტანილი პირადი დიდი წვლილისათვის, ნაყოფიერი ლიტერატურულ-შემოქმედებითი და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის საქართველოს მწერალთა საერთო-ეროვნული შემოქმედებითი კავშირის წევრები, მწერლები **სოლომონ დემურხანაშვილი** და **რევაზ კვერენჩხილაძე** დაჯილდოვდნენ ღირსების ორდენით.

ედუარდ შევარდნაძე.

აფხაზეთი — ტკივილი ჩვენი

ენგურგაღმა დარჩენილი ბავშვობა

ანუ „დედა ენა“ ტალახში ეგდო

იხ. მე-3 გვ.

სოხუმი: 1999 წლის იანვარი. „ცარიელი ტერიტორია“.

არმაზ სანებლიძის ფოტო.

ჟურნალისტი მივლინებიდან დაბრუნდა

შეუთავსებლის შეთავსება

გ. ზავი ენგურჰესის ძალისხმევით

გალუმპული გამოვდივარ დისკური საკეტების შენობიდან. გადაქერქილი თხემი მეწვის, მაგრამ სამედიცინო პროცედურისათვის ნამდვილად აღარ მცხელა.

გაივლის ორმოციოდე დღე და ბატონ ლევან მებონიასგანვე შევიტყობ მეტეხის ტაძრის სიახლოვეს:

– დათო ქანთარიას დახმარებით მყვინთავები ჩამოვიყვანეთ ფოთიდან. საკუთარი ძალებით შევაკეთეთ დაზიანებული №1 აგრეგატი და 255 მეგავატის სიმძლავრით მუშაობს 31 დეკემბრიდანო.

ჩემი წამოსვლის კვირისთავზე გაუსრულებიათ საშური საქმე, თუმცა ჯერ ბელეტრისტული მასალების მოკრების მამითადია და მეც ლობე-ყორეს ვედები.

გულდამძიმებული მოვინახულებ საბერიოს სანახებს. ირგვლივ ელიოტისებური ნაცრის გარემოა. აქა-იქ ბუხრების ალიბჭენი ასვეტებულან უბედურების უტყუარ სტელებად. ვეღარ შევივლი რენალდ დგებუაძის ოჯახში, ვერც ჯიმშერ კვირკველიას სამოსახლოს შევძახებ ჩვეული ომახიანობით. ზედგამოჭრილი სიპარტახეა ქვემოთაც, ბარის მიმართულებით — ლეკუხონა, ჭუბურხინჯი, თაგილონი თუ სულისდგმა ოტობაია საკუთარი ფერფლიდან აიმართებიან ფენიქსივით. ჰოდა, ამ ამტუტებულ სივრცეში, ამ გადარუჯულ არე-მიდამოში საბერიოს ელსადგური ერთადერთი ოაზისია, სადაც ტყვიას ფოთოლიც არ გაუკაწრავს. ითქმება ამის თაობაზე ერთგვარი სიამაყით და უშედეგო მოლაპარაკებათა ათწლეულით ძარღვებაშლილს, სწორად ჩამომერთმევა, თუკი აფხაზურ-ქართული თანაარსებობის ქვაკუთხედად, დიახაც, ენგურჰესი გამოვაცხადო!

იხ. მე-4 გვ.

მარტვილის „ტყის ფანტაზია“ არამხატვრის ტილოზე

„კვირის პალიტრის“ ერთი პუბლიკაციის გამო

ჩვენს ჩასაფრებულ ოპონენტებს ცრუ ინფორმაციის გასავრცელებლად ახალი „საკბილო“ რომ არ მივცეთ, გთავაზობთ შეტყობინებას, რომელიც გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ ხელმძღვანელობამ 26 თებერვალს მარტვილის რაიონიდან მიიღო. მისი გაცნობის შემდეგ ყველასთვის საცნაური გახდება, ასე ოპერატიულად რატომ ვეხმაურებით „კვირის პალიტრაში“ ზვიად ჩაკვეტაძის პუბლიკაციას – „ერთი პატარა კამათი“.

„24 თებერვალს, – ნათქვამია მარტვილიდან მიღებულ წერილში, – გაზეთ „კვირის პალიტრაში“ გამოქვეყნდა ცილისმწამებლური წერილი რაიონის ხელისუფლების საქმიანობაზე სატყეო მეურნეობაში არსებულ მდგომარეობასთან მიმართებაში. გთხოვთ, საქმის რეალური მდგომარეობის შესწავლის მიზნით რაიონში მოავლინოთ თქვენი ჟურნალისტი“:

ჩვენი მივლინებაც შედგა.

იხ. მე-4 გვ.

კონტრაბანდისტები დიდ კორუფციაში

საზღვარს რკინის კარიც ვერ იცავს

ისე აღზევდა ჩვენში კონტრაბანდა, რომ ახლახან ლამის სამართალდამცავი სტრუქტურების ხელმძღვანელებიც კი გადაიყოლა. ყველა ის უცხოური ორგანიზაცია, რომელიც დღეს მეტნაკლებად გვაფინანსებს, ერთიანად გვიჩივის, ამ კონტრაბანდას მიხედეთ, გაივსო ფარულად შემოტანილი საქონლით ქვეყანა, ბიუჯეტს კი არაფერი ემატებაო. მართლებიც არიან. მოდის და მოდის ეს კონტრაბანდა ვაგონებით, სატვირთო ავტომობილებით, მოტოციკლეტებით, ცხენებით, ვირებით...

არა გჯერათ? მარტო „წითელი ხიდის“ მიდამოებში მიბრძანდით და საკუთარი თვალით ნახავთ, რაც იქ ხდება...

იხ. მე-8 გვ.

ინფორმაცია

კვლავ გუდაუთის ბაზის გამო

გუდაუთის სამხედრო ბაზაზე არსებული და რუსეთის სამშვიდობო ძალებისთვის გადასაცემი ობიექტების სიის დასაზუსტებლად გუშინ საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში ქართულ-რუსული მოლაპარაკებები გაიმართა.

შეხვედრაზე რუსულმა მხარემ კვლავ დაადასტურა მზადყოფნა, 1999 წლის ეუთოს სტამბოლის ხელშეკრულების შესაბამისად, ქართულ მხარეს გუდაუთის სამხედრო ბაზის დოკუმენტაცია გადასცეს. თავის მხრივ, ქართული დელეგაცია კვლავინდებურად მოითხოვს სამხედრო ბაზაზე საერთაშორისო მონიტორინგის ჩატარებას და პროცესის ტრანსპარენტულობის უზრუნველყოფას.

რუსების შესაცვლელად ემზადებიან

აფხაზეთიდან რუსი სამშვიდობოების გაყვანის შემთხვევაში აფხაზური ქვედანაყოფები პოზიციებს რესპუბლიკის საზღვრის გასწვრივ, მდინარე ენგურზე დაიკავებენ, განაცხადა გუშინ სოხუმის ხელისუფლების თავდაცვის მინისტრის მოადგილემ გარი კუპალბამ.

მისი თქმით, კონფლიქტის ზონიდან სამშვიდობოების გასვლის შემთხვევისათვის აფხაზეთის თავდაცვის სამინისტრომ გეგმა შეიმუშავა, რომელშიც აფხაზური ქვედანაყოფების დისლოკაციის ადგილებია გაწერილი და რომლის განსახორციელებლად საშტაბო-სამეთაურო სწავლებები უკვე ჩატარდა.

გამოცდები კვირის ბოლოს დასრულდება

პროკურორების საკვალიფიკაციო გამოცდები, რომელიც ორ თვეზე მეტია მიმდინარეობს, შაბათს ოფიციალურად დასრულდება.

ამ დღეს გაიმართება საკვალიფიკაციო გამოცდების ბოლო ეტაპი, რომელშიც 250-მა პროკურორმა და პროკურორობის მსურველმა უნდა მიიღოს მონაწილეობა.

სულ საკვალიფიკაციო გამოცდების 7 ეტაპი ჩატარდა, რომლებშიც მონაწილეობა თითქმის 1800-მა პროკურორმა და იურისტმა მიიღო.

როგორც იუსტიციის საბჭოში აცხადებენ, გამოცდებზე პროკურორებმა საკმაოდ მაღალი მომზადების დონე გამოავლინეს.

ინფორმაციები მოგვაწოდეს: პრაიმ-ნიუსმა და ინტერ-პრესმა.

უკანასკნელ საათს

ერაყში საომარი ოპერაციები აპრილისთვის გადაიდო. ამის მიზეზია თურქეთის პარლამენტის პოზიცია, რომელმაც მხარი არ დაუჭირა ამ ქვეყნის ტერიტორიაზე აშშ ჯარების განლაგებას. თეთრ სახლში იმედოვნებენ, რომ თურქეთის პარლამენტი გადასინჯავს თავის გადაწყვეტილებას. წინააღმდეგ შემთხვევაში ეს ქვეყანა ვერ მიიღებს სოციალური დახმარების პაკეტს.

პენტაგონი გეგმავს საკუთარი სადაზვერვო ქსელის შექმნას, რომელიც მთელ მსოფლიოში იმოქმედებს და შეაგროვებს ინფორმაციებს ტერორისტულ ორგანიზაციებსა და სამხედრო ობიექტებზე. ამით იგი იჭრება სფეროში, რომელიც ტრადიციულად ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს კომპეტენციაში შედიოდა.

ამინდი დღეს

დასავლეთ საქართველოში

დაბლობში: ღამით +8; დღისით +14;
მთაში: ღამით -3; დღისით +11;

აღმოსავლეთ საქართველოში

ბარში: ღამით -1; დღისით +10;
მთაში: ღამით -4; დღისით +7;

თბილისში

დროგამოშვებით ღრუბლიანობის მომატება, უნალექოდ.
ღამით -1; დღისით +10.

საქართველოს ჰიდრომეტდეპარტამენტი.

ლარის კურსი

4 მარტიდან დადგინდა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსები:

ინგლისური გირვ.	1	3.3961	ლარი
აშშ დოლარი	1	2.1440	ლარი
ევრო	1	2.3402	ლარი
რუსული რუბლი	1	0.0679	ლარი.

ინტერპანორამა

ევროსაბჭოს განზრახული აქვს საერთაშორისო ტრიბუნალის შექმნა, რომელიც გამოიკვლევს ჩეჩნეთში სამხედრო და ადამიანურობის წინააღმდეგ ჩადენილ დანაშაულობებს. იგი იმ მოდელით უნდა შეიქმნას, როგორიც არის ჰააგის სასამართლო.

ფილიპინების აეროპორტში მომხდარმა აფეთქებებმა 50 კაცი იმსხვერპლა, 140-ზე მეტი კი დაიჭრა. პირველი აფეთქება აეროპორტის მოსაცდელ დარბაზში მოხდა, კიდევ ორი – ავტობუსების სადგომსა და მეზობელ ქალაქში.

შპს „მაგთიკომი“
MAGTICOM Ltd

მაგთი MAGTI GSM

შპს „მაგთიკომი“ იცავს თავის საქმიანობაში აბსოლუტური გამჭვირვალობის პრინციპს და გაწვდით ინფორმაციას კომპანიის მიერ საქართველოს ეკონომიკაში შეტანილი წვლილის შესახებ.

2003 წლის თებერვალში შპს „მაგთიკომის“ ამ წვლილმა ყოველგვარი ჩათვლის გარეშე შეადგინა 1,913,306,61 ლარი, ხოლო 2003 წლის განმავლობაში (აგრეთვე, ყოველგვარი ჩათვლის გარეშე) — 6,086,836.57 ლარი, აქედან:

	2003 წლის თებერვალი	2003 წლის 2 თვის განმავლობაში
საქართველოში მომუშავე უცხოელ იურიდიულ პირთა შემოსავლის დაბეგვრა 10%	18,961.11	44,863.41
დღგ	1,153,000.00	3,148,724.67
საშემოსავლო გადასახადი	98,703.52	185,291.08
ქონების გადასახადი	322,485.64	322,485.64
ქონების გადაცემისათვის გადასახადი		1,900.00
ეკონომიკური საქმიანობის გადასახადი		239,213.23
საგზაო ფონდი		328,486.04
სოციალური გადასახადი	162,000.00	333,200.00
საბაჟო გადასახადი	32,152.70	1,198,063.02
დარიცხული პროცენტების დაბეგვრა	2,150.23	17,424.23
რეკლამის გადასახადი		31,428.00
ადგილობრივი მოსაკრებლები	14,553.00	15,115.10
საქართველოს კომუნიკაციების ეროვნული კომისია	109,300.41	220,642.15
სულ:	**1,913,306.61 ლარი**	**6,086,836.57 ლარი**

შპს „მაგთიკომში“ დასაქმებულია 414 თანამშრომელი.
შპს „მაგთიკომი“ მუშაობს ბუღალტრული აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტების (ბასს)-ის მიხედვით.

ლევან ბუჩუკური, შპს „მაგთიკომის“ გენერალური დირექტორი.

„კვლავინდებურად მტკიცედ დარწმუნებული ვარ, რომ საარსებო მინიმუმისა და მინიმალური ხელფასის გათანაბრებისაკენ უნდა ვიაროთ არა ეკონომიკაზე ძალადობით, არა შოკური მეთოდებით, არამედ თანდათანობით“

პირველი გვერდიდან

–დღევანდელ დღეს, დედის დღეს, ვულოცავ საქართველოს დედებს, ბებიებს, საერთოდ, ქვეყნის საზოგადოებრიობას. დედაა საქართველოს ბურჯი, მისი იმედი და მომავალი. ქედს ვიხრი ყველა თქვენგანის წინაშე, გულწრფელ მადლობას მოგახსენებთ იმისათვის, რაც საქართველოსათვის დედას გაუკეთებია, რასაც აკეთებთ, განსაკუთრებით, იმ წვლილისათვის, რომელსაც ხვალინდელი ძლიერი და ერთიანი საქართველოს მშენებლობაში შეიტანთ. ღმერთმა შვილები, შვილიშვილები, შვილთაშვილები, თქვენი მეუღლეები გიცოცხლოთ და გიბედნიეროთ. ჩემი მოლოცვა, რა თქმა უნდა, მომავალ დედებსაც ეხება, ყველას ბედნიერებას და სიხარულს გისურვებთ.

—მიმდინარე კვირას დაგეგმილია თქვენი შეხვედრა პრეზიდენტ პუტინთან. რა საკითხებს შეეხება იგი და რამ განაპირობა ასეთი შეხვედრის აუცილებლობა?

—ურთიერთობა რუსეთის პრეზიდენტთან ბოლო წლებში ძალზე კონსტრუქციულად და სწრაფად ვითარდება.

შეიძლება ითქვას, ერთობლივი ძალისხმევით ჩვენ შევძელით ჩამოგვეყალიბებინა თანამშრომლობის გარკვეული მოდელი, რომელიც ყველაზე რთული საკითხების განხილვისა და გადაწყვეტის საშუალებას გვაძლევს.

ამ ურთიერთობის საფუძველი, რა თქმა უნდა, ნდობა და კოლეგისადმი პატივისცემაა.

ამდენად, სავსებით ბუნებრივად მივიჩნიე რუსეთის პრეზიდენტის წინადადება, კვლავ შევხვედროდით ერთმანეთს, ვინაიდან კიევში საუბრის შემდეგ მოვლენები რეგიონში საკმაოდ მძლავრ დინამიკას ამჟღავნებენ.

ძირითადი თემა, რა თქმა უნდა, აფხაზეთი და მასთან დაკავშირებული ცნობილი მწვავე პრობლემატიკა იქნება.

მე არ ველი, რომ ამ შეხვედრის შედეგად რაიმე სასწაულებრივ, სენსაციურ გარღვევას მივაღწევთ, მაგრამ მთლიანობაში, ასეთი კონტაქტები ყოველთვის სასარგებლოა და მადლობელი ვარ პრეზიდენტ პუტინისა ძალზე საჭირო ინიციატივისათვის. საქართველო ამას დიდად აფასებს.

—უახლოეს მომავალში პანკისის ხეობაში იწყება დამატებით სპეცღონისძიებათა განხორციელება სტაბილურობის შესანარჩუნებლად. რამდენად უკავშირდება ეს ღონისძიება მოსახლეობის მოთხოვნებს?

—ხაზგასმით უნდა აღინიშნოს, რომ ის, რაც უკვე გაკეთდა პანკისის ხეობაში, უპირველეს მიზნად ისახავდა მშვიდობიანი მოსახლეობის დაცვას და საქართველოს აღმოსავლეთ რეგიონებში (რა თქმა [illegible]

[illegible]

ლები, ჩვენს ქვეყანას ეწვია აგრეთვე ცნობილი მოღვაწე, გარდამავალი დემოკრატიების პროექტის ხელმძღვანელი, ბატონი ბრიუს ჯექსონი. უახლოეს დროს თბილისში ჩამოვლენ ევროკავშირის სამეულის წევრები. როგორია თქვენი დამოკიდებულება ამ პროცესების მიმართ?**

—უპირველეს ყოვლისა, ჩვენ გულმოდგინედ ვემზადებით ევროკავშირის სამეულის ვიზიტისათვის. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი მოვლენა იქნება საქართველოსა და ევროკავშირს შორის ურთიერთობათა გაღრმავების თვალსაზრისით. ეს იქნება იმ დიალოგის გაგრძელება, რომელიც ჩვენ დავიწყეთ ბრიუსელში, მანამდე სამეული თბილისში იმყოფებოდა. ახლა უკვე გარკვეული სიახლეებიც იქნება.

რამდენიმე წლის წინათ გამოთქმული ვარაუდი მთლიანად გამართლდა: ევროკავშირის ინტერესი სამხრეთ კავკასიისადმი დღითი დღე იზრდება. თანამშრომლობისა და ურთიერთმოქმედების ასპარეზიც განუხრელად ფართოვდება.

ახალი რეალობა დაადასტურა აგრეთვე გარდამავალი დემოკრატიების პროექტის ხელმძღვანელის ბატონ ბრიუს ჯექსონის განცხადებებმა. მოგეხსენებათ, იგი ძალზე ანგარიშგასაწევ და გავლენიან მოღვაწედ ითვლება.

მის წინადადებებსა და პროგნოზებს ევროპაშიც და ამერიკაშიც დიდი ყურადღებით ეცნობიან.

თბილისში შეხვედრების შემდეგ კი ბრიუს ჯექსონის განწყობილება საკმაოდ იმედიანია. ჩვენ საკმაოდ ხანგრძლივი საუბარი გვქონდა.

ნიშანდობლივია მისი რჩევა, რომ ნატოს მომავალ სამიტამდე დარჩენილი დრო (ანუ ეს თვრამეტი თვე) მაქსიმალური სარგებლობით უნდა გამოვიყენოთ, რათა მომავალ სამიტზე კიდევ ერთი ნაბიჯი გადავდგათ ჩრდილოატლანტიკურ კავშირში ინტეგრაციის გზაზე. ეს არ ნიშნავს გაწევრებას, მაგრამ ეს იქნება აუცილებელი ნაბიჯი, რომელიც გაწევრებისათვის არის საჭირო.

ეს საკითხები მჭიდროდ უკავშირდება აფხაზეთის პრობლემატიკას. მიესალმები ევროპარლამენტის წარმომადგენელთა შეხვედრებს თბილისსა და სოხუმში, ვინაიდან საბოლოოდ (როგორც არაერთგზის მითქვამს) აფხაზეთის კონფლიქტის მშვიდობიანი და სამართლიანი გადაწყვეტა ახალი ევროატლანტიკური არქიტექტურის და უშიშროების შესაბამის სისტემათა ფარგლებში უნდა განხორციელდეს.

რა თქმა უნდა, მე აქ ყოველთვის ვგულისხმობდი და ვგულისხმობ რუსეთის ძალიან მნიშვნელოვან როლსაც.

— გასულ კვირას პარლამენტა [illegible]

[illegible]

პროგრამის ფარგლებში გრძელდება უმწეო ოჯახებისათვის დახმარების გაწევა. 2002 წლის შედეგებით დახმარებას უკვე 69 ათასამდე ოჯახი იღებს. აქედან 33 პროცენტი ინვალიდია, 48 ათასზე მეტი მარტოხელა პენსიონერი და 1500-ზე მეტი უდედმამო ბავშვი. მე უკვე ვთქვი ამ მთავრობის სხდომაზე, რომ უდედმამო ბავშვთა საკითხი ცალკე უნდა განვიხილოთ და ერთხელ და სამუდამოდ საქართველოში ეს პრობლემა აღარ უნდა იდგეს.

ნიშანდობლივია, რომ 12 პროცენტამდე გაიზარდა პროგრამაში ბავშვთა დახმარების ხვედრითი წილი. გასულ წელს პროგრამაში ჩაება აფხაზეთიდან და ცხინვალის რეგიონიდან დევნილი უმწეო 1900-ზე მეტი ოჯახი.

პროგრამა კიდევ უფრო გაფართოვდება და გაძლიერდება, ოღონდ იმ პირობით, თუ შევინარჩუნებთ ეკონომიკის განვითარების პოტენციალს და არ დავუშვებთ ეკონომიკის მეტად რთულ სფეროში ექსტრემიზმისა და პოპულიზმის შემოჭრას.

2003 წლის სახელმწიფო ბიუჯეტის პარამეტრების შესაბამისად, 14 მილიონ 400 ათას ლარამდე გაიზარდა ცენტრალური ბიუჯეტიდან საოჯახო დახმარების გასაცემი თანხები. შესაბამისად 71 ათასამდე გაიზრდება მონაწილეთა რაოდენობა. ეს ძალიან მნიშვნელოვანი დახმარებაა მოსახლეობის სოციალური მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად. ოღონდ ისევ და ისევ ამ დახმარებას აზრი აქვს იმ შემთხვევაში, თუ თანხა, რომელსაც უმწეო ადამიანი ან მრავალშვილიანი ოჯახი იღებს, საერთო ეკონომიკურ გარემოს, ფისკალურ სფეროში არსებულ ვითარებას შეესაბამება, ანუ უბრალო ენით თუ ვიტყვით, იმ თანხით ადამიანს რეალურად შეეძლება, რომ შეისყიდოს თუნდაც ის, რაც მისთვის მინიმალურად აუცილე-

[illegible]

ელგუჯა მეძმარიაშვილთან და მის შესანიშნავ კოლექტივთან, რომელიც უკვე დიდი ხანია მუშაობს ამ საკითხებზე.

— გასულ კვირას პარლამენტმა მიიღო გადაწყვეტილება მინიმალური ხელფასის საარსებო მინიმუმთან გათანაბრების შესახებ. როგორია თქვენი დამოკიდებულება?

— მე ყველას ვთხოვ (მათ შორის ფართო საზოგადოებრიობასაც) ეს საკითხი მშვიდად, კომპეტენტურად და ზედმეტი ემოციის გარეშე განვიხილოთ და, რაც მთავარია, ობიექტურად, სახელმწიფოს შესაძლებლობათა გათვალისწინებით.

თვით იდეა მინიმალური ხელფასის საარსებო მინიმუმთან გატოლებისა არათუ კეთილშობილურად და გამართლებულად მიმაჩნია, არამედ ეს წინადადება აისახა ჯერ კიდევ ჩემს საპრეზიდენტო პროგრამაში და ცნობილ მიმართვაში პარლამენტისა და ხალხისადმი — „ახალი პროექტი ახალი საქართველოსათვის“.

ანუ აქ ნურავინ წარმოიდგენს თავს ნოვატორად.

ეს იდეა არც პრეზიდენტისათვის და არც კანონმდებლობისათვის უცხო არ არის.

იგი დადასტურდა როგორც კონსტიტუციაში, ასევე შრომის კანონთა კოდექსში.

მაგალითად, შრომის კანონთა კოდექსის მე-2 მუხლი აცხადებს, რომ „მუშაკს უფლება აქვს ჰქონდეს თანაბარი ანაზღაურება შრომის რაოდენობისა და ხარისხის შესაბამისად, მაგრამ არანაკლებ საარსებო მინიმუმისა“. ხოლო სახელმწიფო (იმავე კანონის მოთხოვნით) ვალდებულია, შეიმუშაოს შესაბამისი სტრატეგია ამ დებულების განსახორციელებლად.

მიუხედავად ამისა, დიდი მადლობა მინდა ვუთხრა იმ ადამიანებს, მათ შორის, პარლამენტარებს, თუ მათ გულწრფელად, მოსახლეობის კეთილდღეობის სურვილით და არა პარტიული ამბიციის დასაკმაყოფილებლად სცადეს კონკრეტული პროექტის შემუშავება.

სხვა საკითხია, პრაქტიკულად როგორ განხორციელდება იგი. არის კი იმის განხორციელება შესაძლებელი, რასაც გვთავაზობენ?

აი, სწორედ ამ კონკრეტულ პროექტთან, ამ კონკრეტულ ტაქტიკასთან დაკავშირებით გაგვიჩნდა სავსებით საფუძვლიანი შენიშვნები.

საქმე ის გახლავთ, რომ ჩვენი პოზიციის დედააზრი გულისხმობს პროექტის თანდათანობით, ეტაპობრივ განხორციელებას. დიდი გულისყურით ვუსმენდი გუშინდელ თქვენს გადაცემას, შემდეგ, სპეციალურ გადაცემას, რომლებშიც რამდენჯერმე იყო ნათქვამი ასეთი ფრაზა: ეტაპობრივი განხორციელება გაანგარიშებულია 2-3 წელზე.

ეკონომიკაში, ისევე როგორც მედიცინაში, უპირველესი პრინციპია „არა ავნო“.

ანუ, ნებისმიერმა მოქმედებამ (თავდაპირველი კეთილშობილი ჩანაფიქრის მიუხედავად) უკუშედეგი არ უნდა გამოიღოს და ადამიანებს ცხოვრება გაუმჯობესების ნაცვლად კიდევ უფრო არ უნდა დაუმძიმოს.

ყოველგვარი მოვლენა, რომელიც ეკონომიკური განვითარების კანონზომიერებას ეწინააღმდეგება, აუცილებლად ასეთ უკუშედეგს გამოიღებს.

ეს გახლავთ ერთადერთი და არც ისე უბრალო უთანხმოება ამ საკითხთან დაკავშირებით.

რაც შეეხება მინიმალური ხელფასის საარსებო მინიმუმთან დაახლოებას, მიდინარე წლის ბიუჯეტით უკვე გათვალისწინებულია ზრდა 20 ლარიდან 35 ლარამდე. აბსოლუტური ოდენობით თითქოს დიდი ციფრები არ არის, მაგრამ საგულისხმოა თვით ტენდენცია, რომელიც ჩამოყალიბდა.

მთელი გულწრფელობით უნდა გითხრათ, რომ მთავრობის შემადგენლობა, სახელმწიფო მინისტრი, პრეზიდენტი მთელი წლის განმავლობაში, როგორც იტყვიან, ვუტრიალებდით ბიუჯეტის პროექტს, ყველაფერი ავწონ-დავწონეთ და გავაკეთეთ იმის მაქსიმუმი, რისი გაკეთებაც შეიძლებოდა ჩვენი ეკონომიკური მდგომარეობიდან გამომდინარე.

მომავალ წელს მინიმალური ხელფასი, ჩემი ვარაუდით, ალბათ 60 ლარს მიაღწევს, ანუ ორი წლის შემდეგ ჩვენ ნამდვილად შევძლებთ ურთულესი ამოცანის გადაწყვეტას და საქართველოში მინიმალური ხელფასი არათუ დაუახლოვდება, არამედ შეიძლება გადააჭარბოს კიდეც საარსებო მინიმუმს – 115 ლარს. მაგრამ ეს იქნება ნაბიჯ-ნაბიჯ, ეტაპობრივად და კანონზომიერად.

ვიმეორებ, ეს იქნება რეალური ზრდა და არა მოჩვენებითი, ვინაიდან ადამიანს რამდენიც უნდა გადაუხადო, თუ ამ თანხით ბევრად ნაკლებ პროდუქტს შეიძენს, ვიდრე ხელფასის ზრდამდე, მაშინ ასეთ მომატებას არავითარი აზრი არა აქვს და ეს არის დაცინვა.

არ ყოფილა შემთხვევა, მე წინასწარ უარი მეთქვა ნებისმიერ წინადადებაზე ეკონომიკის სფეროში.

მოგეხსენებათ, შევხვდი ბატონ ზურაბ ჟვანიასაც და ძალიან დიდი ყურადღებით მოვუსმინე.

ალბათ, ეჭვი არავის ეპარება, რომ პრეზიდენტს არავისზე ნაკლებად არ უნდა, იმ ქვეყნის მოქალაქეებს, რომელსაც იგი ხელმძღვანელობს, მაღალი ხელფასი ჰქონდეს და ისინი კმაყოფილი იყვნენ.

მაგრამ როგორც პრეზიდენტი, ვალდებული ვარ მოვუსმინო (ასევე დიდი ყურადღებით) საწინააღმდეგო აზრის მქონეთაც. მათ შორის მეცნიერ-ეკონომისტებს, სპეციალისტებს, ექსპერტებსა და სხვებს.

ისინი კი, თითქმის ერთხმად მარწმუნებენ, რომ ასეთი ნაბიჯი, დღევანდელ ეტაპზე უკუშედეგს გამოიღებს.

აქ მთავარი საშიშროებაა ხელფასის ნახტომისებური, ერთბაშად ზრდა.

ამჯერად მხოლოდ რამდენიმე არგუმენტს მოვიტან იმ მოსაზრებებიდან, რაც ამასთან დაკავშირებით მათ მომაწოდეს.

უპირველეს ყოვლისა, შეიქმნება ფეთქებადი, უმართავი ინფლაციის საშიშროება.

ოღონდ იმიტომ კი არა, რომ ფულის მასა გაიზრდება ან ემისია მოხდება.

კი, ბატონო, დავუშვათ, დავიცავით საბიუჯეტო პარამეტრები და უბრალოდ ახლად გადავანაწილეთ საბიუჯეტო შემოსავალი.

მაგრამ არსებობს ისეთი კატეგორია, როგორიცაა ერთობლივი მოთხოვნის გადამისამართება ანუ მისამართის, შესაბამისი სამომხმარებლო სეგმენტის შეცვლა.

ყველა ეკონომისტი და ფინანსისტი, ვისაც ვესაუბრე, ერთხმად აცხადებს, რომ ამის შედეგად გაიზრდება ზეგავლენა ერთ კონკრეტულ სამომხმარებლო სეგმენტზე (სხვა სეგმენტების საზიანოდ), რომელიც, თავისი შინაარსით, ძალზე სახიფათო მოვლენაა. ეს უეჭველად გამოიწვევს იმპორტის ზრდას ანუ სავაჭრო სალდოს გაუარესებას, რაც თავის მხრივ, გაზრდის წნეხს ფინანსურ სისტემაზე და გააძლიერებს ინფლაციურ მოვლენებს. ეს კი შეუძლებელია არ აისახოს ლარის სტაბილურობაზე და კუპონების დროში დაგვაბრუნებს.

მინიმალური ხელფასის ნახტომისებური ზრდა ძალიან ძლიერი დარტყმა იქნება საშუალო ფენაზე, სწორედ იმ წვრილ და საშუალო მეწარმეებზე, რომლებმაც მომავალი საქართველოს ეკონომიკური და სახელმწიფოებრივი ძლიერების საფუძველი უნდა შექმნან. მაშინ რომელ მცირე ბიზნესზე იქნება საუბარი?

შედეგად აუცილებლად გაიზრდება უმუშევრობა, მოიმატებს ფასები პირველადი მოთხოვნილების საგნებსა და პროდუქციაზე (მათ შორის პურსა და ელექტროენერგიაზე, ვინაიდან გაიზრდება მათი წარმოების დანახარჯი) და კიდევ უფრო გაფართოვდება (შემცირების ნაცვლად) ჩრდილოვანი ეკონომიკა. მცირე ბიზნესი ჩრდილოვან ეკონომიკაში გადაინაცვლებს.

კვლავ და კვლავ ხაზს ვუსვამ: იგივე მეცნიერები ასევე ერთხმად აცხადებენ, რომ ყველა ამ ნეგატიური შედეგის თავიდან აცილება შესაძლებელი იქნება, თუ განხორციელდება მინიმალური ხელფასისა და საარსებო მინიმუმის დაახლოების ჩვენს მიერ შემუშავებული პროექტი. როგორც გითხარით, მთელი წლის განმავლობაში ჩვენ ამ პრობლემას ვუტრიალებდით და მივედით იმ დასკვნამდე, რომელიც წარვადგინეთ პარლამენტში და რომელიც პარლამენტმა მოიწონა და დაამტკიცა.

ანუ ეს მოხდება არა ერთბაშად, არამედ ეტაპობრივად, ორი-სამი წლის განმავლობაში.

გარდა ამისა, ალბათ, ალტერნატიული პროექტის ავტორებმა უნდა დააზუსტონ, კონკრეტულად რომელი მუხლები უნდა შეიცვალოს მოქმედ ბიუჯეტში. რის და ვის ხარჯზე უნდა მოხდეს ეს?

რას მოვაკლოთ — თავდაცვას (წლეულს ყველაზე მეტად ბიუჯეტი გავუზარდეთ თავდაცვის სფეროს გარკვეული მიზეზების გამო. საქართველოს ისეთი გეოპოლიტიკური მდებარეობა აქვს, ტერიტორიული მთლიანობა აღდგენილი არა გვაქვს, რომ არ შეიძლება, თავდაცვას სიმბოლური ბიუჯეტი ჰქონდეს და რეალურად ხელფასს ვერ იღებდეს), უშიშროებას (მათთვის გაანგარიშებული თანხები მცირეა), საზღვრის დაცვას (რომელიც ასევე უმნიშვნელოვანესია ჩვენი ქვეყნისათვის), თუ რომელ სხვა სფეროს? იქნებ, პედაგოგებს, იქნებ, პროფესორ-მასწავლებლებს, იქნებ, პენსიონერებს? შევწყვიტოთ „წვრთნისა და აღჭურვის პროგრამის“ ჩვენი წილის დაფინანსება? ძირითადად, ამ თანხებს ამერიკელები ფარავენ, მაგრამ ბიჭებს, რომლებმაც ეს სკოლა გაიარეს, ხელფასი ხომ ჩვენ უნდა გადავუხადოთ? მაშასადამე, უარი ვთქვათ იმ სერიოზულ გეგმებზე, რომლებიც ითვალისწინებს ნატოს სტანდარტებთან გათანაბრებას, ჩრდილოატლანტიკურ ალიანსთან დაახლოებას, ქვეყნის უშიშროების უზრუნველყოფას და ა. შ.

იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ყველა სამინისტროს საერთოდ გავაუქმებთ, მათ ტელეფონის და ელექტროენერგიის ფულსაც არ მივცემთ (იქ რაღაც ავტომობილებზე და ოფისის სახსრებზე იყო საუბარი), ეს თანხა სალაპარაკოც კი არ არის.

რა ვუყოთ სოციალური დახმარების პროგრამებს? ვგულისხმობ იმ ადამიანებს, რომლებიც არ განეკუთვნებიან დასაქმებულთა კატეგორიას. როგორ მოვიქცეთ დავალიანებებთან (მათ შორის საპენსიო დავალიანებებთან) დაკავშირებით? წუხელ ტელეგადაცემებში ციფრებიც იყო დასახელებული. 300 მილიონ ლარამდე დავალიანება გვაქვს პენსიონერებისა, ინვალიდების, სხვების და სხვების. მიმაჩნია, რომ ეს დავალიანება წლეულს ყოველ მიზეზ გარეშე უნდა დაიფაროს და უნდა ვიფიქროთ იმ ამოცანებზე, რის შესახებაც ზემოთ მოგახსენებდით, ესე იგი მინიმალური ხელფასის ზრდის შემდგომ ეტაპზე. ერთი ეტაპი წელს დავიწყეთ, მეორე ეტაპი გაისად იქნება, როგორც გითხარით, 60 პროცენტამდე ზრდა.

კვლავინდებურად მტკიცედ დარწმუნებული ვარ (ჩემს რწმენას განაპირობებს არა მარტო მეცნიერთა მოსაზრება, არამედ სახელმწიფოებრივი მოღვაწეობის დიდი გამოცდილებაც), რომ ამ სფეროში საბოლოო მიზნისაკენ ანუ საარსებო მინიმუმისა და მინიმალური ხელფასის გათანაბრებისაკენ უნდა ვიაროთ არა ეკონომიკაზე ძალადობით (ეს უბედურება იქნება), არა შოკური მეთოდებით, არამედ თანდათანობით. ზოგიერთს მოჰყავს ბალცეროვიჩის მაგალითი. პოლონეთი, ისევე როგორც უნგრეთი, თვით სოციალიზმის დროსაც კი სხვა პირობებში ცხოვრობდა. უნდა გითხრათ, რომ პოლონეთში მიწის ნაციონალიზაცია არ განხორციელებულა და იქ უმძიმეს წლებშიც კი პურის ნაკლებობა არ ყოფილა და მეტიც, პურის ექსპორტსაც კი აწარმოებდა. პოლონეთის შედარება საქართველოსთან არ შეიძლება.

— ჰქონდა ბალცეროვიჩის ჯგუფს რეკომენდაცია ხელფასის ამგვარ ზრდასთან დაკავშირებით?

— არა. ბალცეროვიჩი ყოველთვის იმას ამბობდა, რომ ეკონომიკის განვითარებისა და ხელფასების ზრდის მთავარი საზომი კანონზომიერება უნდა იყოს.

ჩვენ ხომ მართლაც ნაბიჯ-ნაბიჯ მივდიოდით ამ საერთო მიზნისაკენ: სახელფასო რეფორმა დაიწყო მინიმალური ხელფასის ოდენობის შეცვლით. სტატისტიკური მონაცემებით 1996 წლიდან (მართალია, მაშინ მთლად სიმბოლური იყო მინიმალური ხელფასი) საშუალო ხელფასის ოდენობა 5 წლის განმავლობაში ექვსჯერ გაიზარდა. ძალიან ცოტაა, რასაც ახლა ვიღებთ, მაგრამ ამ წლების განმავლობაში 6-ჯერ ხომ გაიზარდა? ჩვენ რომ ეს კანონზომიერება დაგვერღვია, არავითარი ზრდა არ იქნებოდა და შეიძლებოდა ახლა ისევ კუპონების ეპოქაში აღმოვჩენილიყავით. მაგრამ ყველა შემთხვევაში რეფორმას საფუძვლად ედო მკაცრი, რაციონალური ეკონომიკური და ფინანსური გათვლა. მადლობელი ვარ პარლამენტის, რომელმაც ეს გაიგო და ბიუჯეტის პროექტები კანონებად აქცია. სწორედ ამიტომ, მას მხოლოდ დადებითი შედეგი მოჰყვა. და კიდევ უკეთესი შედეგები მოჰყვება მომავალში, ვინაიდან საფუძველი უკვე ჩაყრილია.

სხვა უამრავი პრობლემის ჩამოთვლა შეიძლება, რაც ეკონომიკის სფეროში ასეთ „ფეთქებად“, გარკვეულწილად გაუაზრებელ, ნახტომისებრ მოქმედებას შეიძლება მოჰყვეს.

მაგალითად, ყველასათვის ცხადია, რა მნიშვნელობა აქვს საერთაშორისო სავალუტო ფონდთან ჩვენს ურთიერთობას. როგორც კოლეგებმა მიამბეს, ფონდის წარმომადგენლებმა მინიმალური ხელფასის ერთბაშად ხუთასი პროცენტით გაზრდის წინადადება „შავ იუმორად მიიჩნიეს“.

ასეთივე დამოკიდებულება აქვს მსოფლიოს, ევროპის სხვა საფინანსო ცენტრებს.

გარდა ამისა, საყოველთაო აზრით, ხელფასს, როგორც სოციალური სტიმულირების მექანიზმს, ცოტა უფრო ფაქიზად უნდა მოვეპყრათ.

საყოველთაო გათანაბრების შემდეგ, იგი ძნელად თუ შეასრულებს სოციალური სტიმულირების ფუნქციას.

ცალკე საუბრის თემაა „ფეთქებადი“, მყისიერი ზრდის ზეგავლენა საინვესტიციო გარემოზე: ერთობლივი მოთხოვნის გადამისამართებას, როგორც მოგახსენეთ, აუცილებლად მოჰყვება ეკონომიკის სტრუქტურული სახეცვლილება, რამაც არ შეიძლება ზეგავლენა არ მოახდინოს ქვეყნის საინვესტიციო მიმზიდველობაზე, ვინაიდან ეკონომიკის ის სეგმენტი, რომელიც ასეთი ტრანსფორმაციის შედეგად პრიორიტეტული გახდება, ჩვენს პირობებში ნაკლებად მიმზიდველია ინვესტორისათვის.

ჩვენ სხვა მიზეზებიც გვაქვს, მაგრამ ეს გახდება ერთ-ერთი უმთავრესი მიზეზი.

და ეს კიდევ არ არის ყველაზე მძიმე შედეგი, რომელიც შეიძლება მოჰყვეს ეკონომიკის ფაქიზ და სათუთ სფეროში ესოდენ ძალისმიერი, დირექტიული მეთოდებით მოქმედებას.

მაგრამ მინდა აქვე დავამშვიდო მოსახლეობა. რა თქმა უნდა, არავითარი საფრთხე არც ეროვნული ვალუტის სტაბილურობას, არც საბანკო სისტემას, არც მთლიანობაში ეკონომიკის ცხოველმოქმედებას არ დაემუქრება, რადგან ჩვენი პროგრამა ძალაში რჩება: კვლავაც განუხრელად ვივლით ამ კეთილშობილი მიზნისაკენ, როგორიცაა მინიმალური ხელფასის საარსებო მინიმუმთან გათანაბრება.

ეს იქნება ურთულესი გზა, ამ გზაზე მრავალი პრობლემის გადაწყვეტა მოგვიწევს, მაგრამ საბოლოო მიზანს უეჭველად მივაღწევთ. ამის საშუალებები ჩვენ გვაქვს. არც პრეზიდენტია ისეთი უძლური, რომ ასეთ პროცესებზე ზემოქმედების საშუალება არ ჰქონდეს. და არც პარლამენტია ისეთი, რომ თვითკრიტიკულად არ გაიაზროს ის გადაწყვეტილება, რომელიც იმ დღეს მიიღო. მე ასეთი ურთიერთგაგების ძალიან დიდი იმედი მაქვს.

—როგორც ცნობილია, საკმაოდ წარმატებული იყო საქართველოს, აზერბაიჯანის და თურქეთის დელეგაციების ვიზიტი ამერიკის შეერთებულ შტატებში, სადაც გაიმართა შეხვედრები „ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის“ პროექტის ინვესტორებთან. ამავდროულად, ამერიკაში ვიზიტად იმყოფებოდა აზერბაიჯანის პრეზიდენტი ჰეიდარ ალიევი. გასულ კვირას პრინციპულად გადაწყდა „დიდი გაზსადენის“ მშენებლობის საკითხიც...

—აზერბაიჯანის პრეზიდენტის ბატონ ჰეიდარ ალიევის ვიზიტს ამერიკის შეერთებულ შტატებში მართლაც განსაკუთრებული მნიშვნელობა ჰქონდა. კვლავაც ვადასტურებ, რომ პრეზიდენტ ალიევის წვლილი ამ პროექტის განხორციელებაში ჭეშმარიტად უნიკალურია.

ჩემი დავალებით, ამერიკაში გამართულ მოლაპარაკებაზე საქართველოს წარმოადგენდა ნავთობის საერთაშორისო კორპორაციის ხელმძღვანელი ბატონი გიორგი ჭანტურია.

როგორც მაცნობეს, შეხვედრები კაპიტოლიუმში, აგრეთვე ამერიკის ადმინისტრაციის მაღალი რანგის მუშაკებთან, უშიშროების საბჭოში და სხვა ინსტიტუტებთან უაღრესად ნაყოფიერი გამოდგა.

ძალიან დიდი სამუშაო შესრულდა. ბატონ გია ჭანტურიასთან ერთად გამოვყოფ ჩვენი ქვეყნის საგანგებო და სრულუფლებიან ელჩს აზერბაიჯანის რესპუბლიკაში ბატონ ზურაბ გუმბერიძეს.

დაფინანსების საკითხები საბოლოოდ გადაწყდა. გაქარწყლდა გარკვეულ ძალთა მცდელობა (ეს ძალები არც ისე პატარაა, უფრო მეტად არ დავაკონკრეტებ) დაეჯერებინათ ამერიკელები პროექტის უპერსპექტივობაში. ეს ეხება როგორც ნავთობსადენს, ასევე გაზსადენს.

ალბათ, სჯობს სწორედ ასეთ თემებზე ვისაუბროთ. ეს არის რეალური სიკეთე ჩვენი მოსახლეობისათვის, რეალური შემოსავალი, სატრანსპორტო სისტემისა და ინფრასტრუქტურის განვითარება, ათობით მილიონი დოლარი კომპენსაციის სახით, სამუშაო ადგილები და სხვა მრავალი. მოვა დრო, მე დავასახელებ, რამდენი ახალი სამუშაო ადგილი შეიქმნა და რამდენი მილიონი ლარი და დოლარი მიიღო მოსახლეობამ კომპენსაციის სახით ნავთოსადენისა და გაზსადენის მშენებლობასთან დაკავშირებით.

საქართველოს რამდენიმე რაიონში უკვე იწყება სამშენებლო ბანაკების მშენებლობა. გაზსადენი კი სამუდამოდ უზრუნველყოფს ქვეყანას ბუნებრივი აირით. გაზსადენთან დაკავშირებით კიდევ ბევრია საბრძოლველი. მართალია, პრინციპული გადაწყვეტილება მიღებულია, მაგრამ მაინც ბევრი მუშაობა დაგვჭირდება.

ამჟამად ვამზადებ სპეციალურ წერილს ევროკავშირის ხელმძღვანელობისადმი, რადგანაც გაზი, რომელიც ტრანსპორტირებული იქნება საქართველოს ტერიტორიაზე, სწორედ ევროპას მოხმარდება. თურქეთსა და საბერძნეთს შორის უკვე გაფორმდა ხელშეკრულებები.

ევროკავშირმა უფრო აქტიური მონაწილეობა უნდა მიიღოს ამ გრანდიოზული პროექტების განხორციელებაში.

პროცესები ისე ვითარდება, რომ ტრანსკასპიური, ტრანსკავკასიური, თურქეთისა და საბერძნეთის და შემდეგ იტალიის დამაკავშირებელი გაზსადენის ერთიანი სისტემის, ერთიანი უწყვეტი მაგისტრალის შექმნა სავსებით რეალური ხდება. ამით დაინტერესებული არიან აგრეთვე ბალკანეთის, დუნაისპირა ქვეყნები და სხვები.

მინდა მადლობა ვუთხრა ყველა იმ ადამიანს, ვინც ყოველგვარი რეკლამის, ხმაურის, პოლიტიკური ინტრიგებისა და გნიასის გარეშე, — ჩუმად, ხშირად უჩინრად აკეთებს ამ დიდ, ეროვნულ, საშვილიშვილო საქმეს. მე ვხედავ ამ პერსპექტივას, ეს დღეს და ხვალ არ იქნება. მოვა დრო (და არც ისე შორეულ პერსპექტივაში იქნება ეს), როდესაც დღის წესრიგში დადგება საქართველოს მთლიანი გაზიფიცირება. მაშინ ეშველება საქართველოს ტყეებს, თავისთავად ვგულისხმობ ყოფა-ცხოვრების საკითხებში გაზის გამოყენებას, მრეწველობის ამუშავებას, მცირე ბიზნესის განვითარებას და ა. შ. ჩვენ უარს არ ვამბობთ რუსეთიდან გაზისა და ელექტროენერგიის შემოტანაზე, მაგრამ გვექნება ორი წყარო — ერთი რუსეთიდან, მეორე — აზერბაიჯანიდან. ამით მომავალ თაობას გარანტირებულად უზრუნველვყოფთ ენერგოშემცველებით.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახური.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

პრეზიდენტი

„ზოგიერთი პოლიტიკური ჯგუფის გაუაზრებელი მოქმედება საფრთხეს უქმნის საქართველოს ეკონომიკის მომავალს“

(პირველი გვერდიდან)

— „ჩვენ არ დავუშვებთ თვითნებობას ისეთი საარსებოდ მნიშვნელოვანი საკითხების გადაწყვეტისას, როგორიცაა მინიმალური ხელფასები, ელექტროენერგიის ტარიფები თუ აჭარაში თავისუფალი ეკონომიკური ზონის შემოღება. მე ჩემი დამოკიდებულება უკვე გამოვხატე დღევანდელ ორშაბათის ტრადიციულ რადიოინტერვიუში. მიმაჩნია, რომ საჭიროა მეტი ახსნა-განმარტებითი სამუშაოები მოსახლეობასთან, რომელსაც სისტემატურად უნდა აკეთებდნენ ეკონომიკური გუნდისა თუ სხვა სამინისტროთა ხელმძღვანელები,“ — აღნიშნა ედუარდ შევარდნაძემ და გამოთქვა რწმენა, რომ ფონდის მისიასთან მომავალი შეხვედრისათვის, რომელიც ხუთი კვირის შემდეგ გაიმართება, ქართული მხარე უკეთ მოემზადება.

პაულო ნეუჰაუსმა მადლობა გადაიხადა გულთბილი შეხვედრისათვის და აღნიშნა, რომ საერთაშორისო სავალუტო ფონდის მისია ახალი შეხვედრების მოლოდინით ტოვებს საქართველოს: „გვჯერა, სულ მოკლე დროში მომავალი შეხვედრისას საქართველოს დელეგაცია მიღწეული წარმატებებით გაგვახარებს,“ — განაცხადა სტუმარმა.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახური.

გერმანიასა და საქართველოს შორის ურთიერთობა კიდევ უფრო განვითარდება და გაღრმავდება

ორი ქვეყნის ურთიერთსასარგებლო თანამშრომლობის განვითარებაზე იმსჯელეს საქართველოს პრეზიდენტმა ედუარდ შევარდნაძემ და გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა ფედერალურმა მინისტრმა ოტო შილმა 4 მარტს გამართულ შეხვედრაზე.

სტუმარმა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის ხელისუფლებისა და ხალხის სახელით კიდევ ერთხელ გადაუხადა მადლობა საქართველოს პრეზიდენტს გერმანიის გაერთიანების საქმეში შეტანილი პირადი წვლილისათვის.

ედუარდ შევარდნაძემ, თავის მხრივ, მადლიერება გამოხატა იმ მხარდაჭერისათვის, რომელსაც საქართველო დამოუკიდებლობის მოპოვების შემდგომ გერმანიის მხრიდან ყოველდღიურად გრძნობს.

სტუმარმა დაინტერესება გამოხატა „დიდი აბრეშუმის გზის“ აღდგენის პერსპექტივით და აღნიშნა, რომ ამ თვალსაზრისით საქართველოს ევროპისათვის ძალიან დიდი და საჭირო ფუნქციის შესრულება შეუძლია. ამავე კონტექსტით მხარეებმა იმსჯელეს ნარკობიზნესისა და ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის გაძლიერებაზე. როგორც ოტო შილმა განაცხადა, საქართველოსა და გერმანიის შინაგან საქმეთა სამინისტროები უახლოეს მომავალში მოამზადებენ ორ ხელშეკრულებას, რომელთაგან ერთი ტერორიზმისა და ორგანიზებული დანაშაულის წინააღმდეგ ერთობლივ ბრძოლას, მეორე კი — არალეგალური მიგრაციის შეზღუდვის ძირითად საკითხებს შეეხება.

შეხვედრაზე იმსჯელეს, აგრეთვე, გერმანიის შინაგან საქმეთა ფედერალურ სამინისტროსა და საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის დაცვის სახელმწიფო დეპარტამენტს შორის ურთიერთობის გაღრმავებაზეც.

ედუარდ შევარდნაძემ რწმენა გამოთქვა, რომ გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა დაეხმარება საქართველოს ევროპულ სტრუქტურებში, კერძოდ, ევროკავშირში ინტეგრაციის პროცესის დაჩქარებაში.

შეხვედრაზე ისაუბრეს, აგრეთვე, აფხაზეთში კონფლიქტის მშვიდობიანი გადაწყვეტის პერსპექტივაზე.

„გერმანია მზად არის გააგრძელოს მჭიდრო და სასარგებლო თანამშრომლობა საქართველოსთან,“ — განაცხადა ოტო შილმა და რწმენა გამოთქვა, რომ საქართველო უახლოეს მომავალში შეძლებს ეკონომიკური პრობლემების გადაწყვეტასა და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საკითხის მოგვარებას.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახური.

დაჯილდოება

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულება

2003 წლის 2 მარტი ქ. თბილისი

ზუგდიდის შალვა დადიანის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის თანამშრომლების საქართველოს ორდენებითა და მედლებით დაჯილდოებისა და წახალისების შესახებ

ქართული თეატრალური ხელოვნების განვითარებაში შეტანილი დიდი წვლილისა და მაღალი პროფესიონალიზმისათვის, ნაყოფიერი შემოქმედებითი და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის ზუგდიდის შალვა დადიანის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის თანამშრომლები დაჯილდოვდნენ საქართველოს ორდენებითა და მედლებით და გამოეცხადოთ მადლობა:

ღირსების ორდენით:

თენგიზ ანდღაძე – მსახიობი; კახდალ გურგენიძე – სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქართველოს ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე; ლევან კვარცხავა – მსახიობი; ენვერ ფიფია – დირექტორი.

ღირსების მედლით:

მაყვალა გელამიძე – მსახიობი; მარინა დარასელია – მსახიობი; მერაბ კაკალია – მსახიობი; მურამ ლაშხია – მსახიობი; რეზო ჯოჯუა – მსახიობი.

გამოეცხადოთ მადლობა:

[illegible]

ედუარდ შევარდნაძე.

საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულება

2003 წლის 2 მარტი ქ. თბილისი

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა ღირსების ორდენით დაჯილდოების შესახებ

ახალგაზრდობის აღზრდა-განათლებასა და მაღალკვალიფიციური სამეცნიერო კადრების მომზადებაში შეტანილი პირადი დიდი წვლილისათვის, ნაყოფიერი სამეცნიერო, პედაგოგიური და საზოგადოებრივი მოღვაწეობისათვის ღირსების ორდენით დაჯილდოვდნენ ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებლები:

[illegible] – კათედრის გამგე, პროფესორი; **ელიზბარ ნადარაია** – მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტის ალბათობის თეორიისა და მათემატიკური სტატისტიკის კათედრის გამგე, პროფესორი; **ზურაბ ხვედელიძე** – გეოფიზიკის კათედრის გამგე, პროფესორი; **მერაბ ჯიბლაძე** – ფიზიკის ფაკულტეტის რადიოფიზიკის კათედრის პროფესორი.

ედუარდ შევარდნაძე.

აფხაზეთი — ტკივილი ჩვენი

ენგურგაღმა დარჩენილი ბავშვობა

ანუ „დედა ენა“ ტალახში

მადონა ჯაბუა – არის ასეთი ახალგაზრდა ქალი. ზუგდიდში ცხოვრობს. გარეგნულად მეათე კლასელებიდან ვერც გამოარჩევ. ამიტომ გავვოცდი, როდესაც მითხრა, მე-3 სკოლის დირექტორი ვარო.

ერთი ნახვით მოიხიბლებით მისი ინტელექტით, მისი მსჯელობის სიღრმით და, რაც მთავარია, ბავშვების სიყვარულით.

როცა უფრო ახლოს გავეცანი მის საქმიანობას, მართალი გითხრათ, შემშურდა, ეს ახალგაზრდა ქალი იმდენ სიყვარულს იმკის, ბარე ათ ქალს ეყოფა. გარდა იმისა, რომ ერთ-ერთი მოწინავე სკოლის დირექტორია, საკვირაო სკოლასაც უდგას სათავეში. ვინ მოსთვლის, რამდენი გზას აცდენილი პატარა დაუბრუნა სკოლას, შეაყვარა წიგნი, აზროვნება ასწავლა.

— კარგი მასწავლებელი ჰყავდაო, — ასე ახასიათებენ ხოლმე ავტორიტეტულ ადამიანებს. აქედან მოდის ანდაზაც: ხე და მასწავლებელი ნაყოფით შეიცნობა.

დილიდან გვიან ღამემდე სკოლისთვის მუხლჩაუხრელად შრომობს მადონა. თავს დასტრიალებს ბავშვებს: თუ კი ვინმეს განსაკუთრებული ნიჭი და მონდომება შეამჩნია, ყველაფერს გააკეთებს, რათა სტიმული მისცეს და წარმოაჩინოს. ხშირად მინახავს აღსაზრდელების ნაწერებით ხელდამშვენებული როგორ ჩამოსულა დედაქალაქში, როგორ უზრუნია მათ დაბეჭდვაზე.

დაუსრულებლად შეუძლია ისაუბროს თავის აღსაზრდელებზე; იცის, რითი სუნთქავს თითოეული, რა უჭირს და რა ულხინს.

ეს ბავშვებიც, ვისაც ასეთი მიმოწერა გაუჩაღებიათ აფხაზ თანატოლებთან, მის ფრთებქვეშ, მისი მზრუნველობით იზრდებიან.

გაზაფხულის დღესასწაულის დადგომას ვულოცავთ მადონა ჯაბუას და მის აღსაზრდელებს. ახლა კი გადავფურცლოთ მის მიერ მოწოდებული წერილები (ცხადია, ავტორების ნებართვით), რომლებიც არ ცნობენ იურისდიქციის განაწილების ალოგიკურობას და თბილისსა და სოხუმს შორის იმედის ძაფად არიან გაბმული.

„ჩემო თამუნი! გუშინ მოსკოვის არხზე, საქართველოზე იყო გადაცემა. ოპერატორი გვიჩვენებდა თბილისის ხედებს, მის ქუჩებს, მის ღირსშესანიშნაობებს.

— აი, საიდა, ეს ფილარმონიაა, ეს კი რუსთაველი, ეს „ივერიაა“, სადაც აფხაზეთიდან დევნილები ცხოვრობენ. ეს მეტეხი, — აღფრთოვანება ვერ დამალა ჩემმა უფროსმა ძმამ. მეც თვალებგაფართოებული შევყურებდი ეკრანს, იქნებ სადმე მომეკრა შენთვის თვალი. მაგრამ ამაოდ. ისე მალე დასრულდა ყველაფერი...

— ასე რამ გაგახარათო, — ჩაიბურტყუნა მამაჩემმა. მაგრამ ვიგრძენი მისი ხმა უწინდებურად სასტიკი არ იყო. ეტყობა, მასაც მოენატრა ჩვენი ქართველი მეზობლები. ის კი არა და, ამას წინათ, ფანჯრიდან დავინახე, როგორ შევიდა თქვენი გადაბუგული სახლის ეზოში, გაბარჯგნულ ხეებს ტოტები შეუსწორა, ხელი ჩაიქნია, ერთი მაგრად ამოიოხრა და ქართულად თქვა: ძალიან გვაკლიხართ... თან შიშით მიმოიხედა, ხომ არავინ გაიგონაო.

როდემდე ვიცხოვროთ ასე, ერთმანეთის მოლოდინში? მოდი, ჩვენს მამებს ჩვენც მივეხმაროთ, ხშირად ვიურთიერთოთ და დავანახოთ ყველას, რომ არავისი შუამავლობა არ გვჭირდება, ჩვენ უკეთ ვიცით ერთმანეთის გულებისკენ მიმავალი გზა, რადგან ძმები ვართ, საუკუნეები ერთად მოვდივართ.

გასაგები მიზეზის გამო, ჯერჯერობით არავის აჩვენო ჩემი ბარათი.

გკოცნი...

* * *

„ლია, ბოდიშს გიხდი რუსულად რომ გწერ. ქართული ვერ იქნა და ვერ ვისწავლე გამართულად. მაგრამ გპირდები, შენ როცა შენს სახლში დაბრუნდები, ისეთ ქართულ სიმღერას გიმღერებ, რომ გაოცდები. თქვენ რომ წახვედით და აოხრებული დარჩა თქვენი სახლ-კარი, ერთ დღეს მე და დედა თქვენს ეზოში შევედით, დედაშენის სიყვარულით ნათქვამი სიტყვები: მოხვედი, ჩემო საყვარელო ცუგრუმელაო, ვეღარ გავიგონე, მაგრამ მაინც ჩვეულებრივ ავირბინე სახლის კიბეები და როცა შენი ოთახის კარი შევაღე, გავვოგნდი. ყველაფერი იატაკზე მიყრილ-მოყრილიყო, ძირს ეგდო ჩვენი საყვარელი „ბარბიც“ (მახსოვს, როგორ გვიხაროდა და თავს როგორ ვიწონებდით „ბარბი“ რომ ჩამოგვიტანა მამაშენმა თბილისიდან). თოჯინა ავიღე, შემოვბრუნდი, ფეხი წიგნს წამოვკარი, დავიხედე და „დედა ენა“ დავინახე, ვიღაცის ტალახიანი ფეხის ნაკვალევი ემჩნეოდა და იმ ფურცელს, სადაც აი ია ეწერა, მალულად, გულის უბეში დავმალე და თოჯინასთან ერთად წამოვიღე. შენ არ იცი, როგორ გამომადგა. ხომ გახსოვს, ჩვენ მხოლოდ ქართულად ვლაპარაკობდით. ეს ენა მე იავნანასავით ჩამესმოდა. ძალიან მაკლია, გადავწყვიტე ჩუმად შესწავლა, მაგრამ როგორ? საბედნიეროდ რუსულ-ქართული ლექსიკონი აღმოვაჩინე მამაჩემის ბიბლიოთეკაში. იმით დავიწყე და „დედა ენაც“ მოვიშველიე.

რამდენი წელიწადი გავიდა! მე უკვე დიდი ვარ, მალე 15 წლის გავხდები. ხშირად ჩუმად ვუსმენ ქართულ რადიოს, ერთი სული მქონდა ამ სიტყვებს როდის მოგწერდი, მიყვარხართ ყველა ქართველი. ნაწერზე ნუ დამძრახავ, ქართულად მხოლოდ ეს რომ მოგწერე. მე ძალიან მინდა მალე შემოაღო ჩვენი და შენი დანგრეული სახლის კარები და ახლა დედაჩემმა სიხარულით გითხრას: მოხვედი, ჩემო საყვარელო ცუგრუმელაო?...

გკოცნი და ახალ წელს გილოცავ, შენი მეზობელი...

2003 წლის იანვარი.

„ჩემო მეგობარო! მე შენ რამდენი ხანია არ მინახიხარ და ძალიან მენატრები! რამდენი ხანია, არ გვინახავს ერთმანეთი ბავშვებს, რომლებიც უერთმანეთოდ ერთ დღესაც ვერ ვძლებდით, შენ აფხაზეთში ხარ, მე კი აქ, ზუგდიდში. მე იქ ვერ მოვდივარ, შენ კი ჩემთან ვერ ჩამოდიხარ. ეს მე და შენ. მაგრამ, ვინ იცის, კიდევ რამდენ ბავშვს ენატრება ასე ერთმანეთი. დაგვატოვებინეს საკუთარი სახლ-კარი და ახლა სხვის სამოწყალოდ დავიარებით. რამდენი ბავშვი მომკვდარა სვანეთის გზაზე... ზოგმა სიცივეს ვერ გაუძლო, ზოგმა კიდევ შიმშილს. რამდენმა დედამ ვერ დაიტირა საკუთარი შვილი! წყეულიმც იყოს, ვინც მონაწილეობა მიიღო აფხაზეთის დაქუცმაცებაში. ღმერთო, შენ დაამხე და გაასწორე მიწასთან „ქართველთყლაპია“ ხელისუფალნი ჩვენი. მე შენ ძალიან მენატრები და ეს მონატრება რვა წელია გულს მიკლავს.

იმედი მაქვს, მე და შენ ერთმანეთს ალბათ ძალიან მალე შევხვდებით.

ილონა ბუთბაია“.

„ვლადისლავ არძინბას!...

მე წერილს გწერთ ქ. ზუგდიდან. ზემო ბარღების საშუალო სკოლის მე-6 კლასის მოსწავლე. აფხაზეთის გულით და სულით დანატრებული, მაგრამ თქვენი ხალხის უგუნური ქცევით გულმოკლული.

ასე რამ გაგაბოროტათ, რომ ოჯახის 3 წევრი მომიკალით, სამივე ახალგაზრდები.

რას ეტყვით მათ მცირეწლოვან ბავშვებს, რომელთაც, მამიკოები ენატრებათ, ვინ აჭმევს მათ ლუკმა-პურს?

რატომ დააობლეთ, რატომ?

ვინ იცის, ის ობოლი ბიჭები როგორი სულისკვეთებით გაიზრდებიან, და სამაგიეროს როგორ გადაგიხდიან. ამიტომ დავდოთ იარაღი და შევრიგდეთ.

ირაკლი გადელია“.

* * *

ჩემს აფხაზეთში დარჩენილ მეგობარს!

„როგორ ხარ? მე თუ მიკითხავ, არა მიშავს, შევეჩვიე კიდეც აქაურობას, ძალიან მენატრება ჩემი კუთხე, ჩემი აფხაზეთი. მენატრება ჩემი ტოლ-ამხანაგები, ვწუხვარ, რომ ჩვენმა მოძმეებმა ერთმანეთი არ დაინდეს და პრობლემები შეგვიქმნეს. დრო ძალიან ნელა გადის ლოდინში, დღეს, ხვალ, ზეგ. დაბრუნების იმედს არ ვკარგავ. ნეტავ ნატვრის თვალი მქონდეს. პირველად ვინატრებდი აფხაზეთში დაბრუნებას. მამაჩემის გაცოცხლებას, რომელიც მოძმის ტყვიამ მომიკლა.

მანდ, ალბათ, ქართულს გიკრძალავენ. როგორმე ეცადე ქართული არ დაივიწყო. წიგნებს მე ჩუმად გამოგიგზავნი. ვეცადოთ, ჩვენ მაინც შევძლოთ აფხაზეთის დაბრუნება.

მ. ცაავა,

ზემო ბარღების საშ. სკოლის მე-7ბ კლასის მოსწავლე“.

თებერვალი დადგაო...

კარზე კაკუნი გაისმა... ნაზი თითებით... დედიკომ თქვა, კარი გააღე, მეზობლის გოგო იქნებაო, მაგრამ მე ვგრძნობდი, რომ ეს გაზაფხული იყო. კარი გავაღე და გაზაფხულს მივესალმე. ჰაერში გაზაფხულის მოსვლა იგრძნობა. იქნებ ამ გაზაფხულზე მაინც შევხვდეთ მე და შენ ერთმანეთს სოხუმში.

თამთა ხინხოლავა.

წერას კვლავ აფხაზეთიდან მოწერილი ბარათით ვამთავრებ:

„ჩემო თაკო! აი უკვე მეთერთმეტე გაზაფხულია, რაც აღარ მინახიხარ, ეს ჩვენი მეგობარი რომ არა (გასაგები მიზეზის გამო, სახელს ვერ ვამბობ), ალბათ, წერილებითაც ვერ შევეხმიანებოდით ერთმანეთს. რა დროს მოგვიხდა ცხოვრება; სიცივე და უყურადღებობაა თავზესაყრელად ყოველ ფეხის ნაბიჯზე. ერთი მუჭა ადამიანები, როგორც სურთ, ისე ათამაშებენ ამ ორ ძირძველ მეგობარს. ბოლოსდაბოლოს ხომ უნდა გაიგონ, რომ ჩვენ უერთმანეთოდ არ შეგვიძლია, ცხოვრება დამძიმდა, გაჭირდა, გაუცხოვდა, ეს მერამდენედ მოვიდა გაზაფხული უშენოდ, არა უთქვენოდ, უსაქართველოდ.

მაინც რა მოხდა?!

რატომ გავწირეთ ასე ერთმანეთი, დღეს სულ სხვანაირად აღვიქვამ ყველაფერს, მაშინ სულ პატარა ვიყავი და არ მესმოდა ყველაფერი.

მალე 8 მარტიც მოვა, გილოცავ ჩემო მეგობარო ამ ლამაზ დღეს და შენთან ერთად ყველა აფხაზ და ქართველ დედას ვეფერები.

ვისურვებ, გაისად, ერთად გვეზეიმოს გაზაფხულის მოსვლა.

შენი ...“

წერილში კამელიის თეთრი ფურცლები იდო.

მარადი ანასაშვილი.

შხამის 60 წვეთი

(პირველი გვერდიდან)

საქმე ის არის, რომ ნაარტისტალ ლეილა კოშკაძეს ერთი დღეც არ უმუშავია „კომუნისტის“ რედაქციაში. იგი, სანამ „კომუნისტი“ გამოსვლას შეწყვეტდა, სხვა გაზეთში — „სოფლის ცხოვრებაში“ მუშაობდა, საიდანაც ავი ქალობისა და ინტრიგანობა-ცილისწამებისთვის, რედაქციის წევრთა დაპირისპირებისთვის მოუწია წამოსვლა.

ხოლო ის, თუ როდის, როგორ და ვისი დაძალებით მოხვდა იგი „საქართველოს რესპუბლიკაში“, სადაც კვლავ განაგრძო მისთვის ორგანულად დამახასიათებელი ინტრიგანობა, ცალკე საუბრის თემაა და ცალკეც მოგახსენებთ.

ამჟამად ერთსღა ვიტყვით:

ჩვენი გაზეთი 1 მარტის ნომერში გამოქვეყნებული მასალით — „შხამის 60 წვეთი“ — უკვე იუწყებოდა, თუ როგორ ქურდულად შემოიპარა „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციაში და ქურდულადვე შეიძურწა მისი მომხმობის სამუშაო ოთახში „60 წუთის“ თანამშრომელი ვახტანგ კომახიძე.

როდესაც ეს რედაქციის ხელმძღვანელობამ გაიგო, ცხადია, დაინტერესდა და ჰკითხა კიდეც ამის მიზეზი, ის ელემენტარული ჭეშმარიტებაც აუხსნა, რომ, უბრალოდ, უზრდელობა და ცუდი მანერაა სხვის ოთახში დაუკაკუნებლად შესვლა, დაწესებულებაში მისვლისას კი — მისი ხელმძღვანელობის საქმის კურსში ჩაუყენებლად ნებისმიერი ხასიათის გადაცემის მომზადება.

ვუთხარით კომახიძეს, რომ გაზეთის მთავარი რედაქტორი მეორე დღეს ოპერაციას იკეთებდა. ვთხოვეთ, მობრძანებულიყო თვის ბოლოს, როდესაც გაზეთის ხელმძღვანელი სამსახურში გამოვიდოდა, გასაუბრებოდა მასაც და სხვა თანამშრომლებსაც, არ დაყრდნობოდა მხოლოდ ჩვენი რედაქციის ავყია და გულბოროტი თანამშრომლის ნათქვამს, რომელიც მასაც და „60 წუთსაც“ თავისი უსაფუძვლო, ცილისმწამებლური განცხადებებითა და სიცრუით შეცდომაში შეიყვანდა. ისიც ვუთხარით, რომ, თუმცა ვალდებული არ ვიყავით, მაგრამ მას, როგორც კოლეგას, ვაჩვენებდით მისთვის საინტერესო და სასურველ ნებისმიერ საბუთს, საბუღალტრო მონაცემებს, დოკუმენტებს, რომლებიც დაამტკიცებდნენ ცილისმწამებლის სიცრუესა და ჩვენს სიმართლეს.

«...რომე კაცმა თავსა ივნოს»,

ანუ ხომ „გავარილ ია ტებე, არკადი, ნე ნადა“...

დაგვეთანხმა, თვის ბოლოს მოვალო, გვითხრა, წავიდა და... როგორც ქურდულად შემოიპარა ჩვენს რედაქციაში, ისევე ქურდულად მოამზადა ზემოთ ხსენებული ცრუ გადაცემა (თუმცა, თუ არა ქურდულად, სხვანაირად როგორ მოიქცეოდა ჯერ კიდევ 1981 წელს მოქალაქის ბინის გატეხვა-გაძარცვისთვის პატიმრობაში ნამყოფი კომახიძე)...

შენი არ გაცოდინოს და სხვისი არ შეგესმინოსო, — ამ წყევლაზე უარესი რა უნდა იყოს ადამიანისთვის, მით უფრო, თუ მას ინტელექტუალობაზე რამდენადმე მაინც აქვს პრეტენზია?

ეჰ, ვახო, ვახო, გიორგი მახარაშვილისა არ იყოს, „გავარილ ია, ტებე, არკადი, ნე ნადა“...

თუმცა გაქვს გასამართლებელი მომენტი: ჩვენთვის რომ დაგეჯერებინა, მოგესმინა, ჩვენი აზრიც გაგეგო და სათანადო საბუთებიც გენახა, მაშინ ხომ თავადაც დარწმუნდებოდი ჩვენი რედაქციის „უძღები შვილის“ ცილისმწამებლობასა და დემაგოგიაში, რაც არ მოგცემდა ასეთი სიცრუით გაჟღენთილი უხერხემლო გადაცემის მომზადების შესაძლებლობას.

მაგრამ შემკვეთებს რა პასუხს გასცემდით? ბინძური პოლიტიკური შეკვეთა, რისთვისაც გაფინანსებენ ესოდენ გულუხვად, ხომ შეუსრულებელი დაგრჩებოდათ?

ამიტომაც სიცრუე და ქურდული მოქმედება ამჯობინეთ.

თუმცა რა აზრი აქვს მშიერი მგლის თავზე სახარების კითხვას?!

თანაც ჩვენთვის ყველაზე მთავარი მკითხველის, საზოგადოების აზრია და არა წვრთნას დაუქვემდებარებელთა წვრთნისთვის დროის ფლანგვა.

ამიტომაც, მკითხველს რომ ისეთი აზრი არ შეექმნას, თითქოს ჩვენ, მართლაც სიცრუეში „გამოჭერილნი“ და დამნაშავენი, მათთვის თვალში ნაცრის შესაყრელად გაღმა შედავების პოლიტიკითღა ვცდილობთ „პატიოსანი“ და „მართალი“ „60 წუთის“ დადანაშაულებას, უმორჩილესად ვთხოვთ მის ხელმძღვანელობას: მოგვაწოდეთ „საქართველოს რესპუბლიკისადმი“ მიძღვნილი თქვენი გადაცემის სრული ტექსტობრივი მასალა, რომელსაც ასევე სრულად, თქვენგან განსხვავებით, ყოველგვარი „შეკრეჭვისა“ და მონტაჟის გარეშე გამოვაქვეყნებთ ჩვენი გაზეთის ერთ გვერდზე, მეორე გვერდზე დაბეჭდილ პასუხში კი პუნქტობრივად და დასაბუთებულად ვუპასუხებთ თქვენს და თქვენი მომწვევი ვაიმართლქომაგების ყველა „ბრალდებას“.

მერე თქვენც ნახავთ და მკითხველიც, ვინ ყოფილა მართალი.

ამიტომაც ამჯერად მხოლოდ ამით შემოვიფარგლებით.

რაც შეეხება ჩვენთან თქვენს მომწვევ ზემოთ ნახსენებ „ადამიანის უფლებათა დამცველს“, მასზეც მაშინ მოგახსენებთ გამოწვლილვით!

და ბოლოს, ის წრუწუნა ხომ გახსოვთ, რომ თხარა, თხარა და... კატა გამოთხარა? ისიც ხომ გახსოვთ, როგორ გააფთრდა წრუწუნების თავგასულობით გაბეზრებული კეთილი კატა ლეოპოლდი, როდესაც გასაბრაზებლად „აზვერინის“ აბები გადაყლაპა?

ამიტომ ყველას ახსოვდეს: არასოდეს მიიყვანოთ ლეოპოლდი „აზვერინამდე“, თორემ...

„საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციის ჟურნალისტები.

P. S. **რაც შეეხება იმას, თუ როგორ „იჩაგრება“ თურმე ინტრიგანი კოშკაძე ჩვენს რედაქციაში, როგორც მუშაკი და როგორ „ილახება“ მისი მოქალაქეობრივი უფლებები, როგორ უყოფენ თურმე მას ჯიბეში ხელს (სხვათა შორის, იმ ჯიბეში, რომელშიც „60 წუთის“ გადაცემაში მის მიერ აუგად ნახსენები შპს „საქართველოს რესპუბლიკისა“ და შპს „პრესის“ შექმნამდე ხელფასის სახით 3-4 ლარის ეკვივალენტი კუპონიღა იდო, ამჟამად კი, სწორედ მათი შრომით და არა მისი დამსახურებისა თუ საერთო-სარედაქციო მუშაობაში მისი მონაწილეობის შესატყვისად, მინიმუმ ორმოცდაათჯერ მეტი აქვს, ასევე მხოლოდ ხელფასის სახით), ამასაც, როგორც დაგპირდით, ცალკე მოგახსენებთ.**

ამის შემდეგ განსაზღვროს მკითხველმა, ჰქონდა თუ არა კოშკაძეს რედაქციის ხელმძღვანელობისადმი რაიმე სერიოზული პრეტენზიების წამოყენების კი არა, თუნდაც უმნიშვნელო საყვედურის თქმის მორალური უფლება.

ამის შემდეგ განსაზღვროს მკითხველმა ისიც, ვინ ცრუობს — „საქართველოს რესპუბლიკა“ თუ „რუსთავი-2“ თავის „60 წუთიანად“ და, მართლაც, რა ღირს ამ უკანასკნელის სიცრუე!

ასე რომ, ველოდებით „60 წუთის“ ხელმძღვანელობისგან ჩვენდამი მიძღვნილი ნაცოდვილარი გადაცემის სრულ ტექსტს.

... ერთი ბრძნული ნათქვამისა არ იყოს, „მტერმა კაცსა ვერა ავნოს, რომე კაცმა თავსა ივნოს“.

„სრ“ რედ.

აღიარება

ჩვენდა გასახარად...

ჩვენი მძიმე ცხოვრების შემხედვარეს დიდი ვაჟა-ფშაველას სიტყვები მახსენდება ხშირად ამ ბოლო წლებში — „დრო იყო შეუსაბამო, გარემოება ვერანი“!.. მკაცრად აფასებს პოეტი XIX საუკუნის დასასრულს და იქვე მომავალ თაობას მოუწოდებს: „ეგებ, თქვენ დაიჯილაოთ, ბარათაშვილის მერანი!“.. დღესაც ასეა, მეოცე საუკუნეში შეუსრულებლის — დაუმთავრებლის — გაუკეთებლის ხორცშესხმას ოცდამეერთე საუკუნეში ვუსურვებთ ჩვენს სამშობლოს, მომავალ თაობას და ერთმანეთს... მიუხედავად ძნელბედობისა, გასახარი და საამაყო, სადიდებელი და მისალოცი მაინც ბევრი გვაქვს ქართველებს. სახელმწიფო საქმეებში თუ მეცნიერებასა და კულტურაში საერთო ეროვნულ მიღწევებთან ერთად, ზოგჯერ ქართველთა პირადი წარმატებაც გაგვახარებს და აღგვაფრთოვანებს. სწორედ, ასე იყო ამ დღეებში, ჩემმა მეგობრებმა, სიამაყით რომ გადმომცეს მსოფლიოში ცნობილი გამომცემლობის — ამერიკის ბიოგრაფიის ინსტიტუტის მიერ დაბეჭდილი წიგნი — მსოფლიოს 1000 ცნობილი პიროვნების — გავლენიანი მეცნიერის 2002 წლის მონაცემებით და ამით დიდი სიხარული მაჩუქეს... სწორედაც გამახარა, რომ მსოფლიოს ყველაზე პრესტიჟული წიგნის ყველაზე პრესტიჟული ადამიანების გვერდით ჩვენი უფროსი კოლეგის და მეგობრის, ცნობილი ქართველი ეთნოლოგის, თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეთნოლოგიის კათედრის გამგის, პროფესორის, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტის, პარლამენტარის, ბატონ ვახტანგ შამილაძეს ბიოგრაფია რომ წავიკითხე... უფრო მეტიც — ლამაზ, ორიგინალურ წიგნში, სადაც მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნის 1000 პიროვნების ცნობები იყო მოთავსებული, მხოლოდ ათეულებს ხვდათ წილად, წიგნის ვრცელ მონაკვეთზე წარმოედგინათ და თანაც ფოტოსურათით! და მათ შორისაა ჩვენი უფროსი კოლეგა, სასიქადულო მამულიშვილი — ვახტანგ შამილაძე...

როგორ არ უნდა გაიხარო, როგორ არ უნდა მიულოცო ასეთი აღიარება და ასეთი წარმატება, ბატონ ვახტანგს? მას ხომ პირველს ხვდა ქართველ ეთნოლოგთა შორის ასეთი დიდ აღიარება! იგი ყველაზე პრესტიჟული უნივერსიტეტის ყველაზე, ხანგრძლივი დროით არჩეული კათედრის გამგეა, ერთადერთი ეთნოლოგია, მეცნიერებათა აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი. ერთადერთი ეთნოლოგია — საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატებიდან — ორჯერ საქართველოს პარლამენტის წევრად არჩეული და შუალედში, აგრეთვე, აჭარის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი... ერთადერთი ეთნოლოგია — ლონდონის და ჩიკაგოს კავკასიოლოგთა მსოფლიო კონგრესის მომხსენებელთა შორის. ერთადერთია, სამეცნიერო შრომებისა და წიგნების გარდა, უკანასკნელ წლებში, საჭიროება რომ მოითხოვდა, პოლიტიკური და მხატვრული ხასიათის ესსეები და წიგნები რომ შექმნა... ერთადერთია — ჩრდილო და სამხრეთ კავკასიის სამეცნიერო ორგანიზაციების წევრი და ექსპერტი, და ვინ იცის, კიდევ რა...

ბოლო წლებში, ეთნოლოგიის კათედრამ მისი უშუალო ხელმძღვანელობით, უამრავ ინიციატივას დაუდო სათავე... სამეცნიერო ექსპედიციები, კონფერენციები, ახალი მეცნიერული შრომები, ახალი საერთაშორისო კავშირები — მივლინებები, ახალი სასწავლო პროგრამები... აი, არასრული ნუსხა მისი მეთაურობით შექმნილი საქმეებისა და თუ ამას დავუმატებთ, მისი უშუალო დახმარებით და ხელმძღვანელობით მხოლოდ, უკანასკნელ ორ წელიწადში დაცულ საკანდიდატო და სადოქტორო დისერტაციებს, მაშინ ნათელი წარმოდგენა შეგვექმნება, ბატონი ვახტანგ შამილაძის სრულყოფილ სამეცნიერო და პიროვნულ საქმიანობაზე... ისე რომ... დღეისათვის მსოფლიო პრესტიჟულ წიგნში მოხვედრა, სრულიად ლოგიკური, სამართლიანი მოვლენა იყო, მისი აღიარების გვირგვინი და მისი მომავლის განმსაზღვრელი.

სულით და გულით ვულოცავთ, კეთილშობილ, ღირსეულ ქართველს ასეთ აღიარებას.

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ეთნოლოგიის კათედრის სახელით

ოთარ მიმინოშვილი.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

ჟურნალისტი მივლინებიდან დაბრუნდა

შეუთავსებლის შეთავსება

8. ზავი ენგურჰესის ძალისხმევით

(პირველი გვერდიდან)

[illegible]

ბიდანვე დაობლებული სომხეთში გათხოვილ დას გაუზრდია. იქიდან მოყოლებული, ხან უკრაინაში მოხვედრილა, ხანაც — ბელორუსიასა თუ ვოლგისპირეთში, მაგრამ ათასი წეს-ჩვეულების შემთვისებელს, ფესვი ვერსად მოუკიდია დაგორებული ქვის მსგავსად. გულის უშორესი კუნჭულიდან მოყურებია აღთქმული ქვეყნის თავანკარა ძახილი, თუმცა ბებერი ძვლები ვეღარაფრით წამოუკრიფავს ვნებული შუბლის გოდების კედელზე მისაყრდნობად.

იშვიათი უშუალობის შესანარჩუნებლად დიქტოფონი გამომირთავს, მაგრამ მეხსიერებაც არანაკლები მიზიდულობის მოუმადლია განგებას ჩემთვის და მიყოლებით ილექება ცნობიერებაში ქაოსური ფრაზების, წინადადებათა თუ ტირადების თავაშვებული რემა.

„მეორე ფარსმან სპარსი“, გამიელვებს გონებაში.

კვლავ გამორჩეულ პერსონაჟებს ვესაუბრები. სამხრობამდე გაგვიგრძელდება საბერიოელი ენერგეტიკოსების ათწლიანი თავდადების მატიანის აღდგენითი სამუშაოები. „ცისფერჩაფხუტიანების“ შლაგბაუმთან მიხეილ მოსაშვილის საპროექტოს ხალხის ულუკმაპუროდ ლოდინის ხსენებით დამძრავენ ადგილიდან, თუმცა ყველაფერზე თანამიმდევრულად:

ლევან მებონია, ენგურჰესის დირექტორი:

ფრაგმენტები თბილისური დიალოგიდან:

— გეტყვით, რომ საბერიო და მიმდებარე სოფლები, რეჩხი, ლეკუხონა, ფართონახევი თუ სხვა, აფხაზების თავდაპირველი შემოსვლისას, ოთხმოცდაცამეტში, სამურზაყანოს ზღვისპირა სოფლებისგან განსხვავებით, გადაურჩა მასობრივ გადაწვას და აოხრებას. ეს ყველაფერი ენგურჰესის გამო მოხდა. როდესაც აფხაზები მოვიდნენ და ნახეს, რომ ეს არის სადგური, რომელიც ელექტროენერგიას აძლევს აფხაზეთს და მის გარეშე იქ უშუქობა დაისადგურებდა, გონს მოეგნენ. სიმართლე უნდა ითქვას, იყვნენ თავგამოდებულებიც, რომლებიც ყველაფერს აკეთებდნენ, რათა ჩვენთვის უსიამოვნებები აეშორებინათ. გამუდმებით ჩამოდიოდნენ ლევან ლაკერბაია, ხუტა ჯინჯოლია, სერგი ბაგაპში და ყველაფერს აკეთებდნენ სტაბილურობის შესანარჩუნებლად. ზოგიერთი ჩვენი თანამშრომელი შეეწირა უმართავ სიტუაციას — გზაზე მიდიოდნენ, დაიჭირეს და დახვრიტეს. თავი სიმამაცით წააგეს: სადგურზე გაჩერებულიყვნენ, ხელს არავინ ახლებდა. წინა ღამეს პარტიზანებმა აფხაზები მოკლეს იქ და შურისძიების მიზნით ესენი დახოცეს.

გალის ადმინისტრაციის ხელმძღვანელი რუსლან ქიშმარია ხშირად მოდის ჩვენთან. ჩინებულად იცის მეგრულიცა და ქართულიც. თავგამოდებით გვეხმარება. მოუგვარებელ ბევრს საკითხს გვიწყვეტს. ხშირად ვტოვებთ ჩვენთან. როდესაც ჩამოდიან ხელმძღვანელები თბილისიდან, ზუგდიდიდან, ვაწყობთ ენგურჰესში ასეთ შეხვედრებს. ბოლოს ყველაფერი ტრადიციული სუფრით მთავრდება. უკვირთ რუს სამშვიდობოებს:

აფხაზები და ქართველები თუკი ასეთ პატივს სცემთ ერთმანეთს, ჩვენ რაღა საჭირონი ვართო.

ოთხმოცდაცამეტის ნოემბრიდან დაიწყო პირველი კონტაქტები აფხაზ ენერგეტიკოსებსა და ქართველ კოლეგებს შორის. ამისი მოთავეები იყვნენ სადგურის მაშინდელი დირექტორი, ბატონი გიორგი მიქავა, ზუგდიდიდან იური გუგუჩია, თბილისიდან — იური ჭედია. იმ დროს აფხაზური მხრიდან ჩამოსული გახლდათ ხუტა ჯინჯოლია. კონფლიქტური სიტუაციები ფეხქვეშ გვებლანდებოდა. ვერაფერი შეელოდა საქართველოში მომავალი ხაზების გამორთვას. მერე ეს ყველაფერი ნელ-ნელა გამოსწო-

[illegible]

...მების განსახილველად, განსაკუთრებით — ზამთრის სეზონის წინ.

საგანგებოდ უნდა აღინიშნოს ბატონ გიორგი მიქავას როლი ენგურჰესის შენარჩუნების საქმე-

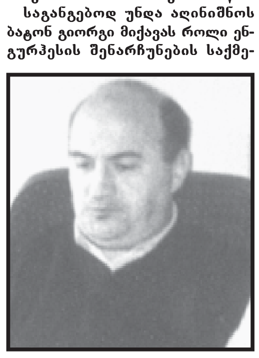

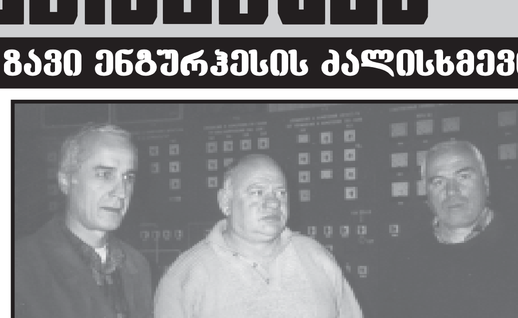

ში. მართლაც ყოველმხრივ შემკული პიროვნებაა, ენერგეტიკაში ხომ თითებზე ჩამოსათვლელი თუ დაეტოლება უმწიკვლოებითა და პროფესიონალიზმით: უმუშავია ტყვარჩელში, „თბილსრესის“ დირექტორად; მერე — „საქენერგოს“ მთავარი ინჟინრის მოადგილედ. ოთხმოცდაცამეტის ტრაგედიას საბერიოში შეეგება. აფხაზები გალში რომ შემოვიდნენ, მთელი სადგური მომენტალურად დაიცალა. და აი, აქ სრულიად ახალი შტრიხებით წარმოჩინდება იგი ჩემს წინაშე — შეუდარებელი ვაჟკაცობითა და გასაოცარი პასუხისმგებლობის გრძნობით ქვეყნის წინაშე. ის დირექტორი გახლდათ, მე — მთავარი ინჟინერი და, ცხადია, თანაბრად გვაღელვებდა სადგურის ბედი.

— რას აპირებო, — მკითხა გადაჭრით.

— დანამდვილებით არ ვიცი, — თქვენ რას აპირებთ-მეთქი.

— მე აქედან ფეხს არ მოვიცვლიო.

— არც მე ვარ წამსვლელი-მეთქი.

— შენ არავის დააძალო და ვინც თავისი ნებით დარჩება, დარჩესო, — ასე ბრძანა. მე და შენ ვიქნებით აგერ, გვერდიგვერდო.

ელსადგურს პირველ დღეს შვიდი კაცი შემოვრჩით. ასე გაგრძელდა 5-6 დღეს. შვიდი კაცი ვიყავით დირექტორიც, მთავარი ინჟინერიც, მართვის ფარის მორიგეც, მონტიორიც, მოკლედ, 400 კაცის სამუშაოს ვასრულებდით წარბშეუხრელად. ოცი დღე დასახლებაში არ ჩამოვსულვართ. კაბინეტებში გვეძინა რიგ-რიგობით. ამაოდ გვიცდიდა საბერიოში კეთილმოწყობილი კოტეჯები, ბინები. მერე ნელ-ნელა თანამშრომლები შემოგვემატნენ. მალვით, ტყე-ტყე მოდიოდნენ. ეს უფრო დიდი გმირობა იყო, ვინემ სადგურზე დარჩენა, ვინაიდან გზებზე მაშინ აღვირახსნილი განუკითხაობა მძვინვარებდა. ჩვენ ხომ გარეთ არც გამოვსულვართ, ელსადგურში ვიყავით ჩაკეტილები. ერთ თვეში დაახლოებით ორმოცდაათამდე კაცი შევგროვდით. და იქიდან მოყოლებული, სადგურს პერსონალის ნაკლებობა არ დატყობია, მაგრამ ვიმეორებ, ყველაფრის თავი და თავი, მაინც ბატონი გიორგი მიქავა გახლდათ.

ასეთ ეპიზოდსაც მოგიყვებით. ჭლოუში ერთ ოჯახში მოვხვდი. ოჩამჩირის რაიონია, სუფთა აფხაზური სოფელი. ბუნებრივია, აფხაზებს სტუმრის პატივისცემა არ

[illegible]

ისინი შორს არიან. ჩვენ ახლოს, ყურისძირას და მეტი წინდახედულება გვმართებსო. ჩვენი თაობის ხალხს, ვისაც ქართველებთან უცხოვრია, ძალიან დიდი ნოსტალგიითა და მოლოდინითაც ელიან მათ დაბრუნებას, მაგრამ ძნელია ახალგაზრდობასთან საერთო ენის გამონახვა და იობის მოთმინებაც, დიახაც, აქ არის საჭიროო.

იური გუგუჩია, საქართველოს სახელმწიფო ელექტროსისტემის სამეგრელო-ზემო სვანეთის მხარის გაერთიანების დირექტორი:

ამონარიდი ვრცელი ინტერვიუდან:

— არ შეიძლება ენერგეტიკა იმართებოდეს ზუგდიდში ცალკე, ქუთაისში ცალკე, გორში ცალკე და ასე შემდეგ. ენერგეტიკა ერთი ცენტრიდან იმართება ყველგან და ყოველთვის. ჩვენც თამაშის ამ

აღიარებულ წესებს უნდა დავექვემდებაროთ არსებითად. ენერგეტიკა გახლავთ ერთადერთი დარგი, რომელიც, ავად თუ კარგად, აგრძელებს საქმეს. ენერგეტიკოსები, საინჟინრო პოტენციალი ყველაფერს აკეთებენ, რაც ადამიანზეა დამოკიდებული. აქ არ არის ნორმირებული სამუშაო დღე. აქ არ არის გამიჯნული საშიში და უსაფრთხო სამუშაო. არ არსებობს სიძნელე, რომლის წინაშე ენერგეტიკოსები შედრკნენ. ამისი უამრავი მაგალითია ჩვენს რეგიონში. ძალიან ხშირად სიცოცხლისათვის ფრიად საშიშ ვითარებაში, აფხაზეთთან დაკავშირებულია ეს, თუ ურთულეს გეოლოგიურ-კლიმატურ პირობებთან, უმაგალითო პიროვნული მამაცობის წყალობით, ნახევრად უხელფასო ხალხი შეუძლებელს ვახერხებთ. არადა, დივერსია ჩვეულებრივი მოვლენა გახდა. დაუდგენელია, ვის ინტერესებში შედის ეს და ვის წინააღმდეგაა მიმართული. როგორც იქნა, მოვახერხეთ რუსეთიდან ელენერგიის დიდი ოდენობით იმპორტი. ეს 500-კილოვატიანი ხაზი ნახარის უღელტეხილით გადადის სტავროპოლის მხარეში. სულ 410 კილომეტრზეა იგი გაჭიმული და აქედან ჩვენს ტერიტორიაზე თითქმის მეოთხედია განლაგებული. ეს ხაზი ენგურჰესის პარალელურად შენდებოდა. ზოგიერთი ანძა ვერტმფრენითაა დამონტაჟებული, იმისთანა ურჯუკი რელიეფია, სხვანაირად ვერ მიუდგები. რა ქნას ახლა სახელმწიფომ, ყველა ანძასთან თოფიანი კაცი დააყენოს? აი, სადაც დაზიანებები ხდება, ჩვენი ჯიშ-ჯილაგის ხალხი ცხოვრობს უმეტესწილად სავალალოდ.

ახლა შევხედოთ, რა სიტუაციაა ვითომ კონფრონტაციულ მხარესთან.

გაწყვეტილია ყოველგვარი ძაფი აფხაზეთთან, არადა, ენგურჰესის ძალოვანი კვანძები განლაგებულია იქ, სადაც ჩვენი იურისდიქცია, სამწუხაროდ, არ ვრცელდება. თავიდანვე ჩვენ შევეცდებით დიალოგის გამართვას. აფხაზებიც შემხვედრ ნაბიჯს გადმოდგამენ და ამ დარგში შეხების წერტილები გამოიკვეთება. ეს ის დროა, როცა ორივე მხარე უკიდურესად დაპირისპირებულია. მოშლილია ყოველგვარი კონტაქტი ორ ნაპირს შორის. თუ პერსონალი ელსადგურს დატოვებს, არის აშკარა საშიშროება ენგურჰესის საერთოდ დაღუპვისა. ოთხასამდე კაციდან მხოლოდ შვიდიოდე შე-

[illegible]

...ხვედრის დროს ენგურის აფეთქებულ ხიდზე. ათი მეტრის მანძილზე ვდგავართ პირისპირ. ვდუმვართ ჩვენ, გაჩუმებულან ისინიც. იქიდან სამნი მოსულან, ჩვენგანაც ამდენივეა — ლერი ჭითანავა, გია ხუბულავა და თქვენი მონა-მორჩილი. ისევ გაღმელები დაძრავენ ხმას:

— სანამდე ვიყოთ ასე დაშორიშორებულნიო. წამობრძანდით ჩვენთანო, შემოგვთავაზებენ. გადავხედავთ ერთმანეთს და უხმოდ დავყაბულდებით. არ შეიძლება ამისთანა სიტუაციაში შედრკე, უკანასკნელი ქალაჩუნაც რომ იყო, უნდა გაუძლო მამულის სახელით. ჩაგვსხამენ ავტომანქანებში და გავუტევთ სოხუმის მიმართულებით. ჩვენ პირველები გავიველით გზას, რასაც 300 ათასმა კაცმა გამოაღწია სულ რაღაც გუშინ. მარჯვნივ თუ მარცხნივ ოტებული ხალხის ნაკვალევია. ყველაფერი უპატრონოდ ყრია, ტექნიკა, საოჯახო ნივთები. ამაზრზენი სურათია. გავიველით გალს. ეჭვის ჭია გვიღრღნის გულს თითოეულს, სად მივყავართ ამ ხალხს-თქო. რომელიღაც სოფელში შეუხვევენ და ერთ-ერთ ოჯახს მიგვაყენებენ. მოუწყვიათ აქ შესანიშნავი პურ-მარილი. მანამდე სპეციალურად სასაუბროდ გამართულ მაგიდასთან დაგვსხამენ. ძალზე რთული დიალოგია. მართალია, სამკვდრო-სასიცოცხლოდ დავპირისპირებულვართ, მაგრამ ნათქვამია: ჩამოხრჩობილის სახლში თოკზე არ საუბრობენო და ჩვენც ენერგეტიკის პრობლემებზე მსჯელობით შემოვიფარგლებით. ვლაპარაკობთ იმის თაობაზე, თუ რამდენად მნიშვნელოვანია ენგურჰესის ჰიდროკვანძი, როგორც აფხაზებისათვის, ისე — ჩვენთვის. არის აქ ენერგეტიკაში მეტნაკლებად გათვითცნობიერებული პიროვნება, რომელიც თავის დროზე „ტყვარჩელსრესის“ დირექტორად მუშაობდა. შევთანხმდებით, რომ ენგურჰესს დავტოვებთ პოლიტიკის გარეშე; რომ დაპირისპირება ენგურჰესს არ შეეხება; რომ საქმე გვაქვს ურთულეს ნაგებობასთან, რომელიც მოითხოვს მაქსიმალურ ექსპლუატაციას და პერსონალს იქ აბსოლუტურად უსაფრთხო პირობები უნდა შეექმნას. გაჭრის გულწრფელი დამოკიდებულება. ყოველივე თავის შედეგს გამოიღებს. ორივე მხარე ღირსეულად მოიქცევა. გვიან ღამით დავბრუნდებით ზუგდიდში. იქ ერთი ვაიუშველებელია, ალიაქოთი. სად არის ეს ხალხი? სად წაიყვანეს? რა ბედი ეწიათ და ასე შემდეგ. ქალაქის გამგებელი ედიშერ ჩარგაზიაა. ხიდთან დაგვხვდებიან. გვკოცნიან „მოუსავლეთიდან დაბრუნებულებს“. ასე მიეცემა დასაბამი ორ მხარეს შორის მჭიდრო თანამშრომლობის პრაქტიკას ენერგეტიკის სფეროში. ენერგეტიკა აქაც უსწრებს დანარჩენს და დღესაც სამაგალითოა ყველასთვის — როდესაც ახერხებ ინტერესების დამთხვევას, მიდიხარ რაღაც შეგნებულ დათმობაზე, კომპრომისზე, მოპირდაპირე მხარეც წინდახედულია. ელსადგური ოთხასიოდე სპეციალისტს უყრის თავს მიმდებარე რაიონებიდან — ზუგდიდიდან, ჩხოროწყუდან, წალენჯიხიდან. მათ ვახტური მეთოდით უწევთ გადმოსვლა და პერსონალის უსაფრთხოების გამორიცხვით, ენგურჰესი დაღუპულია. თუმცა გონიერება კვლავაც გაიმარჯვებს უმეცრებაზე და ეს უნიკალური ობიექტი ამაყად თავაწეულია დღეს, როგორც აფხაზი, ისე ქართველი ერის სასახელოდ, გაძარცული, აქა-იქ აოხრებულიც, მაგრამ ჩვენი მომავალი თაობების თანაცხოვრების უკვდავ ძეგლად აღმართული.

გური ოტობაია.

სურათებზე: ლევან მებონია; ცვლის უფროსი იუზა თორდია, სატურბინო საამქროს უფროსი ჰამლეტ კვარაცხელია და ცვლის უფროსი გულივერ ჯანჯღავა.

(გაგრძელება იქნება).

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 3, 6, 40, 41, 48, 53, 55.

მარტვილის „ტყის ფანტაზია“ არამხატვრის ტილოზე

„კვირის პალიტრის“ ერთი პუბლიკაციის გამო

(პირველი გვერდიდან)

სამწუხაროდ, ეს სულაც არ არის „ერთი პატარა კამათი“. ის შემადგენელი ნაწილია მიზანმიმართული ბრძოლისა, რომელსაც მასმედიის ზოგიერთი წარმომადგენელი ასე თავგამოდებით აწარმოებს ხელისუფლების წინააღმდეგ მაშინაც კი, როცა ის მართალია. არადა, საამისო ფონი დღეს იდეალურია — საყოველთაო გაჭირვება, მწირი ხელფასები და პენსიები, კორუფციის ხელშეწყობით აღზევებული განუკითხაობა, დანაშაულობები, უშუქობა და, ღმერთმა იცის, რა აღარ! მოსახლეობის ერთი ნაწილი თუ გაგებით ეკიდება ობიექტურ სიძნელეებს, მეორე ნაწილი პირიქით — მხურვალედ ეხმიანება წამქეზებელთა მოწოდებებს და ბოლომდე გაუცნობიერებელი, სისტემატური პროტესტით ხელს უწყობს დაპირისპირების კიდევ უფრო გაღვივებას. ყოველივე ეს, საბოლოო ანგარიშში, ისევ და ისევ ცხოვრების გაუარესებას ემსახურება.

ზემოთ აღნიშნული პუბლიკაცია ამის კიდევ ერთი მკაფიო მაგალითია.

ვინაიდან მთელი წერილი მარტვილის სატყეო მეურნეობის ამჟამინდელი დირექტორის კოტე კოტიას მიერ დარგის ზემდგომ ინსტანციაში გაგზავნილ ინფორმაციაზეა აგებული, საუბარს მასთან ინტერვიუთი დავიწყებთ. აი, რა გვითხრა მან:

— „კვირის პალიტრის“ კორესპონდენტი საერთოდ არ შემხვედრია. არ ვიცი, ვის ესაუბრა და აქედან რა ფაქტები წაიღო. დეპარტამენტში გაგზავნილი ინფორმაციით კომისიის დასკვნებზე რეაგირების დაჩქარებას მოვითხოვდი. რაც შეეხება ჩვენს სატყეოში შექმნილ ვითარებას, იგი თითქმის არაფრით განსხვავდება ქვეყანაში არსებულისგან, მაგრამ ბოლო ხანს არის გარკვეული ძვრები, რათა მდგომარეობა გამოსწორდეს. აქამდე მეურნეობის წლიური შენატანები ადგილობრივ ბიუჯეტში 45 ათას ლარს არ გასცილებია, შარშანდელმა მაჩვენებელმა კი 126 ათასი ლარი შეადგინა. სათანადო დასკვნების გაკეთება, ვგონებ, ძნელი არ არის. **ხაზგასმით მინდა განვაცხადო, რომ თუ ოდნავ მაინც დავამყარეთ წესრიგი, ეს, უპირველესად, რაიონის ხელმძღვანელთა დახმარებისა და მხარდაჭერის შედეგია.**

სხვათა შორის, ჩვენს საუბარს ესწრებოდა მარტვილის გამგებლის მოადგილე მურად გვაზავა, რომელიც „კვირის პალიტრის“ პუბლიკაციაში საკმაოდ უჯიათ და თავისნათქვამა პიროვნებად არის წარმოჩენილი. კოტე კოტიამ, როდესაც რაიონის ხელმძღვანელთა მისამართით მადლიერებას გამოხატავდა, ხელი მისკენ გაიშვირა და დაამოწმა: **— დიახ, ბატონები აპოლონ წულაია და მურად გვაზავა რომ არა, განუკითხაობა კიდევ დიდხანს იბოგინებდაო.**

და მაინც, რომელ კომისიას გულისხმობდა კოტე კოტია?

საქართველოს სატყეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტმა მარტვილის სატყეოში შექმნილ ვითარებაზე ჯერ კიდევ 2000 წლის დეკემბერში იმსჯელა. 2001 წელს სატყეო კონტროლის პალატამ შეამოწმა და აღმოჩნდა, რომ ერთი და იგივე დარღვევები მეორდებოდა, გრძელდებოდა ბრაკონიერობა, აუნაზღაურებელი ზარალი ადგებოდა ტყის მასივებს. მეტის მოთმენა აღარ შეიძლებოდა და **რაიონის გამგეობამ შექმნა კომისია, რომელშიც დეპარტამენტის სპეციალისტებიც შედიოდნენ. 2002 წლის შემოდგომაზე შერჩევითი შემოწმებებით გამოვლინდა 4333 კუბური მეტრი მერქნის უკანონო ჭრა. სამართალდამცავ ორგანოებს გადაეცა 50 საქმე. მათგან სასამართლომ მხოლოდ 38 ოქმი განიხილა. მიყენებული ზარალი კვლავაც აუნაზღაურებელია. მეურნეობას 17 700 ლარის უიმედო დებიტორული დავალიანება ერიცხება.**

რადგან დეპარტამენტის რეაგირება იგვიანებდა, კოტე კოტიამ ზემოთ აღნიშნული ინფორმაცია აფრინა, ზომების მიღება დააჩქარეთ, თორემ ძველი მუშაკების თვითნებობას ვეღარ ვერევიო.

სხვათა შორის, მარტვილის სატყეო მეურნეობის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებლის გოგი დათუნაიშვილის რაიონიდან „გაქცევის“ ერთ-ერთ მიზეზად სწორედ თანამშრომელთა ზემოთ ხსენებული თვითნებობა დაასახელეს!

ბოლოსდაბოლოს, სატყეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტმა იმსჯელა კომისიის მიერ წარდგენილ დასკვნებზე და 7 თებერვლის № 07 ბრძანებით „სამართალი გააჩინა“ — დამნაშავეები სამსახურიდან დაითხოვა. **მარტვილის სატყეო მეურნეობაში ძველი კადრებიდან დატოვეს ხუთიოდე თვის წინათ დანიშნული დირექტორი და მთავარი ბუღალტერი.**

მაგრამ დეპარტამენტის კოლეგიის სხდომაზე გათამაშდა „პატარა სცენა“, რომელზეც საგანგებოდ უნდა შევჩერდეთ.

სხდომას ესწრებოდა ზემოთ ხსენებული კომისიის თავმჯდომარის მოადგილე შოთა გეგეჭკორი. აი, რა გვითხრა მან:

— კოლეგიაზე კოტე კოტია თავგამოდებით იცავდა ზოგიერთ დამნაშავეს, **განსაკუთრებით მთავარ მეტყევეს გინორი ჯანაშიას, ტყის დაცვის ინჟინერს ემზარ ხუბუას და თანამდებობაზე მათ დატოვებას მოითხოვდა. შევეკამათე და მის მოთხოვნას კატეგორიულად არ დავეთანხმე, რადგანაც მიმაჩნია, რომ ასეთი დათმობებით და მფარველობით საქმე კიდევ უფრო წახდებოდა.** კოლეგიიდან რამდენიმე დღის შემდეგ აღნიშნულ საკითხზე საუბარი შედგა ბატონ მურად გვაზავას კაბინეტში. კოტე კოტიას ეს კაბინეტი, ალბათ, სატყეო მეურნეობის დეპარტამენტის კოლეგიად მოეჩვენა და დეპარტამენტს ცრუ ინფორმაცია მიაწოდა. ამით მან ათასგვარი ხერხის გამოყენება შეიძლება, მაგრამ თეთრის შავად წარმოჩენა რა საკადრისია?

იმ ავადსახსენებელ კაბინეტში გამგებლის მოადგილეს მურად გვაზავასაც ვეწვიეთ.

— კორესპონდენტმა ნანახიც და მოსმენილიც თავდაყირა დააყენა. აშკარად ჩანდა, რომ ვიღაცის წაქეზებული იყო, მაგრამ სახელდობრ ვისი, ვერაფერს გეტყვით. თუ მიუკერძოებელია, რატომ ერთი სიტყვა მაინც არა თქვა იმაზე, რომ სატყეოს კადრები პირწმინდად გადახალისდა და ამ ღონისძიების ინიციატორები ჩვენ ვიყავით? კოტე კოტია და მე რეიდებზე ერთად არაერთხელ ვყოფილვართ, უკანონო ხეტყეც დაგვიკავებია, მაგრამ განა შეიძლება დავიფიცო, რომ ბრაკონიერობა ძირისძირობამდე აღმოვფხვერით? რა თქმა უნდა, არა, მაგრამ აშკარად რომ შემცირდა, ესეც ფაქტია. ამ მხრივ მუშაობას მომავალშიც განვაგრძობთ. **რაც შეეხება გოგი დათუნაიშვილს, ნორმალური ურთიერთობა გვქონდა და ერთი-ერთზე ხშირად შემოუჩივლია, სატყეოს მუშაკები არ მემორჩილებიანო, მუშაობაში ხელს მიშლიანო. კორესპონდენტმა კი ყველაფერი რაიონის ხელმძღვანელებს გადააბრალა...**

— სხვათა შორის, ის ფოტოსუ-

შეცდომაში [illegible] „კვირის პალიტრის“ [illegible]ბაც.

— მაგ გა[illegible] შეხვდით [illegible]

— კი. მ[illegible] ტყის, კერ[illegible] [illegible]

[illegible] „კვირის პ[illegible] [illegible]ვაზაოს“ [illegible]ნებია. ამ საზოგადოების დირექტორმა არჩილ გვაზავამ განაცხადა, რომ **კორესპონდენტისთვის თვალი არც მას მოუკრავს. იგი დარაჯთან მისულა, გამგებელმა გამომგზავნა, ნეკერჩხლის მორების შესყიდვა მსურს და მომეხმარეთო.**

რატომ მაინცდამაინც ნეკერჩხლისა და არა, ვთქვათ, წიფლის მორებისა? ძალზე მარტივი არითმეტიკაა: **ნეკერჩხალი იშვიათი ჯიშის მცენარე, ძვირფასი საავეჯე ნედლეულია. შეტანილია წითელ წიგნში და მისი მოჭრა კანონით იკრძალება. თუ კორესპონდენტი დაამტკიცებდა, რომ მარტვილში ნეკერჩხალს ჭრიან, ესე იგი, კანონს არაფრად აგდებენ და ერთ დანაშაულს მეორესაც ამატებენ!** ვიყავით საკონსერვო ქარხანაში, სადაც ხელგაწვდილი დარაჯი ლერი გაბისონია „კვირის პალიტრაში“ გამოქვეყნებულ ფოტოზე შტაბელებად დაწყობილი, დახერხილი მასალის ფონზეა გადაღებული. — **ავუხსენი, რომ ეს ნეკერჩხალი კი არა, წიფელა იყო. დამეთანხმა, წიფელაა და წერილშიც ასე მოვიხსენიებო, დამპირდა. დაწერით კი სულ სხვა რამ დაწერა. ისიც კი ვუთხარი, ნეკერჩხალი საერთოდ არა გვქონია-მეთქი,** — გაგვიმხილა შეწუხებულმა ლერი გაბისონიამ.

აქ არ შევუდგებით ჩვენი კოლეგის განქიქებას. რაც დაწერა, მის სინდისზე იყოს, მაგრამ, მართლა ბნელა „ამ მზიან ქვეყანაზე?“ სანდო ინფორმაციის მოსაპოვებლად ჟურნალისტიკაში

რაიო, „თურქეთში [illegible]გზავნად [illegible]ის ფიც[illegible] საკონ[illegible]რიაზეა [illegible] არჩილ [illegible] არჩილ [illegible]

[illegible]მდეგ, **რაც მარტვილის რაიონს სათავეში აპოლონ წულაია ჩაუდგა, ვითარება უკეთესობისკენ შეიცვალა?** არადა, უმძიმესი მდგომარეობა იყო — პოლიტიკურად და ეკონომიკურად დაპირისპირებული ხალხი, გაუთავებელი აქციები, სკოლებში ჩაშლილი სასწავლო პროცესი. **და ეს ყველაფერი იმიტომ, რომ არ რიგდებოდა ხელფასები და პენსიები, ვინაიდან სანახევროდაც არ სრულდებოდა არც ცენტრალური და არც ადგილობრივი საბიუჯეტო დავალებები.** წლები წლებს მისდევდა, მოსახლეობის მიმართ დავალიანებები კი განუწყვეტლივ იზრდებოდა. აპოლონ წულაიამ გვერდში ამოიყენა რაიონის აქტივი, ის ადამიანები, ვისაც მომავლისა ეიმედება. და უკვე ყოველ წელს წარმატებით სრულდება ბიუჯეტის დავალებები! **სამი წელია, შეუფერხებლად რიგდება ხელფასები და პენსიები.**

ახლა იმაზე ფიქრობენ, რა მოუხერხონ 1998-1999 წლის გაყინულ ვალებს. გარკვეულ იმედს იძლევა პრეზიდენტის თანადგომით შემუშავებული 2003-2005 წლების პროგრამა, რამაც ძირფესვიანად უნდა გააუმჯობესოს რაიონის ეკონომიკური მდგომარეობა. მთავრდება სენაკი-მარტვილის ელექტროგადამცემი ხაზის მშენებლობა, აღდგა სამოქალაქო დაპირისპირების დროს დამწვარ-დანგრეული შენობების დიდი ნაწილი, მწყობრში ჩადგა კულტურის სახლი, რისთვისაც ხარჯების გარკვეული ნაწილი ადგილობრივმა ბიუჯეტმა გაიღო. მთავრდება სასტუმროს აღდგენა, 100 ათასი ლარი მოხმარდა წყალმომარაგების გაუმჯობესებას...

და, რაც მთავარია, **მოისპო დაპირისპირებები, მშვიდი ცხოვრების საშუალებას რომ არ იძლეოდა. აშკარად გამოიკვეთა ხელისუფლებისადმი ნდობის ფაქტორი...**

იქნებ ცოტაა სულ რაღაც სამი წლისთვის? ალბათ, არა...

28 ოქტომბერს მოწმე გავხდით ერთი სასიამოვნო „თავყრილობისა“ — ფოსტის წინ შეყრილი პენსიონერები მოთმინებით ელოდნენ მორიგ პენსიას. მოთმინებით, რადგან იცოდნენ, სალაროს კარი წუთი-წუთზე გაიღებოდა...

აი, ამისი თქმაც გვინდოდა „ურწმუნო თომებისათვის“.

ახლა ისიც ვნახოთ, რაიონის ხელმძღვანელებს ვინ როგორ „ეხმარება“, რომ ნაკლოვანებები დროულად აღმოიფხვრას.

2001 წლის სექტემბრის ბოლოს შპს „ნაგვაზაო“ შეამოწმა სენაკის ზონალურმა საგადასახადო ინსპექციამ და ბიუჯეტის სასარგებლოდ 60033 ლარი დაარიცხა. როგორც ამ საწარმოს დირექტორმა არჩილ გვაზავამ განაცხადა, ეს გადაწყვეტილება მაშინვე რაიონის პროკურატურაში გაუსაჩივრებია. ზონალური საგადასახადოს შემოწმების მასალები სამხარეო-რეგიონული სამმართველოს საგანგებო ლეგიონისთვის გადაუგზავნია 2002 წლის 22 აპრილს. იმას, თავის მხრივ, ყველაფერი სამეგრელო-ზემო სვანეთის საოლქო პროკურატურისთვის „გადაულოცავს“. იქიდან მასალები შესამოწმებლად მარტვილის რაიონის პროკურატურას გადასცეს, საბოლოოდ კი შს რაიგანყოფილების საგამოძიებო განყოფილებაში აღმოჩნდა.

არჩილ გვაზავა და შპს „ნაგვაზაო“ კი პასუხს დღემდე ამაოდ ელიან...

ეს ისე, „სხვათა შორის“, რადგან **მავანსა და მავანს ჰგონია, რომ ყველაფერი ელვის უსწრაფესად სრულდება, რასაც კი რაიონის ხელმძღვანელობა მოისურვებს...**

მაგრამ, იმ ერთი ანეკდოტისა არ იყოს, ისევ ჩვენს „სახედარს“ მივხედოთ. ვნახოთ, „კვირის პალიტრის“ წარმომადგენელმა ბოლომდე „პატიოსნად“ როგორ შეასრულა თავისი მოვალეობა.

გვესაუბრება მარტვილის გამგებელი აპოლონ წულაია.

— ჟურნალისტს შევხვდი. აინტერესებდა, მართლა დაჩაგრული გვყავდა თუ არა სატყეო მეურნეობის დირექტორი. ავუხსენი, რომ ჩვენგან კოტე კოტია სრული მხარდაჭერით სარგებლობს. ჩემი ნათქვამის გულწრფელობაში რომ დარწმუნებულიყო, ისიც ვუთხარი, ხვალ სატყეო დეპარტამენტის ხელმძღვანელობა ჩამოდის, დარჩით, სატყეო მეურნეობის მუშაკებთან შეგახვედრებთ და სრულ ინფორმაციას მოგაწვდით-მეთქი. **სატყეოს დირექტორმა კოტე კოტიამ არ დაუდასტურა, რომ რაიონის ხელმძღვანელობა მას ავიწროებდა. კორესპონდენტს ეს არ მოეწონა, დაჰკრა ფეხი და კაბინეტიდან გავიდა. როდესაც თბილისიდან სტუმრები გვეწვივნენ, კორესპონდენტი კაბინეტში უნებართვოდ შემოიჭრა. კვლავ გავუმეორე, სატყეოს მუშაკებთან შეხვედრაზე მობრძანდით-მეთქი. სამწუხაროდ, ამ შეხვედრას მან თავი აარიდა.**

კიდევ რა შეგვიძლია, რომ ზემოთქმულს დავამატოთ? ვარაუდებისა და დასკვნებისგან თავს შევიკავებთ — დაინტერესებული მკითხველი ამას უჩვენოდაც ჩინებულად შეძლებს. რაც შეეხება ჩვენს კოლეგას, უბრალოდ, ვურჩევდით, რომ ასე იოლად წამქეზებელთა ანკესზე მომავალში მაინც ნუღარ წამოეგება.

იოსებ გოგოხია, ელგუჯა ლებანიძე,
„სრ“ სპეც კორ. მარტვილი.

მინაწერი: თბილისიდან 27 თებერვალს მარტვილში მეც მიკროავტობუსით გავემგზავრე. მთელი გზა ისე გავიარეთ, არც ერთ მგზავრს კრინტი არ დაუძრავს — ყველა თავის საფიქრალს ჩაღრმავებოდა. „რაღა ჩემს კოლეგასთან აღმოჩნდნენ ასე სიტყვაუხვები?“ — ვფიქრობდი ნირწამხდარი. და მაშინვე გამახსენდა „კვირის პალიტრის“ წერილის ერთი ადგილი, სადაც, ვითომდა, საქართველოს სატყეო მეურნეობის სახელმწიფო დეპარტამენტის თავმჯდომარე მერაბ დვალი კორესპონდენტს ამცნობს, 21 თებერვალს ჩვენი მუშაკები „მარტვილის რაიონში მიემგზავრებიან და რაიონის ხელმძღვანელობას მკაცრად მოსთხოვენ პასუხს. თქვენ თუ წამობრძანდებით და პრობლემას ადგილზე გაეცნობით, კარგი იქნებაო“.

არ ვიცი, კორესპონდენტმა ზვიად ჩაკვეტაძემ მართლა მათთან ერთად იმგზავრა თუ არა, მაგრამ ერთი კი გულწრფელად მაკვირვებს: ის ინკოგნიტო მეტყევე მიკროავტობუსში დაბარებულივით რაღა მაინცდამაინც მის გვერდით აღმოჩნდა?

ე. ლ.

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

№ 59. ოთხშაბათი, 5 მარტი, 2003 წელი.

5 მარტი — ი. ბ. სტალინის გარდაცვალების 50 წლისთავი

მეოცე საუკუნე თავისი სიმართლითა და უსამართლობით უკვე ისტორიის კუთვნილება გახდა. ესაა საუკუნე, რომელმაც გადაიტანა ორი მსოფლიო ომი, ამ საუკუნეში მოხდა მსოფლიო ისტორიაში ყველაზე დიდი ავანტიურა, ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუცია, რომლის საფუძველზეც შეიქმნა უძლიერესი ზესახელმწიფო. მეოცე საუკუნეში მოღვაწეობდნენ ყველა დროისა და ეპოქის ისეთი გამოჩენილი პიროვნებები, როგორებიც იყვნენ რუზველტი, ჩერჩილი, სტალინი. ამ საუკუნეში საქმიანობდა კაცობრიობის უდიდესი ავანტიურისტი — ჰიტლერი.

ბევრი დაიწერა და მომავალშიც დაიწერება ჩვენი საუკუნის იმ მოვლენებზე, რომლებმაც შეძრეს სამყარო, იმ ადამიანებზე, არნახული კვალი რომ დატოვეს კაცობრიობის ისტორიაში და იმ პიროვნებაზეც, რომლის მსგავსიც ათასწლეულში შეიძლება ერთი დაიბადოს.

— სერ, სტალინის შესახებ ზედმეტი ხომ არ ბრძანეთ? — ჰკითხა უინსტონ ჩერჩილს 1957 წლის 23 დეკემბერს ლორდთა პალატის ერთმა წევრმა, როდესაც სერ უინსტონი თემთა პალატიდან გამოვიდა, სადაც სტალინის დაბადების 80 წლისთავთან დაკავშირებული სიტყვა წარმოთქვა.

გამოცდილმა და ბრძენმა მოხუცმა თვალები მოჭუტა, პირიდან სიგარა გამოიღო, მოსაუბრეს მკლავში ხელი ჩაავლო და დემონსტრაციულად უჩურჩულა:

— არა, სერ, პირიქით დავაკელი. სტალინი იყო მოვლენა, რომლის მსგავსიც ათ საუკუნეში შეიძლება ერთი დაიბადოს.

„ათ საუკუნეში შეიძლება ერთი დაიბადოს“. — ასეთ შეფასებას იძლევა კაცი, რომელიც ომის ოთხი წლის მანძილზე აკვირდებოდა და სწავლობდა სტალინის მოღვაწეობას, კაცი, რომელიც მთელი თავისი ცხოვრების მანძილზე მისი შეურიგებელი იდეური მოწინააღმდეგე იყო, კაცი, რომელიც მთელი თავისი ცხოვრების მანძილზე აღტაცებული იყო მისი პიროვნებით და რომელიც სამარეში კომუნიზმის იდეების მესაფლავის სახელით ჩავიდა.

მაინც ვინ იყო იოსებ ჯუღაშვილი, რომელიც 1879 წლის 21 დეკემბერს დაიბადა გორში, მეჯღანე ბესო ჯუღაშვილისა და გლეხ ეკატერინე (კეკე) გელაძის ოჯახში? ეს ჯერ კიდევ ამოუცნობია, ვინაიდან თანამედროვეთაგან ზოგი მას ბოროტ გენიას უწოდებს, ზოგიც შეშლილად აცხადებს, არიან ისეთებიც, რომლებიც მას ყველა დროისა და ეპოქის უდიდეს პიროვნებად მიიჩნევენ. სამწუხაროდ, თანამედროვენი ყოველთვის სუბიექტურები ვართ მის შეფასებაში. ისევე, როგორც თავისი მოღვაწეობისათვის სტალინს სჭირდებოდა დიდი სივრცე, თითქმის მთელი სამყარო, ასევე მისი საქმიანობის შესაფასებლად საჭიროა დრო, საუკუნეები...

1953 წლის მარტის დასაწყისში, როდესაც იგი გარდაიცვალა, მე გამაოცა ცრემლმა ბაბუაჩემის თვალებზე.

— შენ ხომ მისი შეურიგებელი მოწინააღმდეგე ხარ, ეს ცრემლები რას ნიშნავს? — ვკითხე მას.

— მე დავტირი უდიდეს პიროვნებას, რომელიც მსოფლიომ დაკარგა სტალინის სახით და არა კაცს, რომელიც ასეთი სოციალიზმის მამამთავარია.

სტალინის ფენომენის შეფასება უნდა მოხდეს დროსა და სივრცეში. მისი საქმიანობის შესწავლა საჭიროა იმ ისტორიული მოვლენების ანალიზის ფონზე, რომელშიც უწევდა მოღვაწეობა, იმ ქვეყნის ეკონომიკური და პოლიტიკური მდგომარეობის გათვალისწინებით, რომლის მესაჭის მძიმე უღელი განგების ძალით მას ერგო სატარებლად.

[illegible]

ჭავს მის განვითარებას. 1935 წელს ნაცისტური პარტიის ყრილობაზე იგი თითს იშვერს აღმოსავლეთისაკენ და აცხადებს, რომ გერმანიამ სასიცოცხლო სივრცე საბჭოთა კავშირის ხარჯზე უნდა შეავსოს, მაშასადამე, რუსეთის სახით მან უკვე გამოკვეთა მოწინააღმდეგე...

სტალინმა შესანიშნავად იცოდა, რომ ძლიერი სახელმწიფოს შექმნა რკინისებური დისციპლინის გარეშე შეუძლებელია, ხოლო მისი დამყარებისათვის აუცილებელია სისასტიკე და რეპრესიები, რომელიც თავისთავად წარმოშობს დიქტატორულ რეჟიმს. იგი იძულებული გახდა ჰიტლერის დიქტატისათვის დაეპირისპირებინა საკუთარი დიქტატურა, ვინაიდან იცოდა, რომ პოლიტიკური თავაშვებულობის პირობებში იგი ისეთ სახელმწიფოს, რომელიც გერმანიის აგრესიას გაუმკლავდებოდა, ვერ შექმნიდა.

ცხადია, 37 წლის მასობრივ რეპრესიებს გამართლება არა აქვს, მაგრამ ისიც უნდა გავითვალისწინოთ, რომ იმ ისტორიულ სინამდვილეში, რომელშიც იგი მოღვაწეობდა, რაღაც დოზით დასჯა, ალბათ, აუცილებელიც იყო.

ჰქონდა თუ არა პირადი ცხოვრება, უნდა ითქვას, რომ არა. პირველი ქორწინება ეკატერინე სვანიძესთან იმდენად უიღბლო აღმოჩნდა, რომ მათი ერთობლივი ცხოვრება მხოლოდ რამდენიმე თვე გაგრძელდა. მეორე ქორწინება ახალი სახელმწიფოს სათავეში ყოფნისას მოუხდა, მაგრამ ნადია ალილუევას გენეტიკურმა ავადმყოფობამ და შემდეგ ტრაგიკულმა სიკვდილმა უზარმაზარი ტკივილი და სირცხვილი მიაყენა. ვერც შვილების სითბო და სიყვარული იგრძნო, ბაბუა იყო და ისე მიიცვალა, შვილიშვილები ხეირიანად არც უნახავს, მათი მოფერებით არ დამტკბარა.

სიმყუდროვე ენატრებოდა, მაგრამ ოჯახშიც და სამსახურშიც, მუდმივად დაძაბული იყო, ამხედრებული ხალხი ეხვია როგორც შინ, ისე გარეთ. ერთადერთი, ვის სიყვარულშიც ეჭვი არ ეპარებოდა, დედა — ეკატერინე გელაძე იყო, რომლის ნახვაც 1917 წლის შემდეგ მხოლოდ 4-ჯერ შეძლო. საბრალო ქალი საფლავშიც შვილის დაუტირებლად ჩავიდა.

მსოფლიომ ბევრი დიქტატორი იცის, რომლებიც ფუფუნების ჭაობში ჩაეფლნენ, პირადი გამდიდრების მიზნით ყვლეფდნენ ქვეყანას. ასეთებს მიბაძეს სტალინის მემკვიდრეებმაც. ამის მაგალითად ხრუშჩოვისა და ბრეჟნევის ცხოვრების წესიც კმარა. სტალინს კი საკუთარი, პირადული არასოდეს ჰქონია, არც რევოლუციამდე და არც მაშინ, როდესაც ნახევარი მსოფლიოს მბრძანებელი გახდა. მისი ქონებაც მხოლოდ რამდენიმე ჩიბუხითა და უმნიშვნელო ღირებულების პირადი ნივთებისაგან შედგებოდა. გარდაცვალების შემდეგ მისი მდგომარეობის კაცს რომ შეეფერებოდა, ისეთი მუნდირიც კი არ აღმოაჩნდა. 37 წლამდე მას საკუთარი ლოგინიც კი არ გააჩნდა. ამ ასაკში მოვიდა იგი სა-

[illegible]

ხელში სოციალისტური სახელმწიფო აუცილებლად უნდა დანგრეულიყო... და დაინგრა კიდეც. ესეც მისი ტრაგედიაა.

ბოლო პერიოდში ბევრი დაიწერა სტალინის შესახებ, გამოჩნდნენ ავტორები როგორც ყოფილ საბჭოთა სივრცეში, ისე ევროპასა და ამერიკაში; წერს ყველა, განურჩევლად სარწმუნოებისა და ეროვნებისა, ყველა, გარდა ქართველი კაცისა, უფრო მეტიც, თითქოს გვესირცხვილება სტალინის ქართველობა. არც ამაში ჰქონია ბედი.

ერთ-ერთ ქართულ პუბლიკაციაში ისიც კი წავიკითხე, რომ სტალინმა გამარჯვების აღლუმი იმიტომ არ მიიღო, დაუძლურებულს ცხენიდან გადმოვარდნის ეშინოდაო. არადა, საქმე სულ სხვაგვარად იყო: როდესაც მას შესთავაზეს აღლუმების მიღება, მან გაიცინა და განაცხადა: „ჩემი აღლუმების მიღების დრო წავიდა, ახლა ახალგაზრდების ჯერია“ და თვითონვე დაასახელა ჟუკოვისა და როკოსოვსკის კანდიდატურა.

პოლიტბიუროს წევრებიდან მაშინ ბევრი მიხვდა, რომ სტალინს მიწიერი საქმეების კეთება, რანაირი საპატიოც უნდა ყოფილიყო, ამიერიდან პატივს აღარ სდებდა. ღმერთების სიმაღლეზე ასულ კაცს ცხენზე ჯდომა და დადგმულ სპექტაკლში თუნდაც მთავარი როლის შესრულება აღარ შეეფერებოდა. იგი როგორც ზევსი, ზევიდან დაჰყურებდა მოვლენებს, რომლებშიც როლები ჩვეულებრივი მოკვდავი გმირებისათვის იყო განკუთვნილი. თავად კი უკვე უკვდავებაში გადასული გმირი იყო, რომლის მსგავსიც შეიძლება აღარც კი დაიბადოს.

მან არც მავზოლეუმის წინ მის ფერხთით დაყრილ გერმანულ დროშებს გადახედა. იგი ოლიმპიური სიმშვიდით იდგა და გაჰყურებდა სივრცეს. სამარადჟამო სიმაღლეზე ასული ქართველი სამყაროს მავზოლეუმის სიმაღლიდან ამაყად გასცქეროდა. იქნებ იცოდა კიდეც თავისი სიდიადის მასშტაბები, თუმცა სიცოცხლეში ეს მას არასოდეს დაუფიქსირებია.

მის შესახებ განსაკუთრებით იმძლავრა საეჭვო ხასიათის პუბლიკაციებმა ხრუშჩოვის დროს. ეს ის კაცია, რომელმაც მის „კარზე“ თავი ტაკიმასხრობით შეინარჩუნა, ხოლო მოგვიანებით, როდესაც მოლოტოვისა და სხვების უნიათობით ისარგებლა და ძალაუფლების უზურპაცია მოახდინა, სტალინის ჯალათად მოგვევლინა. მან ჯავრი იყარა არა მარტო გარდაცვლილზე, არამედ მისი ოჯახის წევრებზეც, შეეცადა მოესპო და გაენადგურებინა ჯუღაშვილების გენი.

ხრუშჩოვმა ყველაფერი იღონა, რათა არარაობად ექცია სტალინის მოღვაწეობა და ისტორიის სანაგვეზე მოესროლა იგი. რა იცოდა ამ კაცუნამ, რომ დიდება, ოქროს მსგავსად, ერთნაირად ბრწყინავს სანაგვეზეც და დიდებულ ლარნაკზეც, რომ ოქროს მსგავსად მასაც ოდესმე იპოვნიან და თავისი წონის შესაბამის ფასსაც დაადებენ.

ჯერ კიდევ ხრუშჩოვის ზეობის დროს გამოჩნდა სტალინისდროინდელი სამხედრო მოღვაწეების მემუარული ლიტერატურა. მათ ვერ დაფარეს სიმართლე. ისინი ხომ ყოველდღე ხედავდნენ იმ ტიტანურ შრომას, რასაც ომის პერიოდში უმაღლესი მთავარსარდალი ეწეოდა. მოწმენდილ ცაზე მეხის გავარდნას ჰგავდა მარშალ ჟუკოვის მემუარები. მიუხედავად იმისა, რომ ომის შემდეგ სტალინმა იგი შერისხა, მან პირად წყენაზე მაღლა სიმართლე დააყენა: „გაუმართლა საბჭოთა ხალხს, რომ უდიდესი განსაცდელის

[illegible]

ხალხს ხანგრძლივი წინააღმდეგობის სურვილი. სტალინი ნამდვილად ის წინამძღოლია, რომელიც დღეს ჰყავს რუს ხალხს, როგორც მსოფლმხედველობის, ისე სამხედრო თვალსაზრისით, — შემდეგ რიბენტროპი აგრძელებს, — თუ როდისმე სტალინი მას ხელში ჩაუვარდება, იგი დაუდასტურებს მას მთელ თავის პატივისცემას და გამოუყოფს გერმანიაში ყველაზე საუკეთესო ციხედარბაზს. მაგრამ იგი ასეთ მოწინააღმდეგეს უკვე აღარასოდეს გაანთავისუფლებს. წითელი არმიის შექმნა უდიდესი საქმეა, ხოლო სტალინი უთუოდ — დიდი მასშტაბის ისტორიული პიროვნებაა“ *(იოახიმ რიბენტროპი „ნაცისტური დიპლომატიის მემუარები“ გამომც. „მისლი“ 1998 წ. გვ. 265 რუსულ ენაზე).*

თუმცა არც გულაგების სიმართლის უარყოფა შეიძლება. ამაზეც ბევრი დაიწერა, იყო რეპრესიებიც, სისხლიც, დამცირებაც, იყო ადამიანის უფლებების ფეხქვეშ გათელვაც. ესეც ჩვენი ისტორიაა და ამაზეც პირუთვნელად უნდა ითქვას.

სამწუხაროდ, სტალინის მოღვაწეობის ობიექტური შეფასება ტაბუდადებული იყო და იდევნებოდა არა მარტო ხრუშჩოვის, არამედ მომდევნო ხელმძღვანელთა — ბრეჟნევისა და სხვების პერიოდშიც. მის ტახტზე მჯდარ პატარა კაცუნებსაც სტალინის სიმაღლემდე ასვლის პრეტენზია გაუჩნდათ და ამას ცდილობდნენ არა საქმით, არამედ სტალინის სახელის მიჩქმალვითა და განქიქებით, თუმცა ვერ მოახერხეს.

ბოლო პერიოდში იმძლავრა პოპულისტურმა ლიტერატურამ. მსგავს ლიტერატურას პრეტენზია აქვს მორალურ-ფსიქოლოგიური ასპექტით წარმოადგინოს სტალინის პიროვნება. სამწუხაროდ, ზოგიერთ ავტორს აშკარად ემჩნევა მის მიმართ განუზომელი სიძულვილი და ზიზღი, რომელიც ბურთივით მოსწოლია ყელში და უხამსობის წყაროდ ქცეულა. ამ ავტორების მიზანი ნათელია: მსოფლიომ არ უნდა გაიგოს სიმართლე იმ ქვეყანაზე, რომელსაც საბჭოთა კავშირი ერქვა, თუმცა ეს რუსეთის იმპერია იყო. არ უნდა გაიგოს, რომ მსოფლიოში არნახული სიძლიერის იმპერია ქართველმა კაცმა იოსებ ჯუღაშვილმა შექმნა. რუსულმა შოვინიზმმა მაშინ იფეთქა, როდესაც დაინახეს მათ კუთვნილ სამკვიდროში მიუწვდომელ სიმაღლეზე ასული ქართველი კაცი. ვერ აპატიეს ეს „თავხედობა“ სხვა ერის წარმომადგენელს.

განსაკუთრებით გამოიჩინეს თავი აწ გარდაცვლილმა გენერალმა ვოლკოგონოვმა და თანამედროვეობის უდიდესმა დემაგოგმა რაძინსკიმ. ეს ვაჟბატონები არა მარტო სიცრუეს წერენ, არამედ სატელევიზიო ციკლიც კი შემოიღეს სახელწოდებით „სიმართლე“... მათი პროდუქცია განკუთვნილია დაბალი განათლებისა და გულუბრყვილო ადამიანთა იმ მასაზე, რომელთა რაოდენობაც თანამედროვე რუსეთში საკმაოა.

რატომაა ჩუმად მსოფლიო? მანაც ხომ იცის სიმართლე სტალინის პერიოდზე? ჯერ კიდევ მის სიცოცხლეში გამოქვეყნდა ელეონორა რუზველტის, ჰოპკინსის, ლიპმანისა და სხვების ვრცელი პუბლიკაციები „დიდ სამეულზე“, სადაც ობიექტურადაა შეფასებული მათი როლი და ღვაწლი, მოცემულია თითოეულის ფსიქოლოგიურ-პოლიტიკური დახასიათება, განსაზღვრულია მათი ადგილი თანამედროვე ისტორიაში.

თანამედროვე დასავლეთს კი, ალბათ, ხელს აძლევს პუბლიკაციები სტალინის გაუნათლებლობაზე, პარანოიკობაზე, არასრულფასოვან მმართველობაზე, რომელიც თავის როლს მხოლოდ ჯალათობაში ხედავს. შეიქმნა შესაბამისი კომიკური ფილმებიც „წითელი მონარქისა“ და „დიქტატორის“ სახით, რომლებშიც სტალინი ავადმყოფად, გიჟად, ჯალათადაა გამოყვანილი. ყოველივე კი გათვლილია საშუალო ობივატელის ფსიქიკაზე, რომელიც მარტივ დასკვნებს გააკეთებს: „მსოფლიო ისტორიაში ყველაზე დიდი ომის მოგება არ შეეძლო სტალინისნაირ ავადმყოფ და არასრულფასოვან პიროვნებას“. აქვე იბა-

[illegible]

ნაპოლეონ ძარძაშაძე.

ვინ იყო იგი?

- ამერიკელები ზრდიან სამხედრო ყოფნას რეგიონში
- ინციდენტი კორეის ნახევარკუნძულზე
- პონტიფექსი მშვიდობისაკენ მოუწოდებს
- იძიებენ 11 სექტემბრის ტერაქტების საქმეს

კიდევ 60 ათას ამერიკელ ჯარისკაცს გადაიყვანენ სპარსეთის ყურის რაიონში

ამერიკის შეერთებული შტატები განაგრძობს ბაღდადის წინააღმდეგ სამხედრო ოპერაციების გეგმების მომზადებას მას შემდეგ, რაც ამერიკისა და ბრიტანეთის თვითმფრინავებმა განახორციელეს თავდასხმები ერაყზე, რომელთა შედეგადაც ექვსი კაცი დაიღუპა.

პენტაგონის წარმომადგენლები აცხადებენ, რომ ემზადებიან სპარსეთის ყურის რაიონში კიდევ 60 ათასი სამხედროს გადასაყვანად. დამატებითი ძალები, ალბათ, რეგიონში ჩავა უკვე ერაყის წინააღმდეგ ომის დაწყების შემდეგ. ამერიკის შეერთებული შტატების თავდაცვის მინისტრმა დონალდ რამსფელდმა აღნიშნა, რომ ერაყის მიერ „სამუდ-2“ ტიპის რაკეტების განადგურება იმას როდი ნიშნავს, თითქოს ბაღდადმა ნამდვილად დაიწყო განიარაღება.

ამჟამად სპარსეთის ყურის რაიონში უკვე იმყოფება დაახლოებით 20 ათასი სამხედრო მოსამსახურე. დამატებითი ძალა — 60 ათასი კაცი, რომლებიც შესაძლო საომარი მოქმედების რაიონში ჩავა, როგორც ჩანს, შეცვლის იქ მყოფ ნაწილებს და ოპერაციაში მონაწილეობას მიიღებს უკვე ომის დასკვნით სტადიაში.

რამსფელდი შეხვდება გენერალ ტონი ფრენკსს, რომელიც უხელმძღვანელებს ერაყში შესაძლო შეჭრას. მოელიან, რომ ისინი განიხილავენ საომარი მოქმედების ალტერნატიულ ვარიანტებს და ყოველივე ეს უკავშირდება იმას, რომ თურქეთის პარლამენტმა შაბათს უარყო ქვეყნის მთავრობის თხოვნა მის ტერიტორიაზე 62 ათასი ამერიკელი სამხედრო მოსამსახურის განლაგების შესახებ.

თურქეთში მოელოდნენ, რომ ამ საკითხის თაობაზე ხელახალი კენჭისყრა სამშაბათს გაიმართებოდა, თუმცა ახლა ნათელი გახდა, რომ კენჭისყრა გაურკვეველი ვადით გადაიდო. როგორც პენტაგონის ზოგიერთი წარმომადგენელი აცხადებს, თურქეთის პარლამენტის ასეთი გადაწყვეტილება ერთი-ორი კვირით — მარტის დამლევამდე,

ან აპრილის დამდეგამდე შეაფერხებს შეტევას ერაყზე.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი იგორ ივანოვი კი ლონდონში გამართავს მოლაპარაკებას ერაყის ირგვლივ შექმნილ ვითარებასთან დაკავშირებით.

რუსეთი ილაშქრებს ერაყის თაობაზე ამერიკის შეერთებული შტატების, დიდი ბრიტანეთისა და ესპანეთის მიერ მომზადებული გაეროს უშიშროების საბჭოს ახალი რეზოლუციის წინააღმდეგ, რომლის ავტორები მოითხოვენ სადამ ჰუსეინის განიარაღებას ძალის გამოყენების გზით.

პენტაგონში აცხადებენ, რომ გასულ შაბათ-კვირას დაბომბეს ერაყის სამხედრო კავშირგაბმულობის ცენტრები და საჰაერო თავდაცვის მობილური რადარები. მაგრამ ახლა ცეცხლს უშენენ არა მარტო ამ სამიზნეებს, არამედ ისეთ ობიექტებსაც, რომლებმაც შესაძლოა შეუქმნან საფრთხე მოკავშირეთა ჯარებს სრულმასშტაბიანი სახმელეთო ოპერაციის დაწყების შემთხვევაში.

ამერიკელები განაგრძობენ ომისათვის მზადებას იმის მიუხედავად, რომ ერაყმა უკვე მოსპო გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუციით აკრძალული „სამუდ-2“ ტიპის 16 რაკეტა.

თეთრი სახლის პრესმდივანმა არი ფლეიშერმა განაცხადა, რომ თვით ამ რაკეტების მოსპობის ფაქტი, რომელთა არსებობასაც ბაღდადი თავდაპირველად უარყოფდა, იმის დადასტურებაა, რომ სადამ ჰუსეინმა მოატყუა გაეროს ინსპექტორები. „თუ იგი წინათ იტყუებოდა, როცა აცხადებდა, რომ ასეთი იარაღი არ ჰქონდა, როგორ შეიძლება მას ვენდოთ ახლა, როცა ამბობს, რომ რაკეტები გაანადგურა? იქნებ, სადამ ჰუსეინი ახლაც იტყუება, და მას კიდევ მრავლად აქვს ასეთი იარაღი?“ — აღნიშნა ფლეიშერმა.

ამავე დროს, შესაძლო საომარი მოქმედების რაიონში ორშაბათს გავიდა ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო-საზღვაო ფლოტის ხუთი საბრძოლო ხომალდისაგან შემდგარი ჯგუფი ატომური ავიამზიდის „ნიმიტცის“ მეთაურობით. ამრიგად, უკვე ერთი კვირის შემდეგ სპარსეთის ყურეში ექვსი ავიამზიდი იქნება.

მართალია, პენტაგონს იმედი აქვს, რომ თურქეთის პარლამენტი დართავს ნებას ქვეყნის ტერიტორიაზე ამერიკელი სამხედროების განლაგებას, თეთრ სახლს კიდევ აქვს „ბ“ გეგმა, რომლის თანახმადაც საბრძოლო ქვეგანაყოფებს უშუალოდ გადაიყვანენ ჩრდილოეთ ერაყში, მიაჩნიათ ექსპერტებს. ევროპაში ამერიკელთა ძალების სარდალმა, გენერალმა ჯეიმს ჯოუნმა განაცხადა, რომ თურქეთის ასეთმა გადაწყვეტილებამ შეზღუდა ამერიკის შეერთებული შტატების შესაძლებლობები და დასძინა: „თუმცა, არ ვფიქრობ, რომ ეს გადასდებს ომის დაწყებას“.

პირველად ბოლო 30 წლის მანძილზე

ამერიკის შეერთებული შტატები აცხადებს, რომ აპირებს ოფიციალური პროტესტით მიმართოს ჩრდილოეთ კორეას იმის გამო, რომ ამ ქვეყნის ავიაგამანადგურებლებმა გა-

დაიტაცეს ამერიკელთა მზვერავი თვითმფრინავი კორეის ნახევარკუნძულის თავზე საერთაშორისო საჰაერო სივრცეში.

ჩრდილოეთ კორეის ავიაგამანადგურებლებმა კვირას სულ რამდენიმე მეტრში ჩაუფრინეს ამერიკულ მზვერავ თვითმფრინავს და მას 22 წუთის განმავლობაში სდევნიდნენ.

როგორც პენტაგონის წარმომადგენელმა, კაპიტან-ლეიტენანტმა ჯეფ დევისმა თქვა, „მიგის“ ტიპის ოთხი ჩრდილოკორეული თვითმფრინავი გარკვეულ მომენტში ამერიკულ მზვერავ თვითმფრინავს 15 მეტრზე მიუახლოვდა. „ავიაგამანადგურებლებს ჰქონდათ საბრძოლო იარაღი“, — განაცხადა დევისმა.

ინციდენტი მოხდა იაპონიის ზღვაზე, კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკის ნაპირებიდან 240 კილომეტრზე. ამერიკელთა თვითმფრინავმა შეწყვიტა ფრენა და დაუზიანებლად დაბრუნდა იაპონიაში განლაგებულ ბაზაში.

როგორც პენტაგონში აცხადებენ, ამ ბოლო 30 წლის განმავლობაში ეს პირველი ასეთი ინციდენტია. იგი მოხდა კორეის სახალხო-დემოკრატიული რესპუბლიკის ბირთვულ პროგრამასთან დაკავშირებით ამერიკა-ჩრდილოეთ კორეის სულ უფრო მეტად დაძაბული ურთიერთობის ფონზე. ისიც გასათვალისწინებელია, რომ სამშაბათს დაიწყო ამერიკა-სამხრეთ კორეის დიდი მასშტაბის სამხედრო წვრთნა, მზვერავი თვითმფრინავის გადატაცება კი ჩრდილოკორეელებმა კვირას განახორციელეს.

ბუშს რომის პაპის ეპისტოლეს ჩაუტანენ

რომის პაპმა იოანე პავლე II მიავლინა სპეციალური წარგზავნილი ვაშინგტონში. პაპს იმედი აქვს, რომ მისი უშუალო მოწოდება ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის ჯორჯ ბუშისადმი მსოფლიოს თავიდან აცილებს ერაყის წინააღმდეგ ომის დაწყებას.

კარდინალ პიო ლაგის, რომელიც მრავალი წლის განმავლობაში იყო წმინდა ტახტის ელჩი ამერიკის შეერთებულ შტატებში, იმედი აქვს, რომ ოთხშაბათს მას მიიღებს ამერიკის ლიდერი თეთრ სახლში. პონტიფექსმა კი მოუწოდა ყველა კათოლიკეს ოთხშაბათს ოლოცონ მშვიდობისათვის, თუმცა, თეთრი სახლის წარმომადგენელმა განაცხადა, რომ ჯერჯერობით არ არის დადგენილი, გაიმართება თუ არა ბუშის შეხვედრა ლაგისთან.

ვატიკანმა წინათ უარყო ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ ბუშისადმი რომის პაპის მოწოდება თუ ვერ მოიტანს შედეგს, მაშინ იოანე პავლე II პირადად გამოვა გაეროს უშიშროების საბჭოს წინაშე. „წმინდა მამას ნიუ-იორკში ვიზიტის არანაირი გეგმები არ გააჩნია“, — განაცხადა ვატიკანის პრესმდივანმა სოაკინო ნავარო ვაისმა.

ამავე დროს, ამერიკის შეერთებული შტატების პრეზიდენტის მრჩეველი ეროვნული უშიშროების საკითხებში კონდოლიზა რაისი ორშაბათს შეხვდა ამერიკის შეერთებული შტატების კათოლიკური ეკლესიის სამ ლიდერს. მიმომხილველთა აზრით, თეთრი სახლი ცდილობს შეიპიროს ამერიკელ კათოლიკეთა მხარდაჭერა პაპის წარგზავნილის ვაშინგტონში ვიზიტის ფონზე.

როგორც ვატიკანიდან იტყობინებიან, იოანე პავლე II არა აქვს არანაირი ილუზია იმის თაობაზე, რომ წარმატებული იქნება კარდინალ ლაგის ვიზიტი ვაშინგტონში. პაპის წარგზავნილის ვიზიტს კი მეთვალყურეები მიიჩნევენ იმ ამერიკელ კათოლიკე მღვდელთა მხარდასაჭერად, რომლებიც თავიანთ მრევლს შთააგონებენ, რომ ომი ერაყის წინააღმდეგ ამორალურია.

ამ ბოლო კვირების განმავლობაში ერაყის საკითხი ერთ-ერთი მთავარი იყო ვატიკანში. რომის პაპი ან პირადად ხვდებოდა პოლიტიკოსებს, ან თავის დესპანებს გზავნიდა მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში. ვატიკანში იმყოფებოდნენ დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი ტონი ბლერი, ერაყის ვიცე-პრემიერი თარიქ აზიზი, აგრეთვე, ესპანეთის მთავრობის მეთაური ხოსე-მარია ასნარი.

ამერიკელი გამომძიებლები დაჰკითხავენ ტერორისტული აქტების ორგანიზატორს

ამჟამად ამერიკელი გამომძიებლები ახორციელებენ 11 სექტემბრის ტერორისტული აქტების ერთ-ერთი შესაძლო ორგანიზატორის, 37 წლის ჰალიდ შეიჰ მოჰამედის დაკითხვას, რომელიც პაკისტანში დააპატიმრეს.

ეს დაადასტურეს ადმინისტრაციის წარმომადგენლებმა, რომლებმაც არ ისურვეს ვინაობის გამხელა. როგორც მათ აღნიშნეს, მოჰამედი გადასცეს ამერიკელებს და იგი პაკისტანიდან გაიყვანეს. თუმცა, პაკისტანის მხარე წინათ უარყოფდა ჰალიდ მოჰამედის ამერიკელთათვის გადაცემის ფაქტს.

პაკისტანის შინაგან საქმეთა მინისტრი ჰეისალ სალეჰ ხაიატი აცხადებდა, რომ დაკავებულს დაჰკითხავენ პაკისტანის უშიშროების ორგანოები. ქვეყნის შინაგან საქმეთა მინისტრმა აღნიშნა, რომ პაკისტანელებს, უწინარეს ყოვლისა, აინტერესებთ ის, თუ ამ ქვეყანაში რა საქმიანობას ეწეოდა შეიჰ მოჰამედი.

ამერიკის შეერთებული შტატების სამართალდამცავი ორგანოების წარმომადგენლებს იმედი აქვთ, რომ დაკავებულისაგან მიიღებენ ინფორმაციას დაგეგმილი ტერორისტული აქტების შესახებ, აგრეთვე იმის თაობაზე, თუ სად იმყოფებიან ამჟამად „ალ-ყაიდას“ დანარჩენი ლიდერები და მათ შორის — უსამა ბენ ლადენი.

როგორც ცნობილია, ჰალიდ მოჰამედი დააკავეს შაბათს პაკისტანისა და ამერიკის სპეცსამსახურების მიერ ერთობლივად განხორციელებული რეიდის შედეგად. ამერიკელთა მონაცემებით, ეს ადამიანი პირადად გეგმავდა და კოორდინაციას უწევდა 11 სექტემბრის „ოპერაციის“ ძირითად ელემენტებს, მითითებებს კი უშუალოდ უსამა ბენ ლადენისაგან იღებდა.

ახალი დეკლარაცია ოლსტერის შესახებ

დიდი ბრიტანეთისა და ირლანდიის პრემიერ-მინისტრების ტონი ბლერისა და ბერტი აჰერნის მოლაპარაკების შედეგად შეიმუშავეს ერთობლივი დეკლარაციის პროექტი. მან უნდა გადაარჩინოს ჩრდილოეთ ირლანდიაში ვითარების პოლიტიკური მოწესრიგების პროცესი.

დეკლარაციის პროექტს დაემატა ხუთი დანართი, რომლებიც ეხება ვითარების ნორმალიზაციას უშიშროების, პოლიციისა და იურიდიული სისტემის, ადამიანის უფლებებისა და თანასწორუფლებიანობის, გასამხედროებული დაჯგუფებების, აგრეთვე, ნებისმიერი შეთანხმების შემოწმებისა და მონიტორინგის მექანიზმების სფეროებში.

ბლერი და აჰერნი კიდევ გარკვეულ დროს დაჰყოფენ ბელფასტის მახლობლად მდებარე ჰილსბოროს ციხე-კოშკში, ასე რომ, მოლაპარაკება გრძელდება, მაგრამ, მხარეები, ალბათ, ვერ მიაღწევენ საბოლოო შეთანხმებას.

როგორც ბი-ბი-სის კორესპონდენტი იტყობინება, ის არამდგრადი პოლიტიკური თანაფარდობა, რომლის შენარჩუნებასაც ცდილობდა შეერთებული სამეფოს მთავრობა ჩრდილოეთ ირლანდიაში, დაირღვა ორმხრივი უნდობლობისა და დამსხვრეული იმედების გამო.

უცხოეთის სააგენტოებისა და ჟურნალ-გაზეთების მიხედვით მოამზადა **ზაზა ბეჟანიძემ.**

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

საქართველოს რესპუბლიკა
№ 59. ოთხშაბათი, 5 მარტი, 2003 წელი.

ცისფერი ეკრანი

«ბახალას» ლამაზი საღამოები

დიდი ხანი არ არის, რაც პრემიერ-შოუ „იმღერე რამე" სახელმწიფო ტელევიზიის პირველი არხით გავიდა ეთერში, მაგრამ მალევე შეიყვარა ტელემაყურებელმა. განსაკუთრებული სიმპათია გადაცემის მხიარულმა წამყვანმა დაიმსახურა. ვინ გვაჩუქა და ვის უნდა ვუმადლოდეთ ასეთ ლამაზ საღამოებს?

ვესაუბრეთ ამ გადაცემის ინიციატორებს.

ბიორბი ბიორბანაშვილი, რომელსაც მეგობრები სიყვარულით „ბახალას" ეძახიან:

— გადაცემა მშვენიერი ჩანაფიქრია, ხალხს მოსწონს, თუმცა, „იმღერე რამეს", როგორც ყველა წამოწყებას, აქვს ხარვეზები. დახვეწა სჭირდება. მინდა, დიდი მადლობა ვუთხრა ბატონ კოკა ყანდიაშვილს და ყველა იმ ადამიანს, ვისაც წვლილი მიუძღვის ამ შოუს მომზადებაში.

ირაკლი მოსეშვილი, პრემიერ-შოუს რეჟისორი და აღმასრულებელი პროდიუსერი:

— მუსიკალური პროგრამით თუ წამყვანის ხასიათით, გადაცემამ ნამდვილი შოუს სახე მიიღო და, იმედია, მაყურებელს იგი მოსწონს.

— როგორ ჩაისახა „იმღერე რამეს" იდეა?

— შარშან, მაისში, მას შემდეგ, რაც კოკა ყანდიაშვილთან ერთად რამდენიმე ადამიანი წამოვედით ტელე „იმედიდან", დიდხანს ვიფიქრეთ, რა გაგვეკეთებინა. ჩამოყალიბდა კომპანია „პრემიერი" და გადავწყვიტეთ, შეგვექმნა ისეთი პროექტი, რომელიც მაყურებელს დააინტერესებდა, თან არ იქნებოდა პოლიტიკური, დაძაბული. უნდა ყოფილიყო გასართობი, სალაღობო პროგრამა, რომელიც მაყურებელს საშუალებას მისცემდა, დაესვენა, ცოდნაც გაემდიდრებინა.

გადავხედეთ მსოფლიო ტელევიზიების პრაქტიკას, გამოცდილებას და ავიღეთ ერთ-ერთი მომგებიანი პროექტი, რომელიც გადმოვაქართულეთ. შევცვალეთ წესები და მივიღეთ სხვათაგან გამორჩეული პროექტი „იმღერე რამე". რეკორდულ დროში — ივლის-აგვისტოში ჩაიწერა ფონოგრამები, მომზადდა დეკორაცია, გავიარეთ რეპეტიციები და სექტემბრიდან მაყურებელმა ტელეეკრანზე ჩვენი გარჯის ნაყოფიც ნახა.

— იდეა ვის ეკუთვნის?

— ბატონ კოკა ყანდიაშვილს, რომელიც კომპანიის დირექტორია. მან უახლოეს მეგობრებს გაგვანდოთ ჩანაფიქრი. მაშინ ოთხნი ვიყავით, ახლა კი ას ორმოცდაათამდე ადამიანი არის ჩაბმული ამ საქმეში.

— ვინ მოიწვიეთ პირველ გადაცემაში მონაწილეობისთვის და რა კრიტერიუმებით შეარჩიეთ ისინი?

— ერთი თვის განმავლობაში ვარჩევდით მოთამაშეებს. ხალხმა არ იცოდა, რა გადაცემა მზადდებოდა, თან ზაფხულის პერიოდი იყო. ამიტომ საკმაოდ გაგვიძნელდა. ამის მიუხედავად, I ეტაპზე მაინც ჩავწერეთ 86 გადაცემა. მონაწილეთა შორის, მახსოვს ესტრადის ვარსკვლავებიც იყვნენ.

ექიმებიც გამოვიდნენ და საკმაოდ კარგად ითამაშეს.

ნუკა არველაძე, კომპანია „პრემიერის" საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურის უფროსი:

— „იმღერე რამე" მათთვის, ვინც ამ გადაცემას უყურებს, ცხოვრების ნაწილი გახდა. ასეა ჩემთვისაც. აი, მეორე გადაღებაც დავამთავრეთ და მინდა გითხრათ, რომ ამ ხნის განმავლობაში, რაც ვიცოდი, ასი იმდენი სიმღერა შევისწავლე.

— რითი განსხვავდება მეორე ჩანაწერი პირველისგან?

— რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, გადაცემის წამყვანმა იცვალა სახე. ფაქტობრივად, სრულიად გარდაიქმნა. თავიდან, ალბათ, გამოუცდელობის გამო საოცრად დაძაბული იყო. ახლა უფრო ლაღი გახდა. ერთი სიტყვით, დიდი მსახიობური ნიჭი აღმოაჩნდა. ასეთი ეპიზოდი მახსენდება: მგონი, „ბახალას" ერთი გოგო მოეწონა, ამიტომ მას თამაშის მსვლელობისას ადგილი გაუცვალა, ანუ ერთი მელოდიის გამოცნობაში მიეხმარა, მაგრამ, მთლიანობაში შეჯიბრების წესი არ დაურღვევია.

იყო ამგვარი ეპიზოდიც: სამი მშვენიერი გოგონა ეჯიბრებოდა ერთმანეთს. მეორე ტურის შემდეგ ერთ-ერთს უნდა დაეტოვებინა არენა, „ბახალამ" კი იმდენი მოახერხა, რომ სამივეს შეუნარჩუნა ადგილი. ამ გადაცემის ანალოგიურ პროექტებში მსგავსი რამ არსად ყოფილა. ეტყობა, ეს რაღაც ქართული ნიუანსია, რადგან არც ერთ ქვეყანაში მსგავსი გადაცემებისას წამყვანი მოთამაშეს არ ეხმარება.

კოკა ყანდიაშვილი, პრემიერ-შოუ „იმღერე რამეს" ავტორი:

— „იმღერე რამეს" მსგავსი პროექტი ბევრი ქვეყნის ტელევიზიით გადაიცემა. დაბეჯითებით შემიძლია გითხრათ, რომ ჩვენი პროგრამა ყველასგან განსხვავებულია. შვიდი ათასამდე ქართული მელოდიის მოძიება, არანჟირება და ტექსტების მომზადება მოგვიხდა. ძველსა და ახალ ჩანაწერებს შორის, ოთხთვიან შუალედში, „ბახალა" საფუძვლიანად მოემზადა, ამიტომაც მეორე ჩანაწერი ბევრად წარმატებული გამოდგა. როგორც გამოკითხვამ გვიჩვენა, ეს გადაცემა პოპულარობით სარგებლობს, მაღალი რეიტინგი აქვს, რაც, მართალი გითხრათ, ჩვენც გვახარებს.

— მსურველებს როგორ შეუძლიათ თქვენს გადაცემაში მოხვედრა?

— ნებისმიერ ადამიანს შეუძლია მონაწილეობა, ვისაც კი საამისო სურვილი ექნება. დაგვიკავშირდნენ ტელეფონით, მობრძანდნენ ოფისში და ყოველგვარი „სატელევიზიო ოცნება" აუხდებათ...

ესაუბრნენ
იზა პირველი,
მირანდა ჭოჭუა.

სურათზე: „ბახალა" თავის ამპლუაში.

განცხადება ტენდერის ჩატარების შესახებ

1. კადასტრისა და მიწის რეგისტრაციის პროექტი, აღორძინების საკრედიტო ბანკი-KFW-ს თანადაფინანსებით.

აცხადებს ღია (ღია, დახურული) ტენდერს 5 ლოტად საკადასტრო-საამზომველო სამუშაოების შესასრულებლად-შესასყიდად, მესაკუთრეთა და შენობა-ნაგებობების შესახებ მონაცემების მოსაძიებლად შემდეგ ტერიტორიებზე.

1. I ლოტი — ქალაქ ბორჯომის საკრებულო
2. II ლოტი — ნინოწმინდის რაიონი
3. III ლოტი — ახალქალაქის რაიონი
IV ლოტი — ასპინძის რაიონი
5. V ლოტი — ხელვაჩაურის რაიონი

იწვევს ტენდერში მონაწილეობის მისაღებად ყველა დაინტერესებულ პირს, რომლებსაც უკანასკნელი 2 (ორი) წლის განმავლობაში შესრულებული აქვთ საკადასტრო-საამზომველო სამუშაოები DPT-ს სისტემის გამოყენებით.

2. მიწოდების სავალდებულო ვადაა:
I ლოტი — ქალაქ ბორჯომის საკრებულო — 3 (სამი) თვე
II ლოტი — ნინოწმინდის რაიონი — 8 (რვა) თვე
III ლოტი — ახალქალაქის რაიონი — 14 (თოთხმეტი) თვე
4. IV ლოტი — ასპინძის რაიონი — 9 (ცხრა) თვე
V ლოტი — ხელვაჩაურის რაიონი — 15 (თხუთმეტი) თვე

3. დაინტერესებულმა პირებმა საკვალიფიკაციო მონაცემები, ქართულ ენაზე, უნდა წარმოადგინონ 21.03-დან 24.03-მდე 17 საათამდე შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, ბულაჩაურის ქ. №10/27, IV სართული, საფოსტო განყოფილება 380113

4. საკვალიფიკაციო მონაცემები უნდა შეიცავდეს შემდეგ ცნობებსა და ინფორმაციას:

ა) ცნობას შინაგან საქმეთა სამინისტროდან, რომ მისი ხელმძღვანელი უკანასკნელი 5 (ხუთი) წლის განმავლობაში არ იყო მსჯავრდადებული და მოცემულ მომენტში მის მიმართ არ მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე ეკონომიკურ ან სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის;

ბ) ცნობას ნოტარიუსთა პალატიდან, რომ მის ქონებაზე არ არის დადებული ყადაღა;

გ) ცნობას საგადასახადო ინსპექციიდან ბიუჯეტის მიმართ დავალიანების შესახებ;

დ) ცნობას ბანკიდან ფინანსური მდგომარეობის შესახებ;

ე) აუდიტის დასკვნა გასული წლის ფინანსური მდგომარეობის შესახებ;

ვ) სასამართლოს დადგენილება ორგანიზაციის რეგისტრაციის შესახებ, წესდება (ასლი) და ამონაწერი სამეწარმეო რეესტრიდან;

ზ) ცნობას, რომ არ ხორციელდება მისი რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია, რომ არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმე;

თ) უკანასკნელი 2 (ორი) წლის განმავლობაში შესრულებული ანალოგიურ სამუშაოთა ნუსხა, სადაც გამოყენებული იქნა DPT-ს სისტემა.

დამატებით (გარდა ა) ვ) პუნქტებისა) ფიზიკური პირებისათვის:

ა) ცნობას, რომ სასამართლოს მიერ მას მთლიანად ან ნაწილობრივ არ აქვს შეზღუდული ქმედითუნარიანობა.

ბ) ცნობას, რომ იგი უკანასკნელი 5 (ხუთი) წლის განმავლობაში არ იყო მსჯავრდადებული და მოცემულ მომენტში მის მიმართ არ მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე ეკონომიკურ ან სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის.

5. იურიდიული და ფიზიკური პირი ვერ გაივლის საკვალიფიკაციო შერჩევას, თუ იგი ზემოთ დადგენილ ვადებში არ წარმოადგენს მე-4 მუხლში მოცემულ ყველა ცნობას და ინფორმაციას, ან რომელიმე მათგანი ყალბი აღმოჩნდება.

6. ტენდერში მონაწილე პრეტენდენტები სატენდერო დოკუმენტაციას მიიღებენ სატენდერო მოსაკრებლის გადახდის გარეშე, მისამართზე: ქ. თბილისი, ბულაჩაურის ქ. №10/27, IV სართული, საფოსტო განყოფილება 380113.

7. დამატებითი ინფორმაცია დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ მიიღონ შემდეგი პირებისაგან:

გურგენ ლემონჯავა — სატენდერო კომისიის წევრი, საკონტაქტო ტელეფონი: 32-30-69 და ნიკა შახოვი — სატენდერო კომისიის აპარატის წევრი, საკონტაქტო ტელეფონი: 25-15-28, მისამართზე ქ. თბილისი, ბულაჩაურის ქ. №10/27, IV სართული, საფოტო განყოფილება 380113.

სატენდერო კომისიის თავმჯდომარე.

საქართველოს პარლამენტის სატენდერო კომისიის განცხადება

1. საქართველოს პარლამენტის სატენდერო კომისიის 25.02.2003 წლის №1 სხდომის ოქმის თანახმად, საქართველოს პარლამენტის 2003 წლის ბიუჯეტით გათვალისწინებული ხარჯების შესაბამისად, **საკანცელარიო საქონლის შესყიდვაზე** პარლამენტი აცხადებს ღია ტენდერს და იწვევს ტენდერში მონაწილეობის მისაღებად ყველა დაინტერესებულ პირს.

2. საქონლის მიწოდება უნდა განხორციელდეს ხელშეკრულების გაფორმებიდან 2003 წლის 31 დეკემბრამდე.

3. დაინტერესებულმა პირებმა საკვალიფიკაციო მონაცემები ქართულ ენაზე უნდა წარმოადგინონ 2003 წლის 21 მარტის 10 საათიდან 26 მარტის 17 საათამდე, საქართველოს პარლამენტის კანცელარიაში სათანადო რეგისტრაციის გავლით, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, რუსთაველის 8 (დამატებითი ცნობები, ტელ: 932509, 893394580).

4. დაინტერესებულ პირთა საკვალიფიკაციო მონაცემები უნდა შეიცავდეს ცნობებს და ინფორმაციებს, რომ:

ა) მისი ქონება არ არის დაყადაღებული (ცნობა ნოტარიუსთა პალატიდან);

ბ) მის მიმართ არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმის წარმოება, არ მიმდინარეობს მისი რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია (ცნობა სასამართლოდან);

გ) მის მიმართ არ მიმდინარეობს იძულებით სააღსრულებლო წარმოება (ცნობა სააღსრულებლო ბიუროდან);

დ) ტენდერის დაწყების მომენტისათვის მისი ხელმძღვანელის (ფიზიკური პირის) მიმართ არ არის აღძრული სისხლის სამართლის საქმე სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის (ცნობა შინაგან საქმეთა სამინისტროდან);

ე) ფიზიკური პირისთვის: ცნობა, რომ მას მთლიანად ან ნაწილობრივ არა აქვს შეზღუდული ქმედითუნარიანობა (ცნობა სასამართლოდან);

ვ) ბიუჯეტის წინაშე არ გააჩნია დავალიანება (ცნობა საგადასახადო ინსპექციიდან);

ზ) ბოლო წლის აუდიტირებული ბალანსი, აუდიტის დასკვნასთან ერთად;

თ) დადგენილების ასლი სასამართლოში რეგისტრაციის შესახებ;

ი) ინფორმაცია განხორციელებული ანალოგიური მიწოდების შესახებ;

5. იურიდიული ან ფიზიკური პირი ვერ გაივლის საკვალიფიკაციო მონაცემებს, თუ იგი დადგენილ ვადებში არ წარმოადგენს მე-4 პუნქტით განსაზღვრულ ყველა ცნობასა და ინფორმაციას ან რომელიმე მათგანი ყალბი აღმოჩნდება.

6. ტენდერში მონაწილეობისათვის პრეტენდენტი იხდის სატენდერო მოსაკრებელს 500 ლარის ოდენობით, რომელიც უნდა გადაიხადოს სატენდერო დოკუმენტაციის მიღების ვადის გასვლამდე საქართველოს ეროვნულ ბანკში გახსნილ №000141107 „შესყიდვებთან დაკავშირებით მიღებული სატენდერო მოსაკრებლის" სპეციალურ ანგარიშზე, ბანკის კოდი 220101107.

სატენდერო დოკუმენტაცია შედგენილი იქნება ქართულ ენაზე.

7. საკვალიფიკაციო მონაცემებს განიხილავს სატენდერო კომისია საკვალიფიკაციო მონაცემთა წარდგენის ბოლო დღიდან 10 კალენდარული დღის განმავლობაში, რის შედეგადაც დადგინდება ტენდერში მონაწილე პრეტენდენტთა სია, რომელიც 5 დღის ვადაში ეცნობებათ პრეტენდენტებს.

8. ტენდერის შედეგად შეიძლება გამოვლენილ იქნეს რამდენიმე გამარჯვებული.

სატენდერო კომისიის თავმჯდომარე.

№	საქონლის დასახელება	რაოდენობა	ერთეული	I-ლ კვარტალში	II-ე კვარტალში	III-ე კვარტალში	IV-ე კვარტალში
1	ქაღალდი-80 გრ. A4	20000	კგ	5000	5000	5000	5000
2	ფერადი ქაღალდი-80 გრ. A4	300	შეკვრა		150	150	
3	ფაქსის ქაღალდი	600	ცალი	150	150	150	150
4	პრინტერის კარტრიჯი HP 5/6L	80	ცალი		40	40	
5	პრინტერის კარტრიჯი HP 1100	10	ცალი	10			
6	პრინტერის კარტრიჯი HP 1200	5	ცალი	5			
7	პრინტერის კარტრიჯი HP 5P/6P	20	ცალი		10	10	
8	პრინტერის კარტრიჯი HP 4P/4L	10	ცალი	10			
9	პრინტერის კარტრიჯი HP 1600	3	კომპლ.	3			
10	პრინტერის კარტრიჯი HP 540	10	ცალი	10			
11	პრინტერის კარტრიჯი Lexmark E 210	80	ცალი		40	40	
12	პრინტერის კარტრიჯი Lexmark E 317	3	ცალი	3			
13	პაპკა ბაინდერი	500	ცალი		250	250	
14	პაპკა სწრაფჩამკერი	1000	ცალი		500	500	
15	ფაილები	10000	ცალი	2500	2500	2500	2500
16	კალმისტარი	10000	ცალი	2500	2500	2500	2500
17	ფანქარი	2000	ცალი		1000	1000	
18	ქაღალდის სამაგრი	1000	კოლოფი		500	500	
19	წებო	400	ცალი	100	100	100	100
20	მარკერი	1000	ცალი	250	250	250	250
21	კორექტორი	200	ცალი	50	50	50	50
22	საკანცელარიო წიგნი	200	ცალი	200			
23	საკანცელარიო ნაკრები	30	ცალი	30			
24	წებოვანი ქაღალდი	600	ცალი	150	150	150	150
25	კონვერტი A4	15000	ცალი		5000	5000	5000
26	კონვერტი A5	15000	ცალი		5000	5000	5000
27	კონვერტი A6	5000	ცალი		5000		
28	სტეპლერი	50	ცალი	50			
29	სახვრეტელა	40	ცალი	40			
30	სტეპლერის ჩხირი	300	კოლოფი	300			
31	მაკრატელი	50	ცალი	50			
32	სკოჩი დიდი/პატარა	500	ცალი	500			

საქართველოს პარლამენტის სატენდერო კომისიის განცხადება

1. საქართველოს პარლამენტის სატენდერო კომისიის 25.02.2003 წლის №1 სხდომის ოქმის თანახმად, საქართველოს პარლამენტის 2003 წლის ბიუჯეტით გათვალისწინებული ხარჯების შესაბამისად, **300 000 ლიტრი აი-91-93 მარკის საავტომობილო საწვავის შესყიდვაზე** პარლამენტი აცხადებს ღია ტენდერს და იწვევს ტენდერში მონაწილეობის მისაღებად ყველა დაინტერესებულ პირს.

2. დაინტერესებულმა პირებმა ტენდერში გამარჯვების შემთხვევაში მიწოდება უნდა განახორციელონ ეტაპობრივად (ყოველთვიურად) მოთხოვნის შესაბამისად, კერძოდ: ნაწილი საავტომობილო საწვავის მიწოდება მოხდეს საქართველოს პარლამენტის ავტობაზაზე (ქ. თბილისი, ხოშარაულის 27ა). ხოლო მეორე ნაწილის მიწოდება კი „ტალონური სისტემით" საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე ან მის დიდ ნაწილზე არსებული ბენზინგასამართი სადგურების მეშვეობით.

3. საავტომობილო საწვავის და ტალონების მიწოდება უნდა განხორციელდეს: ხელშეკრულების გაფორმებიდან 2003 წლის 31 დეკემბრამდე.

4. დაინტერესებულმა პირებმა საკვალიფიკაციო მონაცემები ქართულ ენაზე უნდა წარმოადგინონ 2003 წლის 21 მარტის 10 საათიდან 26 მარტის 17 საათამდე, საქართველოს პარლამენტის კანცელარიაში სათანადო რეგისტრაციის გავლით, შემდეგ მისამართზე: ქ. თბილისი, რუსთაველის 8 (დამატებითი ცნობები, ტელ: 932509, 893394580).

5. დაინტერესებულ პირთა საკვალიფიკაციო მონაცემები უნდა შეიცავდეს ცნობებს და ინფორმაციებს, რომ:

ა) მისი ქონება არ არის დაყადაღებული (ცნობა ნოტარიუსთა პალატიდან);

ბ) მის მიმართ არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმის წარმოება, არ მიმდინარეობს მისი რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია (ცნობა სასამართლოდან);

გ) მის მიმართ არ მიმდინარეობს იძულებით სააღსრულებლო წარმოება (ცნობა სააღსრულებლო ბიუროდან);

დ) ტენდერის დაწყების მომენტისათვის მისი ხელმძღვანელის (ფიზიკური პირის) მიმართ არ არის აღძრული სისხლის სამართლის საქმე სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის (ცნობა შინაგან საქმეთა სამინისტროდან);

ე) ფიზიკური პირისთვის: ცნობა, რომ მას მთლიანად ან ნაწილობრივ არა აქვს შეზღუდული ქმედითუნარიანობა (ცნობა სასამართლოდან);

ვ) ბიუჯეტის წინაშე არ გააჩნია დავალიანება (ცნობა საგადასახადო ინსპექციიდან);

ზ) ბოლო წლის აუდიტირებული ბალანსი, აუდიტის დასკვნასთან ერთად;

თ) დადგენილების ასლი სასამართლოში რეგისტრაციის შესახებ;

ი) ინფორმაცია განხორციელებული ანალოგიური მიწოდების შესახებ;

კ) ინფორმაცია მიმწოდებლის განკარგულებაში არსებული ბენზინგასამართი სადგურების შესახებ (საქართველოს მასშტაბით).

6. იურიდიული ან ფიზიკური პირი ვერ გაივლის საკვალიფიკაციო მონაცემებს, თუ იგი დადგენილ ვადებში არ წარმოადგენს მე-5 პუნქტით განსაზღვრულ ყველა ცნობასა და ინფორმაციას ან რომელიმე მათგანი ყალბი აღმოჩნდება.

7. ტენდერში მონაწილეობისათვის პრეტენდენტი იხდის სატენდერო მოსაკრებელს 500 ლარის ოდენობით, რომელიც უნდა გადაიხადოს სატენდერო დოკუმენტაციის მიღების ვადის გასვლამდე საქართველოს ეროვნულ ბანკში გახსნილ №000141107 „შესყიდვებთან დაკავშირებით მიღებული სატენდერო მოსაკრებლის" სპეციალურ ანგარიშზე, ბანკის კოდი 220101107.

სატენდერო დოკუმენტაცია შედგენილი იქნება ქართულ ენაზე.

8. საკვალიფიკაციო მონაცემებს განიხილავს სატენდერო კომისია საკვალიფიკაციო მონაცემთა წარდგენის ბოლო დღიდან 10 კალენდარული დღის განმავლობაში, რის შედეგადაც დადგინდება ტენდერში მონაწილე პრეტენდენტთა სია, რომელიც 5 დღის ვადაში ეცნობებათ პრეტენდენტებს.

9. ტენდერის შედეგად შეიძლება გამოვლენილ იქნეს რამდენიმე გამარჯვებული.

სატენდერო კომისიის თავმჯდომარე.

განცხადება ტენდერის ჩატარების შესახებ

1) ფოთის საზღვაო ნავსადგური (ქ. ფოთი 4401, დავით აღმაშენებლის ქ. №52, ტელ/ფაქსი: 8(293) 7-01-48, საბანკო რეკვიზიტები: გაერთიანებული ქართული ბანკის ფოთის №23 ფილიალი, ა/ა №623607, ბ/კ №220101606) **აცხადებს ღია ტენდერს №1 და №2 ნავმისადგომების სამაგრი კედლის წინხედის კაპიტალური შეკეთების სამუშაოების შესყიდვაზე და იწვევს ტენდერში მონაწილეობის მისაღებად ყველა დაინტერესებულ პირს.**

2) სამუშაოების ჩატარების ადგილი და ვადა: **სამუშაოების ჩატარების ადგილია ფოთის საზღვაო ნავსადგური, სამუშაოების ჩატარების სასურველი ვადები — 2 (ორი) თვე.**

ჩასატარებელი სამუშაოების ჩამონათვალი: ა) შესაკეთებელი უბნების გამოკვლევა მყვინთავების საშუალებით და 12,0 მ-მდე სიღრმეზე ფსკერის განთავისუფლება გარეშე საგნებისაგან — 60 ერთ; ბ) შესაკეთებელი უბნების გასწვრივ ნავსადგურის „0"-დან 14,0 მ ნიშნულამდე წყალქვეშა ქვაბულის მოწყობა — 130 $м^3$; გ) 1000 მმ. დიამეტრის გემამრიდების დემონტაჟი და შემდგომში კვლავ მონტაჟი 6 ცალი; დ) შესაკეთებელი უბნების რაიონში არსებული შპუნტური კედლის რკ/ბეტონის სათავსების დაშლა და შემდგომში მისი აღდგენა — 30 $м^3$; ე) КЛ=V L (17,1 გრძ.მ. სოლისებური შპუნტის — დამზადება და ჩასობა — 1 ცალი; ვ) ნავსადგურის ნულოვანი დონიდან — 160 მ ნიშნულამდე „Ларсен — V" ტიპის 5 ცალი ლითონის შპუნტებისა და ფოლადის ორტესებრი ელემენტების ჩასობა; ზ) წყალქვეშ ლითონის ყალიბების (ზედსადებების) მოწყობა და მათი წყალქვეშა შედუღება თანახმად СНИП 3,03.01-87 წესებისა; თ) სულფატმედეგი ცემენტით დამზადებული ბეტონით წყალქვეშა ბეტონირება თანახმად ГОСТ 26633-91 წესებისა — 29.0 $м^3$; ი) სხვა თანმდევი სამუშაოების შესრულება შემუშავებული პროექტის თანახმად.

3) დაინტერესებულმა პირებმა საკვალიფიკაციო მონაცემები (ქართველმა „მიმწოდებელმა" — ქართულად, ხოლო უცხოელმა „მიმწოდებელმა" — მისთვის სასურველ ენაზე, რომელსაც აუცილებლად უნდა ახლდეს ნოტარიულად დამოწმებული ქართულენოვანი თარგმანი) უნდა წარმოადგინონ შემდეგ მისამართზე: ქ. ფოთი, დავით აღმაშენებლის ქ. №52, ნავსადგურის ადმინისტრაციული შენობის პირველი სართული, საკონტაქტო ტელ-ფაქსი:

8(293) 7-01-48, 2003 წლის 7 მარტიდან 31 მარტის 16 საათამდე;

4) საკვალიფიკაციო მონაცემები უნდა შეიცავდეს შემდეგ ცნობებსა და ინფორმაციას;

4.1. იურიდიული პირებისათვის;

ა) ცნობა სასამართლოდან, რომ არ ხორციელდება მისი რეორგანიზაცია ან ლიკვიდაცია და არ მიმდინარეობს გაკოტრების ან სანაციის საქმე.

ბ) ცნობა ნოტარიუსთა პლატიდან, რომ მის ქონებაზე არ არის დადებული ყადაღა;

გ) ცნობა შინაგან საქმეთა სამინისტროს საინფორმაციო ცენტრიდან, რომ მისი ხელმძღვანელი უკანასკნელი 5 (ხუთი) წლის განმავლობაში არ იყო მსჯავრდადებული და მოცემულ მომენტში მის მიმართ არ მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე ეკონომიკურ ან სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის.

4.2. ფიზიკური პირისათვის:

ა) ცნობა შესაბამისად უფლებამოსილი სამედიცინო დაწესებულებიდან, რომ ის ქმედითუნარიანია.

ბ) ცნობა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს საინფორმაციო ცენტრიდან, რომ იგი უკანასკნელი 5 (ხუთი) წლის განმავლობაში არ იყო მსჯავრდადებული და მოცემულ მომენტში მის მიმართ არ მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე ეკონომიკურ და სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებული დანაშაულისათვის.

გ) ცნობა სასამართლოდან, რომ მის მიმართ არ მიმდინარეობს გაკოტრების საქმის წარმოება;

5. ტენდერში მონაწილე უცხო ქვეყნების წარმომადგენლებმა მე-4 პუნქტში ჩამოთვლილი ყველა ცნობა უნდა წარმოადგინონ თავისი ქვეყნის შესაბამისი უწყებებიდან;

6. იურიდიული და ფიზიკური პირი ვერ გაივლის საკვალიფიკაციო შერჩევას, თუ ზემოთ დადგენილ ვადებში არ წარმოადგენს მე-4 პუნქტში მოცემულ ყველა ცნობას და ინფორმაციას, არ რომელიმე მათგანი ყალბი აღმოჩნდება.

7. სატენდერო დოკუმენტაციის მიღება ტენდერში მონაწილე პრეტენდენტებს 500 (ხუთასი) ლარის ოდენობის სატენდერო მოსაკრებლის გადახდის შემდეგ შეუძლიათ შემდეგ მისამართზე: ქ. ფოთი, დავით აღმაშენებლის ქ. №52, ფოთის საზღვაო ნავსადგურის სატენდერო აპარატი, **2003 წლის 1 აპრილიდან. 2003 წლის 10 აპრილის 16 საათამდე;**

8. უცხო ქვეყნის სამშენებლო ფირმის ტენდერში გამარჯვების შემთხვევაში მიმწოდებელი ვალდებულია სამუშაო პროცესში ჩართული საინჟინრო-ტექნიკური პერსონალის და მუშა-მოსამსახურეების შემადგენლობა უზრუნველყოს საქართველოს მოქალაქეებით არანაკლებ **70 პროცენტის** ოდენობით, თუ სამშენებლო ობიექტი განლაგებულია საქართველოს ტერიტორიაზე.

9. ტენდერში საქართველოსა და უცხო ქვეყნების პრეტენდენტების მონაწილეობის შემთხვევაში საქართველოს პრეტენდენტის მიერ წარდგენილი სატენდერო წინადადების ღირებულების მიმართ გამოიყენება პრეფერენციული შეღავათი **15 პროცენტის** ფარგლებში.

10. დამატებითი ინფორმაცია დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ მიიღონ შემდეგი პირებისაგან: **ბ. ჯოჯუა და ლ. კეშელავა. შემდეგ მისამართზე: ქ. ფოთი, დავით აღმაშენებლის ქ. №52, ფოთის ნავსადგურის სატენდერო კომისიის აპარატი, საკონტაქტო ტელ: 8 (293) 7-01-48.**

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა"!

დასაქმება

სურვილი იყოს, თორემ სამუშაო არის

სამუშაო ადგილების ვაკანსიები 5 მარტისთვის

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
1	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
2	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
3	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
4	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
5	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
6	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
7	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
9	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
10	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
11	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
12	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
13	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
14	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
15	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
16	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
17	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
67	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
68	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
69	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
70	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
71	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

დასაქმების სახელმწიფო სამსახურის ქ. თბილისის რაიონული განყოფილებები თავისუფალი სამუშაო ადგილების შესახებ ინფორმაციას გასცემენ დასაქმების სამსახურში რეგისტრირებულ სამუშაოს მაძიებლებზე. რეგისტრაციისთვის მოქალაქემ რაიონულ განყოფილებაში უნდა წარმოადგინოს: ა) პირადობის მოწმობა (პასპორტი); ბ) შრომის წიგნაკი; გ) განათლების დამადასტურებელი დოკუმენტი (დიპლომი);

დასაქმების სახელმწიფო სამსახურის ქ. თბილისის რაიონული განყოფილებები განთავსებულია:

დიდუბე-ჩუღურეთის რაიონული განყოფილება – დავით აღმაშენებლის 140-ა გამგეობის შენობა, I სართ. ტ. 94-24-98.

ისანი-სამგორის რაიონული განყოფილება – ავლაბრის ქ. 34,მეტრო „ავლაბრის“ მიმდებარე ტერიტორია.

მთაწმინდა-კრწანისის რაიონული განყოფილება – გ. გულუას I. გამგეობის შენობა, IV სართ. ტ. 72-01-30.

ვაკე-საბურთალოს რაიონული განყოფილება – კოსტავას 68-ა გამგეობის შენობა, II სართ. ტ. 33-23-97.

გლდანი-ნაძალადევის რაიონული განყოფილება – სარაჯიშვილის 1. გამგეობის შენობა, II სართ. ტ. 62-59-92.

საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს განცხადება

თანახმად, „სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელების წესის შესახებ“ დებულების 26-ე მუხლისა, ვაქვეყნებთ ერთ პირთან მოლაპარაკების მეშვეობით სახელმწიფო შესყიდვის განხორციელების მიზნით თავდაცვის სამინისტროს მთავარი სამეურნეო სამმართველოს მიერ მომწოდებელთან ა. წ. 5 თებერვალს გაფორმებულ ხელშეკრულებას:

№ ხელშეკრულების № და გაფორმების თარიღი	პროდუქციის დასახელება	საერთო ღირ. ლარებში
№ 03/4; 05.02.03 წ.	სანივთე ქონება	206 000.

მიმდინარეობს შპს „სერვისპრიბორის“ (ქ. თბილისი) თვითლიკვიდაცია. დაინტერესებულ პირებს შეუძლიათ დაგვიკავშირდნენ ტელეფონით: 94-34-86.
შპს „სერვისპრიბორის“ ლიკვიდატორები.

ჭადრაკი

„შავების“ თეთრი ბაირაღები

რას გაუგებ ქალებს... გუშინწინ მათი დღესასწაული იყო, უქმე. საქართველოს მოჭადრაკე ქალთა ეროვნული ჩემპიონატის მონაწილეებს კი დასასვენებლად არ ეცალათ – მეექვსე ტურის პარტიები უნდა ეთამაშათ. ზოგს რომ ეგონა, „დედის დღე“ მაინც იქნებოდა მათთვის „მშვიდობიანი“ და ორთაბრძოლებს დიდოსტატური ზავით დაამთავრებენო, სწორედ მაშინ გამოიდეს თავი და ბოლო პაიკამდე ჩასდიეს ერთმანეთს. განსაკუთრებული აგრესიულობით „თეთრები“ გამოირჩეოდნენ. უკვე გაუწყეთ, რომ მე-5 ტურშიც ანალოგიური მდგომარეობა იყო, ოღონდ მაშინ „შავებმა“ (ნანა ძაგნიძე) ერთი პაექრობა თავიანთ სასარგებლოდ დაამთავრეს, 3 მარტს კი იძულებული გახდნენ, თეთრი ბაირაღები გამოეფინათ.

დიდ ინტერესს იწვევდა ლიდერების – ნანა ძაგნიძის და ლელა ჯავახიშვილის შეხვედრა „თეთრებმა“ დებიუტში მიღებული პოზიციური უპირატესობა მატერიალურში გადაზარდეს და შუა თამაშში აიძულეს მეტოქე, დანებებულიყო. წინა ტურში წაფორხილების შემდეგ კვლავ იმარჯვა სოფიო ტერელაძემ. მართალია, მასთან ორთაბრძოლისას ნინო მელაშვილს ალამი ჩამოუვარდა, თუმცა, დროც რომ ჰქონოდა, იმ პარტიის გადარჩენა მაინც შეუძლებელი იყო.

კვლავ უფერულად ითამაშა თბილისის წლევანდელმა ჩემპიონმა სოფიო გვეტაძემ. VI ტურში მან დიდოსტატ მაია ლომინეიშვილთან წააგო. დანარჩენი პარტიები ასე დამთავრდა: ალა ვახანია – თამარ წერეთელი 1:0, ანა მათნაძე – ნინო ბაციაშვილი 1:0, ბელა ხოტენაშვილი – ანა გავაშელი 1:0.

გუშინ მე-7 ტურის შეხვედრები გაიმართა. კვლავ ჩინებულად ითამაშა 16 წლის საერთაშორისო ოსტატმა ნანა ძაგნიძემ, რომელმაც ამჯერად შავი ფიგურებით გამოცდილ მოჭადრაკეს ნინო მელაშვილს სძლია, შვიდი შესაძლებლიდან 6,5 ქულა მოაგროვა და უახლეს მდევრებს 2 ქულით უსწრებს.

საგრძნობლად გაიუმჯობესა სატურნირო მდგომარეობა საქართველოს ჩემპიონმა მაია ლომინეიშვილმა, რომელმაც, ასევე, შავი ფიგურებით, მეორე ადგილზე მყოფ ლელა ჯავახიშვილს მოუგო.

სუსტი სტარტის შემდეგ ლიდერებს ჩაუდგა კვალში დიდოსტატი ანა მათნაძე. გუშინ მან თამარ წერეთელი დაამარცხა. ჩემპიონატზე პირველი წარმატება იზეიმა სოფიო გვეტაძემ, მისი მეტოქე იყო ბელა ხოტენაშვილი. ბათუმური დუელი ნინო ბაციაშვილსა და სალომე მელიას შორის პირველის გამარჯვებით დასრულდა. გუშინ მხოლოდ ერთი პარტია დასრულდა ყაიმით – ანა გავაშელი და ალა ვახანია დაზავდნენ.

ამრიგად, 7 ტურის შემდეგ სატურნირო მდგომარეობა ასეთია:

ძაგნიძე – 6,5 ქულა, ლომინეიშვილი, ჯავახიშვილი, ტერელაძე – 4,5 (თითოეულს), მათნაძე – 4, ბაციაშვილი – 3,5, გავაშელი, მელაშვილი, წერეთელი, მელია – 2,5 (თითოეულს), ხოტენაშვილი, გვეტაძე – 2 (თითოეულს), ვახანია – 1,5 ქულა.

დღეს ეროვნული ჩემპიონატის მონაწილენი ისვენებენ. ხვალ, VIII ტურში ითამაშებენ:. ვახანია – მათნაძე, მელია – წერეთელი, ტერელაძე – ბაციაშვილი, ლომინეიშვილი – მელაშვილი, ხოტენაშვილი – ჯავახიშვილი, გავაშელი – გვეტაძე.

ვაჟა დანელია.

სურათებზე: მთავარი მსაჯი თენგიზ გიორგაძე (ცენტრში), მთავარი მსაჯის მოადგილე ევგენი მელიქსეთ-ბეგი და მათი თანაშემწეები – ლანა ლომაძე (მარცხნივ) და ქეთევან ჯაშიაშვილი განიხილავენ დღის შედეგებს; ნონა გაფრინდაშვილი და მისი შეგირდი ანა მათნაძე მორიგი ტურის პარტიას არჩევენ; ჩემპიონატის მონაწილეებს ტრადიციულად გულთბილად მასპინძლობს ქალბატონი მერი ქებაძე; ნანა ძაგნიძის (მარჯვნივ) და სოფიო გვეტაძის შეხვედრის მომენტი.

ავტორის ფოტო.

კასპაროვი და პონომარიოვი ერთმანეთს ბუენოს-აირესში შეხვდებიან

ფიდეს საპრეზიდენტო საბჭოს გადაწყვეტილებით, მატჩი გარი კასპაროვსა და რუსლან პონომარიოვს შორის ივნისში ბუენოს-აირესში გაიმართება. უკვე შეთანხმებულია ორთაბრძოლის ყველა დეტალი. პონომარიოვმა ხელი აიღო თავის პრეტენზიაზე დროის მსუბუქი კონტროლის (საათნახევარი თითოეულ მეტოქეს მთელ პარტიაზე) შესახებ. ისევე, როგორც ადრინდელ მატჩებში, შეხვედრისათვის მოწინააღმდეგეებს ჯერ ორ-ორი საათი მიეცემათ პირველ 40 სვლაზე, შემდეგ კიდევ თითო საათი და, თუ საჭირო გახდა, ნახევარი საათიც.

ფიდეს პრეზიდენტმა კირსან ილიუმჟინოვმა მიულოცა არგენტინის წარმომადგენელ დიდოსტატ მიგელ კინტეროსს, მისი ქვეყნის მიერ მატჩისათვის მაქსიმალური პირობების შექმნასთან დაკავშირებით. მანვე მისალოცი წერილი გაუგზავნა არგენტინის პრეზიდენტს ედუარდო დუალდეს.

მეორე, კრამნიკ-ლეკოს მატჩის ყველა დეტალი ჯერჯერობით დადგენილი არ არის, მაგრამ ფიდე თვლის, რომ ისინი არ უნდა განსხვავდებოდეს კასპაროვ-პონომარიოვის მატჩის პირობებისაგან. საინტერესოა, რომ არგენტინული ჭადრაკის მესვეურები მატჩს ხოსე რაულ კაპაბლანკასა და ალექსანდრე ალიოხინის 1927 წლის მსოფლიო პირველობის ორთაბრძოლის მოსაგონრადაც მართავენ, როცა ბუენოს-აირესი დროებით საჭადრაკო სამყაროს ცენტრი გახდა.

კალათბურთი

„დედის დღის“ პარადოქსები

სასიამოვნო სპორტი – შესაძლებელია, მთელი მატჩის განმავლობაში მდევრის როლში იყო, მაგრამ ბოლო წამებზე მოახერხო პირველად დაწინაურება და თამაშის მოგებაც.

ზუსტად ასე მოხდა ორშაბათს ვერის ბაღის მიხეილ კეკელიძის სახელობის ბავშვთა კალათბურთის სასახლეში, სადაც ვაჟთა XII ეროვნული ჩემპიონატის III წრის ცენტრალურ შეხვედრაში ქვეყნის სამგზის ჩემპიონი ბათუმის „ბასკო“ და მიმდინარე გათამაშების ერთპიროვნული ლიდერი თბილისის „დინამო“ დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს.

პრინციპული დუელის წინ მასპინძელთა თავკაცმა ლევან მოსეშვილმა სიროვინას ტრავმით გამოწვეული ცენტრალური თავდამსხმელთა დეფიციტის დასაძლევად რეზერვში გადასროლილი მუპეს ნაცვლად განაცხადში დისკვალიფიკაციამოხდილი ვენტუნასი შეიყვანა, თუმცა შენგელიას ნეიტრალიზებისთვის ეს საკმარისი არ აღმოჩნდა – ზღვისპირელ გოლიათთან ბრძოლაში ლიტველმა 5 პერსონალურ შენიშვნა მიიღო და ვადამდე დატოვა სარბიელი. იგივე ემუქრებოდა ოგანესიანსაც, რომელიც მოედანზე 4 ჯარიმით დაბრუნდა, მაგრამ პარტნიორთა ხელშეწყობით, როგორღაც მოთოკა ემოციები და, ალბათ, სიმბოლურიც იყო, საფინალო სასტვენამდე 7 წამით ადრე ხოშტარიას დიდოსტატური გადაცემით II წრეში დამარცხებისთვის სწორედ მან რომ აალებინა რევანში თანაგუნდელებს – 68:67.

როგორც შესავალში მოგახსენეთ, ამ მომენტამდე წინ ერთთავად სტუმრები იყვნენ, რაც შენგელიას, ბაბიაშვილის, ბერიშვილის, ნიკოლაძისა და კეიდიას დამსახურება გახლდათ, მაგრამ ერთ-ერთი „ყოჩის“ – ქარაბაქის უჩვეულო პასიურობამ (მან სულ 3 ქულა მოაგროვა) საბოლოო შედეგზე მნიშვნელოვანი გავლენა იქონია. ისე არ გაგვიგოთ, თითქოს გამარჯვებულთაგან არავის გამოეჩინოს თავი – სულიერი სიმტკიცისათვის ქების ღირსნი მეტნაკლებად ყველანი არიან, მაგრამ განსაკუთრებულად მაინც ხოშტარიასა და ნაცვლიშვილის მონაგარი გვესახება, რაც სახიფათო დევნითა და, რამდენად კურიოზულადაც არ უნდა ჟღერდეს, ლოგიკური წარმატებით დაგვირგვინდა.

ამავე დღეს არანაკლებ დრამატულად განვითარდა მოვლენები დედაქალაქის „მაქაბისა“ და სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტთა მატჩშიც. ვაჟა კვარაცხელიას შეგირდები, კვაჭაძის არყოფნის მიუხედავად, ღირსეულად გამოიყურებოდნენ, კარგა ხანს წინაც იყვნენ აბულაძის, ბარბაქაძისა და სორდიას ძალისხმევით, მაგრამ მას შემდეგ, რაც 5-5 შენიშვნის გამო სათადარიგოთა სკამზე აბულაძემ, კანკიამ და ლუკავამ გადაინაცვლეს, დამატებით დროში მაინც წააგეს – 86:87 (79:79). მაქაბელთაგან შედარებით უკეთესი შთაბეჭდილება ბერიშვილმა და სუხიშვილმა დატოვეს.

წინა დღით ბავშვთა საკალათბურთო აკადემიის აღსაზრდელებთან უცნაური წაფორხილების შემდეგ, თსუ, ეტყობა, გონს მოეგო და ჯავრი ქუთაისელებზე იყარა – 100:82. დამარცხებულთაგან შედეგიანად იასპარეზა იმნაძემ – 32 ქულა, მეტოქის სნაიპერმა ორმოცაძემ კი 24 ქულა იკმარა.

გია პლატონიშვილი.

ჩვენებურები

„როგორ აფასებთ კახი კალაძის თამაშს?“

ამ დღეებში ჟურნალისტებმა „მილანის“ მწვრთნელ კარლო ანჩელოტის ჰკითხეს:

– როგორ აფასებთ ამ სეზონში კახი კალაძის თამაშს?

– ჩემი აზრით, ეს სეზონი ერთ-ერთი საუკეთესოა კალაძისათვის. იგი მარცხენა ფრთაზე მარჯვედ თამაშობს (ამ პოზიციაზე „მილანში“ წლების განმავლობაში გუნდის კაპიტანი პაოლო მალდინი თამაშობდა, მაგრამ მწვრთნელმა ანჩელოტიმ იგი დაცვის ცენტრში გადაიყვანა და კლუბში ახლად მიწვეულ ალესანდრო ნესტასთან შეაწყვილა). ახლა ჩვენ კლუბში მის გარდა, მარცხენა მცველი არა გვყავს. მართალია, ამას წინათ მას კუნთის ტკივილი აწუხებდა, მაგრამ ახლა განიკურნა და წარმატებით თამაშობს.

კალაძის აქტიურობა განაპირობებს იმას, რომ „მილანი“ ძირითადად მარცხნიდან უტევს. აქვე მოქმედებენ ზეედორფი და რივალდოც.

ცინცხალი ამბავი

ინგლისის „მანჩესტერ იუნაიტედის“ მთავარმა მწვრთნელმა სერ ალექს ფერგიუსონმა კატეგორიულად აუკრძალა გუნდის ზოგიერთ ფეხბურთელს – კერძოდ პოლ სკოულზს, ოლე გუნარ სულშერს, რაიან გიგზსა და ჰარი ნევილს დევიდ ბექჰემთან სტუმრად წასვლა, რომელმაც ისინი თავისი ვაჟის ბრუკლინის დაბადების მეოთხე წლისთავზე მიიწვია.

ფერგიუსონს აკრძალვის მოტივად მოჰყავს „ლიდსთან“ მომავალი შეხვედრისათვის სამზადისი და კატეგორიულად მოითხოვს თამაშის წინა დღეს ყველა ფეხბურთელი საღამოს ცხრა საათისათვის საკუთარ სახლში იყოს.

ბექჰემმა კი ამ დღეობისათვის 10 ათასი გირვანქა სტერლინგი დახარჯა.

აუდიტი ხელსაყრელი პირობებით.
ტელ: 8(99) 93-08-37.

ყოველი მხრიდან

ლიდერობს კრამნიკი

ლინარესის სუპერტურნირზე მერვე ტურში ყურადღების ცენტრში იყო კლასიკური ჭადრაკის ორი ლიდერის – გარი კასპაროვისა და ვლადიმერ კრამნიკის პარტია.

ამ ტურნირის პირველი ნახევრის მათი პარტია, რომელშიც „თეთრებით“ კრამნიკი თამაშობდა, დიდი შეხლა-შემოხლით არ გამორჩეულა. მე-18 სვლაზე, როცა დაფა თითქმის სავსე იყო ფიგურებით, მეტოქეები ყაიმზე შეთანხმდნენ.

ეს მეორე პარტია კი სულ სხვანაირად წარიმართა. კრამნიკი ტურნირის ერთ-ერთი ლიდერია, კასპაროვი კი მესამე-მეოთხე ადგილს ინაწილებს ანანდთან ერთად. „თეთრებით“ მოთამაშე მსოფლიოს ექს-ჩემპიონმა თითქოს ახალი ძალები მოიკრიბა, მძლავრად შეუტია კრამნიკს, მაგრამ ბევრი ვერაფერი დააკლო, მხოლოდ მუდმივი ქიშით შეძლო ყაიმის განაღდება.

რუსლან პონომარიოვმა ძალზე თამამად შეუტია თეთრებით ანანდს, თუმცა ეს გამარჯვებისათვის საკმარისი არ გამოდგა და ნახევარი ქულით დაკმაყოფილდა.

თეთრი ფიგურებით პეტერ ლეკო მსუბუქად და ძალდაუტანებლად ეთამაშებოდა თემურ რაჯაბოვს მისთვის საყვარელ ფრანგულ ვარიანტს და იოლადაც გამოიჭირა.

მეცხრე ტურს დიდი ცვლილებები არ შეუტანია ტურნირის ცხრილში ძალთა განლაგებაში: ერთმანეთს ხვდებოდნენ კრამნიკი და პონომარიოვი, რაჯაბოვი და კასპაროვი, ანანდი და ვალეხო.

ყველას ეგონა, რომ მსოფლიოს პირველი მოჭადრაკე შურს იძიებდა ახალგაზრდა რაჯაბოვზე ტურნირის პირველ ნახევარში დამარცხებისათვის. მაგრამ არა – სამივე პარტია ყაიმით დამთავრდა.

9 ტურის შემდეგ 5 ქულით ლიდერობს კრამნიკი.

გაზაფხულის პირველი გამარჯვება

ძალზე უჩვეულო მატჩი გაიმართა ლას-ვეგასში – ქვემძიმე წონის მოკრივემ როი ჯონსმა „დუელში“ გამოიწვია მძიმე წონაში WBA ვერსიით მსოფლიო ჩემპიონი ჯონ რუისი. მიუხედავად იმისა, რომ მეტოქეზე 15 კილოგრამით მსუბუქი და 8 სანტიმეტრით დაბალი იყო, რომ 12 რაუნდის განმავლობაში მაყურებელი დაარწმუნა თავის უპირატესობაში. მან ჯონ რუისს აჯობა ზუსტი დარტყმების რაოდენობით, რაც საკმარისი გამოდგა, რათა მსაჯებს მისთვის ქულებით გამარჯვება ერთხმად მიენიჭებინათ.

როი ჯონსის გაზაფხულის პირველი დღის გამარჯვებით დაიწყო რინგზე შეხვედრების მთელი ციკლი, რომელიც მარტში გაიმართება. მაგალითად, 8 მარტს ჰანოვერში (გერმანია) უკრაინელი ვლადიმერ კლიჩკო მსოფლიო ჩემპიონის ტიტულს დაიცავს სამხრეთაფრიკელი კორი სანდერსთან, 15 მარტს, ერთმანეთს შეხვდებიან მსოფლიო ჩემპიონები IBF და WBA ვერსიებით 76,2 კილოგრამამდე წონის კატეგორიებში სვენ ოტკე (გერმანია) და ბაირონ მიტჩელი (აშშ). 29 მარტს „ანგარიშს გაასწორებენ“ პოპულარული მოკრივეები დევიდ ტუა (ახალი ზელანდია) და ხასიმ რახმანი (აშშ) და ა. შ.

დემეტრაძე – დონეცკის „მეტალურგში“

ქართველი ლეგიონერი, 26 წლის თავდამსხმელი გიორგი დემეტრაძე ოფიციალურად გამოაცხადეს დონეცკის „მეტალურგის“ ფეხბურთელად. ნომერიც ასაკის შესაფერისი შეურჩიეს – 26.

მართალია, ქართველი ფეხბურთელი ესპანეთის „რეალ სოსიედადის“ მოთამაშედ ითვლება, მაგრამ რადგან ახლა კლუბს უხვად ჰყავს ლეგიონერები იმ ქვეყნებიდან, ევროკავშირში რომ არ შედიან, ამიტომ გიორგის იქ ადგილი ვერ მოუძებნეს, ამიტომაც დონეცკის კლუბის თხოვნას დაეთანხმნენ და არენდის უფლებით იქ თამაშის ნება დართეს.

დრაგილა არ ცხრება

ბოსტონის დახურულ არენაზე მძლეოსანთა აშშ ჩემპიონატზე 31 წლის ოლიმპიურმა ჩემპიონმა ქალმა სტეისი დრაგილამ ჭოკით ხტომაში დაძლია 4,78-მეტრიანი სიმაღლე. ამით მან 1 სანტიმეტრით გააუმჯობესა სვეტლანა ფეოფანოვას მსოფლიო რეკორდი, რომელიც მან 1 თებერვალს ბირმინგემში დაამყარა.

ამერიკელმა სცადა თავისი საზაფხულო რეკორდის (4,81 მ) გაუმჯობესებაც, მაგრამ სამი ცდითაც კი ვერ დაძლია 4,88 მ.

სპორტის რედაქცია

გამოიწერეთ, იყიდეთ, იკითხეთ გაზეთი „საქართველოს რესპუბლიკა“!

ალბომი

ყველას რაიმე აქვს სახსოვარი

ფოთის ქალ მომღერალთა გუნდი ქართული ხალხური სიმღერის დიდი მოამაგისა და მოღვაწის აქვსენტი მეგრელიძის ხელმძღვანელობით. მესამე რიგში მარცხნიდან მესამე დგას აქვსენტი მეგრელიძე, შუაში მღვდელი ნესტორ მაჭარაშვილი, მეორე რიგში მარცხნიდან — პირველი, გუნდის წამყვანი მომღერალი დომნიკა კალანდაძე-ხუნდაძისა. 1916 წ. ფოთი.

ფოტო მოგვაწოდა აქვსენტი მეგრელიძის შვილიშვილმა თენგიზ ჩოჩუამ.

ყრილობა

რუსთაველის საზოგადოებას ახალი პრეზიდენტი ჰყავს

გუშინ შედგა რუსთაველის საზოგადოების რიგგარეშე ყრილობა, რომელსაც 125 დელეგატიდან 109 დაესწრო. სტუმართა შორის იყვნენ აზერბაიჯანის, სომხეთის, ოსეთის და ქურთთა წარმომადგენლები. დღის წესრიგში იდგა ერთადერთი საკითხი — საზოგადოების პრეზიდენტის არჩევნები.

ყრილობის მონაწილეებმა პატივი მიაგეს დიდი ქართველი პოეტის **მურმან ლებანიძის** ხსოვნას, რომელიც წლების მანძილზე სათავეში ედგა რუსთაველის საზოგადოებას და განუზომელი ამაგი დასდო მის ქმედუნარიანობას.

პოეტმა ია სულაბერიძემ რუსთაველის საზოგადოების პრეზიდენტობის კანდიდატად წამოაყენა ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი **მიხეილ ქურდიანი.** წინადადებას მხარი დაუჭირეს და მიხეილ ქურდიანის შესახებ თავიანთი აზრი გამოთქვეს მურმან თავდიშვილმა, დავით სალარიძემ, გიორგი გაჩეჩილაძემ, მანანა სოტკილავამ. მათ აღნიშნეს, რომ მიხეილ ქურდიანი — მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე, სავსებით იმსახურებს ამ დიდ ნდობას. იგი ღირსეული მემკვიდრეა თავისი წინამორბედებისა და აქტიური საქმიანობით წვლილს შეიტანს საზოგადოების მიზნების განხორციელებაში.

დელეგატებმა მიხეილ ქურდიანი ერთხმად აირჩიეს რუსთაველის საზოგადოების პრეზიდენტად. მან სამადლობელ სიტყვაში მოკლედ ჩამოაყალიბა თავისი პროგრამა და დამსწრეთ აღუთქვა, რომ საზოგადოების ცხოველმყოფელობის განსამტკიცებლად, მსოფლიო არენაზე დიდი რუსთაველის წარმოსაჩენად ძალას, ცოდნასა და ენერგიას არ დაიშურებს.

მეუფე დანიელმა დალოცა საზოგადოება, მისი ახალი პრეზიდენტი და წარმატებები უსურვა საქმეში, რომლის დედაარსი ერის სულიერი და ზნეობრივი განწმენდაა.

გუჯა რთველაძე.

წიგნი

კურსკში იპოვეს „ქებათა ქება სისულელეს“

კურსკის საოლქო არქივის სათავსებში იპოვეს ერაზმ როტერდამელის წიგნის „ქებათა ქება სისულელეს“ ხელნაწერი, რომელიც ფილოსოფოსმა 1509 წელს შექმნა. ნაშრომი წარმოადგენს აკურატულად გადაწერილ ტყავისყდიან ხელნაწერ წიგნს, რომელიც დაახლოებით ას ფურცელს შეიცავს. ხელნაწერი ჩინებულადა არის შემონახული, იგი ადვილად იკითხება. სულ რუსეთში ჯერ კიდევ ამ ცოტა ხნის წინათ ათი ასეთი ხელნაწერი ეგზემპლარი იყო. ცხრა მათგანი ინახება სანქტ-პეტერბურგში, რუსეთის ეროვნული ბიბლიოთეკის შენობაში, ერთი კი — ქალაქ იაროსლავის სახელმწიფო არქივში. კურსკში ნაპოვნი ხელნაწერი რიგით მეთერთმეტეა აქამდე ცნობილ ასეთ ნაშრომთა შორის. სპეციალისტებმა ვერ შეძლეს დაედგინათ კურსკის ხელნაწერის შექმნის ზუსტი თარიღი. სახელმწიფო არქივში, როგორც ჩანს, ეს ნაშრომი მოხვდა ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ თავად-აზნაურთა რომელიმე კერძო ბიბლიოთეკიდან. მაგრამ, ეს უძვირფასესი ხელნაწერი მრავალი ათეული წლის განმავლობაში არავის გახსენებია და იგი მტვრის სქელი ფენით იფარებოდა...

სვეტლანა ვოლკოვა,
„კომსომოლსკაია პრავდა“.
კურსკი.
2003 წ. 28. 11.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.

ღიმილის დოზა

— **ავადმყოფო** პეტროვ, ჩვენ უკვე მივიღეთ თქვენი ანალიზების საბოლოო შედეგები. ვფიქრობ, რომ ამ კვირის ბოლოს თქვენ დატოვებთ საავადმყოფოს.
— დიდი მადლობა, ექიმო!
— ვშიშობ, თქვენ მთლად სწორად ვერ გამიგეთ!

* * *

პაციენტი — ექიმს:
— ექიმო, ჩემს ცოლთან სექსუალური პრობლემა მაწუხებს.
— მოგიგვარებთ მაგ პრობლემას, მაგრამ თქვენ უნდა გადაწყვიტოთ, რა გირჩევნიათ: ერთი ოპერაცია, რომელიც 30 ათასი დოლარი დაგიჯდებათ, თუ ოპერაციების ციკლი, რომლის ღირებულება 10 ათასი დოლარია.
— იცით, ეს რომ გადავწყვიტო, ოჯახს უნდა მოვეთათბირო.
— კეთილი, ხვალ მობრძანდით.
მეორე დღეს:
ექიმი:
— რა გადაწყვიტეთ?
პაციენტი ამოოხვრით:
— გადავწყვიტეთ, სამზარეულო გავარემონტოთ!

* * *

მდიდრები მრავალსართულიან ვილებს იშენებენ. ჩვენ მხოლოდ მრავალსართულიანი გინებაღა გვრჩება.

* * *

ფული ბოროტებაა, იგი ხელს გვიშლის, გვიყვარდეს საგადასახადო ინსპექცია.

* * *

— **იცი** ზღაპარი სამ გოჭზე?
— ვიცი.
— იყო და არა იყო რა, იყო ორი გოჭი?
— მესამე?
— მესამე ახალ წელს შეიჭამა.

კონტრაბანდისტები დიდ კორუფციაში

საზღვარს რკინის კარიც ვერ იცავს

(პირველი გვერდიდან)

გარდაბნის რაიონში, სოფელ ყარათაღლაში ცხოვრობს რამის მამედოვი, მისგან არც ისე შორსაა აზერბაიჯანის საზღვარი. ხშირად გადადის და გადმოდის, ოღონდ უკვე სხვადასხვა საქონლით დატვირთული. ასე გადმოვიდა (თუ მას გადმოსვლა ჰქვია) იგი ჩვენს საზღვარზე 2003 წლის 10 იანვარს ქამანდირ მამედოვის „გაზ-21“-ით (სახ. № ადვ 792). შეიძლება ზოგმა თქვას, რომ ამ ძველისძველი „ვოლგით“ რას გადმოიტანდაო. რას და, 7582 ლარის საქონელს, რომლის საბაჟო გადასახადიც 2801 ლარს შეადგენს.

საზღვრის გადმოლახვის შემდეგ რამის და ქამანდირ მამედოვებმა გზა განაგრძეს თბილისის მიმართულებით. ავტომაგისტრალზე პოლიციელები შენიშნეს. გზიდან გადაუხვიეს, ერთ-ერთ ნაგავსაყრელთან მანქანა მიატოვეს და გაიქცნენ. პოლიციელებმა დატვირთული ავტომანქანა საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მატერიალურ-ტექნიკური და ფინანსური უზრუნველყოფის დეპარტამენტის ბაზაში „დააბინავეს“. ცხადია, შიგ მოთავსებული საქონლითაც დაინტერესდნენ. იქ კი აღმოჩნდა: ბავშვის, ქალისა და კაცის წინდები, ნაქსოვი ქუდები, ელასტიკური შარვლები, ხელოვნური სვიტერები, ქაკეტები, ჯემპერები და სხვა და სხვა.

ალბათ, ბევრი იკითხავს, — ეს ოჯახაშენებულები, სად გარბოდნენ, მანქანასაც და ამოდენა საქონელსაც ვის უტოვებდნენო. გარბოდნენ იმიტომ, რომ...

— 2003 წლის 10 იანვარს, — ამბობს საბაჟო აღმოსავლეთის „წითელი ხიდის“ გამშვები პუნქტის ცვლის უფროსი ოთარ გელაშვილი, — დილის 5 საათზე ვიმყოფებოდი საბაჟო საგუშაგოს ტერიტორიაზე. ამ დროს შემომესმა დიდი სიჩქარით მომავალი ავტომანქანის ხმა. მან საგუშაგოსთან სვლა არ შეანელა, გაანგრია რკინის კარიბჭე და თბილისის მიმართულებით გაიქცა. საბაჟო საგუშაგოზე მაშინვე შევადგინეთ შესაბამისი აქტი. ამის შემდეგ მამედოვები არც პოლიციას დაემორჩილნენ და გაიქცნენ.

საბოლოო ჯამში, ეს საქმე საქართველოს უშიშროების სამინისტრომ გამოიძია და გენერალურ პროკურატურას გადასცა.

სამწუხაროდ, მამედოვისთანა კონტრაბანდისტი ჩვენში ასი კი არა, ასი ათასია. თითქოს ყველას უნდა ძლიერი ბიუჯეტი, ყველას უნდა ხელფასი, პენსია, დახმარება, მაგრამ არავის უნდა იმავე საბიუჯეტო თანხის გაღება, ხაზინის შევსება. ამასთან, არც ერთი საბაჟო წესის დამრღვევი საკადრისად არ ისჯება. ერთი ციცქნა ჯარიმა არც არავის აშინებს და არც არავის აწუხებს. თუ ამ კუთხით კანონმდებლობა არ გამკაცრდა, თანაც ჩვენი საზღვრები ცოტა უკეთ არ „შემოიღობა“, არაფერი გამოვა. თუმცა, მამედოვებმა, აგერ, ავტომანქანით რკინის კარიბჭე გაანგრიეს და ისე შემოვარდნენ ქვეყანაში. ამისთანებს, ალბათ, სხვანაირი პასუხი უნდა გაეცეს.

ბონდო გულიაშვილი.

სევდიანი ვერნისაჟი

სოსო გაზაფხულს შემოჰყვა

სოსო გაზაფხულს შემოჰყვა — გაზაფხულივით გაიფურჩქნა, გაზაფხულივით დამშვენდა, სინათლითა და სიკეთით აივსო... კარგა ხნის შემდეგ მისი თანატოლი, უახლოესი მეგობარი და კოლეგა, მხატვარი გია ბუღაძე დაწერს:

„სოსო შესახედაობით იყო ლამაზიცა და მიმზიდველიც: ოქროსფერი თმებითა და მამაკაცური იერსახით, განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც მისი სახე ლამაზმა, კარგად მოვლილმა წვერმა დაამშვენა. ამასთან ერთად, იგი იყო სასიამოვნო მოსაუბრე და, რაც მთავარია, მოსიყვარულე, ემოციური მეგობარი, განსხვავებულად ნიჭიერი ადამიანი“.

...წერამწერალმა ასე ინება: აკადემიკოს კოტე წერეთლის ოჯახში გაზაფხულს შემოჰყვებოდა — 1 მარტს დაიბადებოდა ბიჭი, რომელიც 25 წლის ასაკში — 1983 წლის ნოემბერში ტრაგიკულად გაასრულებდა სიცოცხლეს.

წერამწერალმა ასე ინება: სიკვდილის შემდეგაც მისი სახელი — სოსო წერეთელი — კიდევ კარგა ხანს იქნებოდა მიჩუმათებული და მხოლოდ დამოუკიდებელ საქართველოში გაბრწყინდებოდა.

და მართლაც: მხატვარ სოსო წერეთლის სახელი ძალუმად გახმიანდა ბოლო წლებში, ანდა, ნიჭიერებას რა შეაკავებდა? გამოიფინა ფერტილოები, გამოიცა კატალოგი, ხოლო, სულ ახლახან, ბატონ ზურაბ წერეთლის დიდი დახმარებით გამოვიდა ჭეშმარიტად უზადო ალბომი, რომელშიც წარმოდგენილია სოსო წერეთლის თითქმის მთელი შემოქმედება — ძირითადად ფერწერა და გრაფიკა...

ამ გაზაფხულს კი პერსონალური გამოფენით შემოჰყვა სოსო წერეთელი — 1 მარტს N საგამოფენო დარბაზის კედლები მისმა ნახატებმა ააფერადა...

N საგამოფენო დარბაზი, რომლის დირექტორია ხელოვნებათმცოდნე ნინო მეტრეველი, ბევრ სასიკეთო საქმეს აკეთებს ქართული სახვითი ხელოვნების პროპაგანდის თვალსაზრისით და სოსო წერეთლის ნამუშევრების გამოფენაც ამ საქმეთა ერთი ნათელი შტრიხია.

...ჩვენი სასიქადულო ფერმწერი **ჯიბსონ ხუნდაძე** ცოტა ადრე შემოვიდა დარბაზში და საუბრის საშუალებაც მოგვეცა. სოსო წერეთელი მისი შეგირდი იყო: **„იგი არავის ჰგავდა, მართლაც თავისუფლებისთვის იყო გაჩენილი და, აკი შემოიტანა კიდეც ფერწერაში თავისუფალი აზრი... მისთვის უცხო იყო არტახები, ყალიბი... რომ ვერ დაიმორჩილეს, აკადემიიდან გარიცხეს, მივედი რექტორთან შუამდგომლობით, კაცი სადიპლომოზეა, რას აკეთებთ-მეთქი. დიდი ჭოჭმანის შემდეგ ასეთ „დათმობაზე“ წავიდნენ, ოცდახუთ დღეში თუ მოასწრებს სადიპლომოს, ვნახოთო... ვისაც მხატვრობა ესმის, დამერწმუნება, რომ ასეთ მცირე დროში მოზრდილი ფერწერული ტილოს შექმნა ძნელი საქმეა... დღე-ღამეს ასწორებდა სოსო, კონსულტაციებზე ჩემთან დადიოდა და მართლაც ჩააბარა სადიპლომო დათქმულ დროს. უფრებს უზა ჯაფარიძე ნახატს თვალებგაფართოებული და ეუბნება სოსოს, ბიჭო, ამის გაკეთება თუ შეგეძლო, დროზე გაგეკეთებინაო... აი, ნახეთ მცირე დროში რა ბევრი რამ მოასწრო, მან, შეიძლება ითქვას, დროს გაუსწრო“...**

დარბაზი ივსება ქართული ინტელიგენციის თვალსაჩინო წარმომადგენლებით, სოსო წერეთლის ნიჭის თაყვანისმცემლებით...

სესილი გოგიბერიძე — საქართველოს კულტურის მინისტრი: „ამ ნამუშევრების შემხედვარეს, ასე მგონია, თითქოს სოსომ წინასწარ განჭვრიტა თავისი ბედ-იღბალი... ჩვენ დიდი მადლობა უნდა ვუთხრათ სოსოს მშობლებს — ბატონ კოტესა და ქალბატონ ლეილას, ასე რომ უფრთხილდებიან ერთადერთი ტრაგიკულად დაღუპული ვაჟიშვილის მემკვიდრეობას“.

მარიამ ლორთქიფანიძე — პროფესორი: „რამდენჯერაც დავათვალიერებ, სულ ახალ-ახალ შტრიხებს აღმოვაჩენ ხოლმე მის ნამუშევრებში და, ალბათ, ეს არის სწორედ ჭეშმარიტი ხელოვნება“...

როსტომ ჩხეიძე — კრიტიკოსი, ლიტერატურათმცოდნე: „იგი 80-იანი წლების ახალგაზრდების თავისუფლების სიმბოლოდ დარჩება, სიახლისადმი სწრაფვა, ნახატში ჩაქსოვილი ფიქრი და გრძნობა სოსოს მომავლის მხატვრად წარმოაჩენს“.

ზურამ შარაძე — პარლამენტარი: „სოსო ეკლესიური იყო, მორწმუნე იყო, სულიერი სიფაქიზე ასაზრდოებდა მის შემოქმედებას“.

რა გასაკვირია, სევდიანი განწყობილება სუფევდა ირგვლივ.

— სამწუხაროდ, მე გავხდი მისი მემკვიდრე, — ამბობს მამა სოსო წერეთლისა — **აკადემიკოსი კოტე წერეთელი,** — ის უნდა მპატრონობდეს და მე ვპატრონობ... რა გაეწყობა... კიდევ კარგი, რომ გვერდში მიდგას ჩემი ლეილა — სოსოს უსაყვარლესი დედა, და, რაც ღმერთმა დაგვაკისრა, ვცდილობთ, შევასრულოთ... ვუძლებთ, ვამაგრებთ ერთმანეთს... დიდი მადლობა გამოფენის ორგანიზატორებს, ქალბატონ ნინო მეტრეველს... ჩათვალეთ, თითქოს დღეს გაცოცხლებულიყოს ჩემი სოსო“.

ქართულმა კულტურამ, მწერლობამ, ხელოვნებამ ბევრი მაგალითი იცის „ადრე წასული კაცის“ ნაღვაწ-ნააზრევის დროსთან გამარჯვებისა, ანუ პიროვნების ფიზიკური სიკვდილის შემდეგ სიცოცხლისა (მარტო ლადო ასათიანისა და გურამ რჩეულიშვილის გახსენება რად ღირს).

აბა, სიცოცხლე, მართლაც ეგ არის.

25 წლის ტრაგიკულად დაღუპული სოსო წერეთელიც ასე აგრძელებს სიცოცხლეს.

ვილენ მარდალეიშვილი.

სურათებზე: სოსო წერეთლის შემოქმედებაზე საუბრობს საქართველოს კულტურის მინისტრი სესილი გოგიბერიძე; გამოფენის ექსპონატი — „ბიჭის პორტრეტი“.

ხავარ ლომაძის ფოტო.

გახსენება

გივი ხუციშვილი

40 ნაღვლიანი დღე გავიდა უთქვენოდ, ბატონო **გივი.** მძიმეა და ტკივილიანი თქვენი გარდაცვალება, როგორც ოჯახისათვის, ასევე კოლეგებისათვის. თქვენ ყოველთვის გამოირჩეოდით ადამიანური ღირსებებით, პატიოსნებით, ერთგულებით, პასუხისმგებლობის გრძნობით, მოყვასის სიყვარულით, სითბოთი და კეთილი ღიმილით, რაც უფრო მეტად გაახლოვებდათ სტუდენტ ახალგაზრდობასთან.

ბატონო გივი, გვიჭირს უთქვენობა, ძალზე გვაკლიხართ და დიდ ტკივილსა და სევდას იმით ვიქარვებთ, რომ მოვალთ თქვენს საფლავზე და სანთლებს დაგინთებთ მიწის იმ პატარა ადგილზე, რომელსაც თქვენი სამუდამო განსასვენებელი ჰქვია.

სულის სიმშვიდე და ნათელი არ მოაკლოს ღმერთმა თქვენს ლამაზ სულს სამუდამო სასუფეველში.

ეკონომიკურ ურთიერთობათა თბილისის სახელმწიფო ინსტიტუტის რექტორატი; საერთაშორისო ბიზნესისა და მარკეტინგის კათედრა.

შვილები ვოვა, მაია ბიწაძეები, სიძე ალეკო ჩუბინიძე, რძალი ქეთინო აბაშიძე, შვილიშვილები, დები, სიძეები, ძმისწულები, დისწულები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ვალერიან (შოთა) აკაკის ძე ბიწაძე

პანაშვიდი 5 III, 4 სთ. გამოსვენება 6 III, 1 სთ. ვაზისუბნის II მ/რ მე-13 კორპუსი, II სადარბაზო, IV სართული.

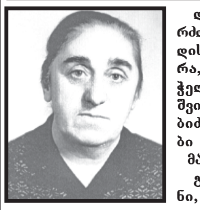

და ზეინაბ ჩხაიძე, ძმა ვახტანგ ჩხაიძე, რძლები ნორა შერვაშიძე, მარინა გაბრიჩიძე, დისწული ჩელა ჭელიძე, ძმისწულები ზურა, თინა, ნინო ჩხაიძეები, სიძეები შაქრო ჭელიძე, ბადრი ტუღუში, სოსო მამულაიშვილი, ვალერიან დარჩია, მამიდაშვილები, ბიძაშვილები, ახლობლები და ნათესავები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

მარგალიტა (გუცუ) შალვას ასული ჩხაიძე

გამოსვენება 8 III, 4 სთ. ოზურგეთის რ-ნი, სოფელი ბახვი.

საქართველოს პრეზიდენტის პრესსამსახურის თანამშრომლები თანაგრძნობას უცხადებენ კოლეგასა და მეგობარს ინგა დადიანს მამის

ოთარ ხაჭვაძის

გარდაცვალების გამო.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ რედაქციის ჟურნალისტები თანაუგრძნობენ კოლეგასა და მეგობარს, საინფორმაციო სააგენტო „პრაიმ-ნიუსის“ გენერალურ დირექტორს ინგა დადიანს მამის

ოთარ ხაჭვაძის

გარდაცვალების გამო.

ახალი ამბების სააგენტო „პრაიმ-ნიუსის“ კოლექტივი უსამძიმრებს გენერალურ დირექტორს ინგა დადიანს მამის

ოთარ მიხეილის ძე ხაჭვაძის

გარდაცვალების გამო.

დედა მერი კიკაძე, მეუღლე მარლენ ჭანტურია, შვილები მამუკა, მაკა ჭანტურიები, ძმა გოგი კიკაძე, რძალი მარინა ბუჯიაშვილი, ძმისწული ეკა, სიძეები დავით უგრელიძე, ბექა ჩიხლაძე, შვილიშვილი ნუციკო უგრელიძე, ახლობლები და ნათესავები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ქეთევან დავითის ასული კიკაძე

პანაშვიდი 5 III, 4 სთ. გამოსვენება 6 III, 3 სთ. გოგი ზაზიშვილის (ყოფილი მონტინის) მე-3 შესახვევი, №18.

გაზეთ „სვობოდნაია გრუზიას“ რედაქცია სამძიმარს უცხადებს გაზეთის საგამომცემლო ცენტრის დირექტორს დავით უგრელიძეს სიდედრის

ქეთევან დავითის ასულ კიკაძის

გარდაცვალების გამო.

ტატო ლასხიშვილი, გია გილიგაშვილი, მერაბ თევზაძე, გოჩა ტყებუჩავა, მამუკა აბუსერიძე, როლანდ ჯავახია, ლევან კანთელაძე, ბესიკ ფრიდონაშვილი, დავით ბერიძე ოჯახებით თანაუგრძნობენ მაკა ჭანტურიასა და დავით უგრელიძეს დედისა და სიდედრის

ქეთევან დავითის ასულ კიკაძის

გარდაცვალების გამო.

საინფორმაციო სააგენტო „საქინფორმის“ კოლექტივი სამძიმარს უცხადებს გაზეთ „სვობოდნაია გრუზიას“ საგამომცემლო ცენტრის დირექტორს დავით უგრელიძეს სიდედრის

ქეთევან დავითის ასულ კიკაძის

გარდაცვალების გამო.

ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტრო სამძიმარს უცხადებს მინისტრის აპარატის უფროსის მოადგილეს ლუარა გვაჯაიას დედის

თამარ ნაროუშვილი-გვაჯაიას

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტი თანაუგრძნობს ამავე დეპარტამენტის ფინანსებისა და საბუღალტრო აღრიცხვის სამმართველოს უფროს ბ-ნ ლევან ლექავას ბებიის

ქეთევან ჩომახიძის

გარდაცვალების გამო.

საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგადასახადო დეპარტამენტი თანაუგრძნობს ამავე დეპარტამენტის მატერიალურ-ტექნიკური განყოფილების უფროსს რომეო ხარგალაძეს დედის

ლუბა ხარგალაძის

გარდაცვალების გამო.

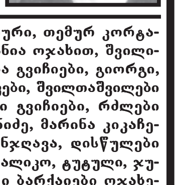

საქართველოს ასოციაცია „მონკავშირი“ და ქალაქ თბილისის მონადირეთა და მეთევზეთა კლუბი ღრმა მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა ჩვენი ღვაწლმოსილი თანამშრომელი

თამარ კახელიშვილი

და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

შვილები დალი, იური, თემურ კორტავები, შურა ჯალაღანია ოჯახით, შვილიშვილები პაატა, კახა გვიჩიები, გიორგი, ლაშა, თემო კორტავები, შვილთაშვილები ოთარ, პაატა, დალი გვიჩიები, რძლები მადლენა ვარდოსანიძე, მარინა კიკაჩეიშვილი, ელისო ჯანჯღავა, დისწულები თამაზ კილასონია, ვალიკო, ტუტული, ჯუმბერ, ომარ, ნანული ბარქაიები ოჯახებით, ცოლის ძმისწული გურამ გვიჩია ოჯახით, ცოლის დისწულები ამირან ჭიჭინაძე, ლენა ჭითანავა, თენგელა ხოჭოლავა ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

გიორგი ლევთერის ძე კორტავა

პანაშვიდი 4, 5 III, 4 სთ. გამოსვენება 6 III, 2 სთ. ტიციან ტაბიძის ქ. №78.

ქართულ-აფხაზურ ურთიერთობათა ინსტიტუტი თანაუგრძნობს იური კორტავას მამის

გიორგი ლევთერის ძე კორტავას

გარდაცვალების გამო.

შოთა ფარჯანაძე, დათო ომანიძე, ჯუმბერ ტოგონიძე და თეიმურაზ კინწურაშვილი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამენ და თანაუგრძნობენ ციალა, ლალი, ნანული, ქეთინო, ირინა ბეზარაშვილებს

მამიდის

გარდაცვალების გამო.

ავთანდილ იოსელიანი ოჯახით თანაგრძნობას უცხადებს

ჭაბუა იოსელიანის

ოჯახს მისი გარდაცვალების გამო.

ჟურნალ „ნიანგის“ მთავარი რედაქტორი ჟანი სიხარულიძე უდიდესი მწუხარებით აუწყებს საზოგადოებას, რომ გარდაიცვალა გამორჩეული მეოცესაუკუნელი, ჩვენი დროის ჭეშმარიტი რაინდი, თვალსაჩინო მწერალი და თავდადებული მამულიშვილი, სამაგალითო მეგობარი

ჭაბუა იოსელიანი,

რომლის დამარცხებაც თვით სიკვდილსაც კი გაუჭირდა.

საქართველოს შს სამინისტროს საბჭო ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა შინაგან საქმეთა სამინისტროს ღვაწლმოსილი მუშაკი, პოლიციის პოლკოვნიკი

თამაზ ახალაძე

და თანაგრძნობას უცხადებს განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს შს სამინისტროს საგამოძიებო დეპარტამენტი ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა საგამოძიებო დეპარტამენტის განყოფილების უფროსი, პოლიციის პოლკოვნიკი

თამაზ ახალაძე

და თანაუგრძნობს განსვენებულის ოჯახს.

ნელი, მაყვალა, დათო, თამაზ გიორგაძეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

თამაზ ახალაძე

და თანაგრძნობას უცხადებენ ოჯახს.

შვილები ციცო, ნუნუ, ნატო ხარაიშვილები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

ლეილა ლექავა-ხარაიშვილი

პანაშვიდი 8 III, 5 სთ. დაკრძალვა 9 III, 3 სთ, ოზურგეთი, ლესელიძის, 14.

საქართველოს პროფ. ა. ღვამიჩავას სახელობის ონკოლოგიის ნაციონალური ცენტრის გინეკოლოგიური კლინიკა ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ გარდაიცვალა შესანიშნავი ქალბატონი, ბრწყინვალე დედა, საიმედო მეგობარი

ლეილა ლექავა-ხარაიშვილისა

და თანაუგრძნობს ქალიშვილებს ციცო, ნუნუ და ნატო ხარაიშვილებს ოჯახებით.

საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტრო თანაგრძნობას უცხადებს სახელმწიფო პროტოკოლის სამსახურის უფროსის მოადგილეს ბატონ ზურაბ დარჩიაშვილს დედის

ანა დარჩიაშვილის

გარდაცვალების გამო.

გურამ კალანდაძის ოჯახი გულწრფელ სამძიმარს უცხადებს ძვირფას ნათესავს ოთარ (ნაბი) ფაღავას საყვარელი ქალიშვილის

ნანა ოთარის ასულ ფაღავას

გარდაცვალების გამო.

გურამ კალანდაძე, ნუგზარ ჭიჭინაძე, თაზო ჭელიძე, ამირან, ოთარ წეროძეები, დემურ ცქიტიშვილი, ვანიკო მაჭავარიანი, დემნა იაშვილი, გიზო გაბესკირია, ბერიკა მინდელი, თენგიზ კახიძე იუწყებიან ძვირფასი მეგობრის ოთარ (ნაბი) ფაღავას ქალიშვილის

ნანა ოთარის ასულ ფაღავას

გარდაცვალებას და გულწრფელ სამძიმარს უცხადებენ მის დიდ ოჯახს.

საქართველოს სახელმწიფო კანცელარია იუწყება, რომ საფინანსო-საბიუჯეტო და ფისკალური პოლიტიკის ანალიზისა და პროგნოზის სამსახურის უფროსს შალვა მექვაბიშვილს გარდაეცვალა მამა

კუკური შალვას ძე მექვაბიშვილი

პანაშვიდი 6, 7 III, 5 სთ. დაკრძალვა 8 III, 3 სთ. ქ. ოზურგეთი, ფარნავაზ მეფის ქუჩა №69.

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალების პუბლიკაციისთვის ჰონორარი არ გაიცემა.

რედაქცია მადლობას უხდის ყველას, ვინც გაზეთის ეს ნომერი შეიძინა და წაიკითხა!

საქართველოს რესპუბლიკა
САКАРТВЕЛОС РЕСПУБЛИКА
SAKARTVELOS RESPUBLIKA
გამოცემას უზრუნველყოფს შპს „პრესა-2002“

მთავარი რედაქტორი არმაზ სანებლიძე.
სარედაქციო კოლეგია: ალეკო ასლანიშვილი, როლანდ ბასილაშვილი, გურამ გოგიაშვილი, ბონდო გულიაშვილი, რუსუდან ლორთქიფანიძე, ბონდო მძინარაშვილი, რუსლან რუსია, სპარტაკ ქობულია, ბექა ჭედია, ოთარ ხუციშვილი.

დამფუძნებლები - „საქართველოს რესპუბლიკის“ ჟურნალისტები

ნომრის მორიგე რედაქტორი
ოთარ ხუციშვილი.

ინდექსი 66434

მისამართი: 380008, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14. ტელ: 99-73-24.
სარეკლამო განყოფილება - ტელ: 93-28-13.
ელექტრონული ფოსტა — sakresp@gol.ge

იბეჭდება გამომცემლობა „კოლორის“ სტამბაში, რაინიგზის ჩიხი 20.